

૬૦૬

ગોગનરા,

જિ નાંમની

કિલાબા

કોટ કચેરો મંથની મહદની.

બાબતી,

વીરલક્ષ્મી ચત્રમાળીદાસ ૬૭૨

ભાવનગરી.

કાલેરા

વિચારી વિદ્યાના, અનુભવ મહા ન કલ

(પણ) પ્રાચીનતા પ્રતાપથી, ગોવા પુરત જણાય

કાલેરા, માળે-મ. મા. કા. મા. મા. મા.

સાલેટ મોલસાલેટ મહાલેટ કા. મા. મા.

કા. મા. મા. મા. મા. મા. મા. મા. મા. મા.

બાગ પહલો

કિલત ૩૧)

સમગ્ર ૬૬ ૨૧/૨૧

ઐગનસ,

ઐ નાંમની

કિતાબ.

ઐક ઇંગ્રેજ ગ્રંથની મદદથી.

બનાવનાર,

વીઠલદાસ વનમાળીદાસ ઠક્કર

ભવનગરી.

દોહરો

વિચર્યા વિના વિદેશમાં, અનુભવ અતી ન થાય;

(પણ) પુસ્તકતણા મતાપથી, જ્ઞતાં તુરત જણાય.

મુદ્રા. આર્ય-મંડળ છાપખાનામાં

સ્તનજી સોરાબજી પરીટરે છાપ્યુંછે.

શંવત ૧૯૩૨—સને ૧૯૭૫.

ભાગ પહેલો,

કિમત રૂ૧)

સઘળા હક રાખ્યાછે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૮૦૬

પ્રસ્તાવના.

આપણા સ્વદેશી જનોમાં કુરસદના વખતનો ઊપયોગ કરવા અન્યન જાતની રમત અને ગમતની ચાલ હજી તદ્દન ગયો નથી. મારા ધારવા પ્રમાણે જેમ યુરોપમાં વિદ્વજનોની મહેનતથી નવી નવી જાતના નાટકો તથા રસીલી વારતાઓની કીતાબો બાહાર પાડવી તથા પારકી ભાષામાંથી ઇંગ્રેજીમાં ભાષાંતર કરી મોટા અથવા નહાના ગ્રંથો બનાવવામાં આવે છે તેમજ અથવા તેવો શોખ આપણા સ્વદેશના વિદ્વજનોને હોઇને ઇંગ્રેજી, ફારસી, સંસ્કૃત વીગેરે ભાષાના પ્રાચીન વખતના તથા હાલના બનાવેલાં પુસ્તકોના ભાષાંતર ગુજરાતીમાં થાયે તો શોખીલા વાંચનારાઓને કુરસદ નો વખત કાઢવાને માટે એવી કીતાબો રૂઠાં સાધન થઇ પડે.

ઇંગ્રેજી “નોવેલો” નો ઘણો ભાગ જેઓના વાંચવામાં આવ્યો હશે તેઓના મનમાં યુરોપના મહાન વિદ્વજનોની કલમથી લખાયેલી રસીલી વારતાઓમાં કેવો રસ છે અને તે વાંચવાથી પારકા દેશની રીત રીવાજ જાણવાનો લાભ કેટલો મળે છે એ વીશે વીચાર આવ્યા વીના રહેનાર નથી. ઇંગ્રેજી ભાષાથી બેનસીબ રહેનારાઓને ઊપર જણાવેલી રસીલી વારતાઓના ભાષાંતર કરવાથી જોઇએ તેટલો લાભ મળે છે. ત્યારે આપણે એમ તો નકી માનવું જોઇએ કે ઇંગ્રેજી કીતાબોના ભાષાંતરની મોટી ખોટ છે તે તો શી રીતે પુરી પડે! તોપણ એક “એગ્રનસ” નામના ગ્રંથની મદદથી મેં મારી અલ્પ મતી પ્રમાણે ગુજરાતી ભાષામાં આ કીતાબ બનાવી છે, જેના ચાર વીભાગ કરવામાં આવ્યા છે તેમાના આ પહેલા વીભાગમાં નીચે જણાવેલા વીષયો વાંચવામાં આવશે:—

વાંચનારા જનોને શરૂઆતમાં આ ગ્રંથ જરા કંટાળા ભરેલો તો લાગશે પણ જેમ જેમ તેઓ આગલ વધતા જશે તેમ તેમ તેના રસની ખબર પડશે. પહેલા વીભાગ કરતા બીજો વીભાગ વધારે લેજતદાર થશે તેમજ ત્રીજો અને ચોથો.

જાહેર ખખર બાહાર પડ્યા પછી બુકો છપાઇ તૈયાર થતાં જરા વીલંબ થયો તેનું કારણ એટલુંજ હતું કે અમારા પ્રીય મીત્ર મી० હીરાલાલભાઈ ત્રીભોવનદાસ જેઓને આ બુકના “પ્રુફરીટ” તપાસવાના હતા તેઓને કંઈ ખાનગી કામ આવી પડવાથી વીલંબ થયો છે. આ ગ્રંથ છપાઈ બાહાર પડતાં દરએક જાતની મદદ અમોને મી० હીરાલાલભાઈ તરફથી મળી છે માટે તેમનો ઉપકાર હૃદયી જ્યાદે માનવામાં આવે છે. આ ગ્રંથ બતાવવાનું કામ કરવા પાછલ અમારું પહેલું પગલું છે માટે સર્વ વિદજનોને એટલી પ્રાર્થના છે કે આ ગ્રંથમાં કાંઈ ભૂલ માલુમ પડે તો ક્ષમા કરી ઊઠાર આશ્રય આપશો.

મોરટન નામનો એક જુગારી મુસાફર લંડન શહેરનાં જુગારખા નામાં આવતાં તેની પાસેનાં સઘળાં નાણા હારી જઈ તેનું નીરાસ થઈ જવું. તેને જુગાર રમવાના હરામચસકાથી ફરીને જુગારખાનામાં જઈ પોહોંચવું; જ્યાં તે ખરાબેહાલ થવાથી આપઘાત કરવાનાં તેહેના તરેહવાર વીચારો ઇત્યાદી.

અંધારી બીહામણી રાતની વખતે મોરટનનું એક દેવળના ભોંયરાં પાશે જઈ પોહોંચવું; જ્યાં વાલડરોન નામના વકીલની મુલાકાત થવી, વાલડરોન તરફથી મોરટનને તે વડીલોના મુકેલા વારસાનું અગણીત નાંખું મળવાની આશા, વાલડરોન સાથે મોરટનનો સ્નેહભાવ, અને મોરટનની (વાલડરોનની છોકરી) હોનેરીયા સાથે મુલાકાત થવી ઇત્યાદી.

હોનેરીયા અને મોરટનના દીનપરદીન ધ્યારની વૃદ્ધિ અને છેલ્લે તેમનો બંનેનો પાણીગ્રંથ યોગ, (લગ્નની ક્રીયા) ઇત્યાદી.

વારસાની અગણીત દોલત મોરટનને આપવાનો વાલડરોનનો ની

ર્ણય, વાલડરોનની સખાવત તથા તેના જમાઈ મોરટનને નાણાની મોટી રકમોની ધીરધાર, વારસાના દસ્તાવેજોની તપાસ, મોરટન ખરો વારસદાર છે એવી સઘળાઓની કબુલ્લાત ઇત્યાદી.

મોરટનનું દ્રવ્ય મદના ફેફસાં ચળી જવું, અને હોનેરીયાને પેટ એક પરીચહેર બેઠીનો જન્મ થવો, જેનું નામ “એગનસ” પાડ્યું. મોરટનનું અમીરી સભામાં મેમબર તરીકેનું નામ નોંધાવવું. મોરટનને “લોર્ડ” તથા હોનેરીયાને “લેડી” એવા ઇલકાબ મળવાની કીરીયા અને તેઓનો ઉત્શાહ ઇત્યાદી.

પુશીના દીવસ પુરા થયા અને વાલડરોન હોનેરીયા તથા મોરટન વીગરેનું દુનીઆના ફરતાં કાળ ચક્રમાં આવી પડ્યું, વારસાના દસ્તાવેજો ખતાવટી અને ખોટા છે, એવી વકીલના વડા કારકુનની, ચોજના વાલડરોન અને ટીમપરેલ વચમાં તકરાર, ખતાવટી દસ્તાવેજોની વાત મોરટનના જાણવામાં આવી, સઘળા કુટુંબ ઉપર આક્રમણ વાદળ આવી પડ્યું, મોરટનનું અચાનક અદ્રશ્ય થઈ જવું, તથા હોનેરીયા અને તેની બેઠીને નીરાધાર હાલતમાં મુકી જવાથી હોનેરીયાનું કલ્પાંત તથા છેલ્લે વાલડરોનની આપઘાત ઇત્યાદી.

લઘુ વીલાગ બીજો.

એગનસ અને તેની માસીની છોકરી ફ્લોરીબલ એઓ સતર સતર વરસની વયની થઈઓ, એગનસનો ચાર્લસ ડીવેર નામના સુરા પહેલવાન મરદ સાથે પ્યાર થવો તથા ફ્લોરીબલની “હેક્ટર” સાથેની મીત્રાચારી, હેક્ટર અને ચારલસ વચમાં મારામારી ઇત્યાદી.

વીનીફ્રેડ આરીંગટન નામનો ત્રીસ વરસનો એક સાહુકારી કેદી, જેનો નેહન હાલહામ સાથેના દીવાની ચુકદ્દારો, આરીંગટનની છોકરી વીનીનું પ્રમાણીકપણું, તેણીનું હાહાપણ તથા તેણીના બુઢા બાપા તરફનો પ્યાર, દીવાના કામને મુદતપર નાંખવાની ભાંજગડ ઇત્યાદી.

વીનીફ્રેડની ગરીબી હાલતમાં તેના ઉપર ભયંકર આક્રમ, તેણી ના ઉપર એક બુઢી “ચીકલેડ” સ્ત્રીનું ખુન કરવાનું તોહામત, વીનીને પોલીશ અમલદારોનું પકડવું; તથા માજીસ્ટ્રેટ પાસે ચાલતી તપાસ ઇત્યાદી ઇત્યાદી.

પાત્ર.

ભોરટન... એક જુગારી મુસાફર.
મેટલાંડ લુશી ... એક નીરાધાર રખડતી છોકરી.
વાલડરોન... એક વકીલ.
હોનેરીયા ... વાલડરોનની છોકરી.
મીસ લીરટર ... હોનેરીયાની બહેન.
મીઁ ટીમપરેળે ... વાલડરોનનો વડો કારકુન.
એગનર... હોનેરીયાની છોકરી.
ફ્લોરીબ્બળ... લીરટરની છોકરી.
સેક્ષીટન ... વાલડરોનનો સોબતી.

સુચના.

જાહાં “મીસ” એવા શબ્દ લખેલાછે ત્યાં છોકરી સમજવી.
,, “મીસટ્રેસ” ,, ,, ,, સ્ત્રી ,,
,, “મીસતર” ,, ,, ,, પુરૂષ ,,

પ્રકરણ પેહેલું.

સ્થલ એક જુગારખાનું.

લંડન શહેરમાં એક નવો આવેલો મોરટન નામનો મુસાફર,
મોરટનની સખાવત, તેનું જુગારખાનામાં એકાએક જઈ
પોંહ્યાંચવું અને તાંહાં તેની પાસેના સઘળાં નાણાં
હારી જઈ નારીપાસ થઈ જવું.

(આપણી વારતા ઇસવી સન ૧૮૨૯ ના આગષ્ટ મહીનામાં શરૂ થઈછે)

ખાર મહીના પુરા થયા, અને ગરમીની રૂતુ આવી પોંહોચી, જેને
“લંડન સીઝન” કહે છે. શહેરના શ્રીમંત ગ્રહસ્થોએ પોતાના ખાગ ખ
ગીચામાં નદી કીનારા ઊપરના ખંગલા અને પોતાના હુમેશાના હવા ખા
વાના રહેઠાણ તરફ જવાની તૈયારી કરવા માંડી. પાર્લિમેન્ટ સભાના પ્રમુ
ખો અને સભાસદોએ પોતાનું કામ એક તરફ મુકી દીધું. વકીલો અને
ખારીસ્ટરોએ પોતાના અસીલોના કામકાજ મુદતપર ચઢાવી રાખ્યાં. ટુંકા
માં લંડન શહેરની વસ્તીના શાખીલા લોકો હવા લેવાને માટે ડરાવેલ
જગોએ જવાની તૈયારી કરી ચુક્યા; તેહેવારના દીવસ નજીક આવી લાગ્યા,
અને શહેરના દાલતમંદ ગ્રહસ્થો ખાન પાન ઇત્યાદી મોજ મઝા કરવા
શહેર બાહાર નીકળી પડ્યા. નવી નવી ભાતની ઘોડા ગાડીઓ તખેલામાં
થી બાહાર કઢાવી કીંનતવાન ઘોડાઓની જોડી ચાલતી કરીચો; અને શહે
રની ચારે બાજુએ ગાડીઓના ગડગડાટનો શોર મચી રહ્યો. યુવાવસ્થા
ની કુમારી સુંદર નાજનીઓ જેઓના લગનના દીવસ નજીક આવી લા-
ગ્યા હતા, તેઓ પોતાનાં વીર્યની શાંતી કરવા શીતળ ટેકરીઓપર આશા-
એશ લેવા જવા તૈયાર થઈચો. ગ્રીષ્મ રૂતુની સમાપ્તિ થઈ, ઝાડો ઉપર
નાં જુના પાન ખરી નવાં આબ્યાં, પક્ષીઓ પોતાના માળામાં બેસી મધુ
ર સ્વરે કીલકીલાટ કરવા લાગ્યા.

ઊપર આપણે કહ્યું છે, કે આગણ મહીનાની સરખાતમાં એક દીવસ સાંજના સુમારે આઠ વાગતા પછી એક જુવાન શખશ “ ડોકી હોં ટેલ ૧ ” ના દરવાજામાંથી નીકળી આવ્યો. આ જુવાન આશરે ત્રેવીસ વરસ ની વયનો લાગતો હતો. કદમાં ઊંચો, અને શરીરના શુશોભીત બાંધા વાળો, દેખાવમાં ચાતુર્ય, અને દીર્ઘ દ્રષ્ટીવાળો લાગતો હતો. તેના માથાના વાળ કાળા, રમણીક આંખો, દાઢમ કળી સરખા સુંદર દાંતોની હાર, ગોળાકાર ભવાં, ટુંકામાં તેના અમીરી લેખાસ સાથે તે મીલનસાર હતો એમ તેની ઉપરની રીત ભાતથી કલ્પના થઈ શકે.

હોટેલના દરવાજાના પગથીઆં ઉપર ઊભા ઊભા તેણે સાખી ગલીમાં જોયું, અને હવે શું કરવું અને ક્યાં જવું, એવા વીચારમાં પડ્યો. શહેરના સઘળા લોકો બહાર ફરવા નીકળી પડ્યા, અને માત્ર તેજ લંડનમાં કાંઈ વાજખી કારણસર રહેલો હતો. વાસ્તવીકપણે જોતાં તેને શહેરમાં કોઈ ઠેકાણે નીમેલી આરામ લેવાની જગ્યા નહોતી; તેમ કોઈ શ્રીમંત ગ્રહસ્થાની સાથે મીત્રાચારી પણ નહોતી; કે તેને આવે અવસરે આમંત્રણ આપી સાથે લઈ જાયે, તેની પાસે પૈસાની તંગાસ હતી એટલે ગરમીના દીવસમાં શીતલ ટેકરી ઉપર આસાચેસ લેવાને તે ખરચ પુરો પાડી શકે, એવી તેનામા શક્તી સુતલક નહોતી. જ્યારે તે આખા શહેરની મીત્રોની ટોલીઓ સામું તાકી તાકીને જોતો, ત્યારે તે પોતે એકલો અને બેગાનો મરદ જોઈ ઘણા શરમીદગીમા આવી જતો. ઘણી રસ્તાઓ ઉપર ચીત્રવીચીત્ર રંગની ગાડીઓમાં બેસી ફરનારા દોલતમંદ ગ્રહસ્થાની સાથે તે પોતે પોતાની સ્થિતિ વારંવાર સરખાવતો; ને તે એક છેકજ દરિદ્ર હાલતમાં આવેલો જોઈ પોતે પોતાના દીલમાં પોતાની દ્રવ્યહીણ સ્થિતિનો ધીકાર કરતો; પણ તેમાં તેનો કાંઈ ઉપાય નહોતો. હોટેલમાં તેની શાયેના બીજા મુશાફરો પાશે તે હુમેશાં આ શહેરમાં રહેવાના કારણે પીડા એમ કહેતો કે, તે કાંઈ વારશ ના કામકાજના સંબંધમાં રોકાયેલો છે.

વારસા બાબતની વાત અગાડી ઉપર કાંઈ ખરી પડે તેમ હતી. હોટેલના બીલનો આંકડો તપાસતાં ગયા વખતનાં કરતાં આ વખતે વધારે રકમનો થયો હતો; તોપણ “હોટેલ કીપર ૧” અને બીજા પરચુરણ ધીરનારાઓના મનમાં તેના ઉપર પુરનો વીશ્વાસ ખેડેલો હતો. કારણ કે તેણે પોતાના વતનમાં ઘણા મોટા રકમખંધ પૈસા ખરચી નાખ્યા હતા, જેથી કરી તેના ઉપરનો દેખાવ અગાઉનાં જેવો ભભકાદાર લાગે તે હતો.

આ તેના દેખાવ કેટલો ડગાઈ ભરેલો હતો ! એક માણસ હમે શાં સુંદર લેબાસ પેહેરી, કમરમાં ઘડીઆલ લટકાવી, મોઢામાં “શીગાર ૨”, હાથમાં ઊંચી જતના મોજાં પેહેરી ફરવા નીકળે, અને હોટેલમાં મનવાં છીત, ખાવા પીવાને મોટા મોટા ગ્રહસ્થાની સાથે બેસે ! આ સઘળા દેખાવમાં તેનું ગજવું છેકજ ખાલી હોય, તો પછી આપણે શું વીચાર કરવો ! આવી ચાલ “મોરટન ઇવેલન” માં હતી, જેને માટે આપણે ઝાલીએ છઈએ.

મોરટન પાસે બીલકુલ પૈસા નહોતા, એમ નહોતું; પણ તેના ગજવામાં આશરે પચાસથી સાડ પાંચિંડ ૩ ની બેંક નોટો હતી, માટે જ હોટેલનું બીલ ચુકાવી આપવાનું તેના મનમાં હોત, તો તે તથા બીજાં તેનું સઘળું કરજ અદા કરી શકત; પણ તેને દેવું માત્ર વીસથી ત્રીશ પાંચિંડનું હતું, તેમ ધીરનારાઓનો વીશ્વાસ તેના ઉપર ઘણો હતો, એટલે આવે પ્રસંગે સઘળા પૈસા કરજમાં આપી દઈ ખાલી થઈ જવું, એ તેના પોતાના રીવાજથી ઉલટું હતું.

સામી ગલીમાં થોભાઈ રહી હવે શું કરવું અને ક્યાં જવું, એવા વીચારમાં તે પડ્યો; પણ બે ત્રણ કલાક જ્યાં તાંહાં ફરી પાછું પોતાના ઊતારા ઉપર આવવું, તેમ તેની પાસે સઘળા પૈસા ખરચાઈ રહેશે પછી તે શું કરશે ? એવા તરહેવાર વીચાર કરતો કરતો ૧ વીસીખાનાનો માલિક. ૨ બીડી. ૩ દસ રૂપિયાનો એક પાંચડ.

“ રીજેટ સ્ટ્રીટ ૧ ” માં નીકળી પડ્યો. રસ્તામાં ચાલતાં એક તરૂણ વય ની છોકરી તેની નજરે પડી, તેણીના ગાલ ઉપર યુવા અવસ્થાની રોશની ઝાંખી લાગતી હતી, અને જાણે તેની તાજા જોખનની ખુબસુરતીમાં ફી કાશ લાગતી હોય એમ તેના જોવામાં આવ્યું. “ મોરટન ઇવેલન ” તેણી ની ઉપર ચોકશ નજરથી જોયું તો તેણીના ચહેરો દીલગીરી ભરેલો જોવા માં આવ્યો, એટલે વધારે ખાત્રી કરવા સારૂ **મોરટને** પોતાની આંખો ઉપર ચશમા ચડાવી ધ્યાનસ્થપણેથી તેણીને જોઈ લીધી અને પોતાના મ નમાં ધાર્યું કે જો હું તેણીને થોડું ઘણું આપીશ તો તેથી કરીને હું ઘણો ગરીબ નહીં થઈ જાઉં; આવો વીચાર કરી પગ ઊપાડ્યો, અને જાંઠાં તે છોકરી મધ્ય મજ્જરની એક દુકાનના કહેરા ઉપર અડીગણુ દ ઇ ઊભેલી હતી, તાંહાં પાસે જઈને જોયું તો તે એક મોટી ભયંકર આકૃત નીચે માઠા સંકટના ફાંસામાં આવી પડી હોય, એવો તેણીના ચહેરો જોઈ **મોરટન**ને દયા આવી, એટલે તેહેનો હાથ પકડી પુછે છે:-

મોરટન—ધારી છોકરી શું તમે આજ્ઞરી છો ?

મોરટનનો વીચાર તેણીના ચહેરો નાખુશ શામાટે છે એમ પુછતા નો હતો; પણ તેવો સવાલ કરવો **મોરટને** દુરસ્ત ધાર્યો નહીં; કારણ કે તેના સાચાં કે જુઠાં કારણ તેણીની પાસેથી કહેવાવવા એ તેને ઠીક નહીં લાગ્યું.

છોકરી—ના સાહેબ હું આજ્ઞરી નથી, એમ કહી છાતી ફાટે તેમ રોઈ પડી.

મોરટન—આવો, આવો, દલગીર નહીં થાઓ, આપણે તેના ઉપાચો કરીશું. આટલું બોલી **મોરટન** શરમાઈ ગયો, અને પોતાના ગ જવામાં હાથ નાખતાં એક તરફથી ત્રણ રૂપાની શીર્ડીંગ ૨ નીકળી, અને બીજી તરફથી પાંચ પાંચિડની એક નોટ નીકળી; રૂપાની શીર્ડીંગો આ પવાનું તેણે દુરસ્ત નહીં ધાર્યું, તેમ પાંચ પાંચિડની નોટ તેના હાથમાં

થી છુટી શકી નહી. તેણે નોટ વટાવવાનો વીચાર કીધો પણ તેમ કરવું પણ તેને ઠીક લાગ્યું નહી.

મોરટન—તમારી આવી હાલત કેમ થઈ? (આવો સવાલ પૂછવો પહેલે દુરસ્ત નહી ધાર્યો હતો પણ તે ભુલી જઈ પુછ્યો.)

છોકરી—સાહેબ મારી હકીકત દુખદાયક છે. માફ નામ “**મેટલાં ડલુશી**” છે. હું પ્રથમ એક અમીરના ઘરમાં દાશી તરીકેનું કામકાજ કરી ખુશી સાથે મારો નીર્વાહ ચલાવતી; જાંહાંથી એક જુવાન મરદ મને ઠગીને મારી સાથે લગ્ન કરવાની કબુલત કરી મને લંડન શહેરમાં લઈ આવ્યો; ને પછી તે નીર્દય માણસે મને નીરાધાર હાલતમાં રજૂ જતી મુકી. ત્યારબાદ મેં વેશીયાનો ધંધો કરવા માંડ્યો અને ઘરની ધણીઆણીએ એવો હુકમ કીધો કે, બાહાર ગલીઓમાં જઈ પૈસા કમાઈ લાવ; નહીં તો અહીં પાછી આવીશ નહીં.

આ હકીકત તેણીએ કાંઈપણ સુકતી કીવાં છુપાવવા વગર કહી દીધી; તેથી ખરેખર **મોરટન**ના મનમાં ઘણો શોક ઉત્પન્ન થયો, એટલુંજ નહીં પણ તેણીની વાત તેને સઘળી ખરી લાગી, **મોરટને** કાંઈ પણ આનાકાની કર્યા વગર પાંચ પાંઝાંડની નોટ તેણીના હાથમ મુકી દીધી; અને તરતજ પોતાને રસ્તે પડ્યો, એમ સમજીને કે રખેને કોઈ મને આવું સાફ કામ કરતાં દેખે.

થોડેક દુર નહીં ગયો એટલામાં એક કોમળ હાથ મોરટનની ગરદન ઊપર પડ્યો.

છોકરી—સાહેબજી મને માફ કરજો; મેં તમને રસ્તામાં ચાલતાં રોક્યા છે, ખરેખર તમેજ મને દુખમાંથી મુક્ત કરી છે, તમેજ મારો બચાવ કીધો છે, માટે મહેરબાની કરી તમારું નામ શું છે તે મને જણાવો, એટલે તે હું હમેશાં મારી પ્રાર્થનામાં યાદ કરું.

મોરટન જાતે ધર્મ સંબંધી બાબતો ઊપર થોડું લક્ષ આપતો, તેણે પેલીના વચન સાંભળી જરા મોઢું મલકાવી તેણીના હસતા મુખજા ઉપર

નજર કરી કહ્યું કે મારી પ્યારી છોકરી ને તારે માઈ' નામ એવા સારા ઉપયોગમાં લેવાની ઈચ્છા હોય તો માઈ' નામ “**મોરટન ઈવેલન**”.

છોકરી—વાઈ' ત્યારે તમાઈ' નામ હું કદી ભુલીશ નહીં; એમ કહી તે એક સામી ભભકાદાર રોશનીવાળી ગલી જાંહાં કે મનહર સ્ત્રીઓની બજાર ભરાતી હતી તે તરફ જવાને બદલે એક અંધારી ગલીમાં ચાલતો થઈ. આ સઘળા બનાવનો ચીતાર **મોરટન**ની નજર આગળથી નહીં ખસી જાય એવો થઈ પડ્યો હતો. પણ આગળ ચાલતાં હવે પછી શું કરવું, એમ ફરી વીચારવાની જરૂર થઈ. તેવામાં તે એક બંધ કરેલા દરવાજા આગળ જઈ પોહ્યાંચો. એ દરવાજાના બાહારના જોટલા નજીક એક ચકચકીત રોસનીવાળી ચરાખ બળતી હતી. **મોરટન** જરા થોભાઈ બોલ્યો, “ના, ના, આંહીતો નહીં.”

આપણા સુસ વાંચનારાઓને જાણ કરવાની જરૂર થાયછે કે જે દરવાજા આગળ મોરટન જઈ પોહ્યાંચો તે એક જુગાર રમવાનો અખાડો હતો, જાંહાં તે અગાઉ એક વખતે થોડી વાર રહ્યો હતો. એટલુંજ નહીં પણ એજ અખાડામાં તેણે પૈસાની મોટી રકમ જે તેને વારશામાં મળી હતી, તે બે વરસ અગાઉ ગુમાવી બેઠો હતો, અને તેને માટે તેને ઘણો પ્રશ્નાતાપ થયો હતો. મોરટન તે સઘળું આ વખતે ભુલી ગયો, અને બંધ કરેલા દરવાજાનું ખારણું ખોલાવી અંદર દાખલ થયો અને તુરત જ તે જુગાર રમવાની એક ટેબલ પાસે જઈને બેઠો, અને પોતાના દીલ સાથે તે વીચાર કરેછે.

મોરટન પોતાના મનમાં, “મારી પાસે માત્ર પચાસ પાંચિંડ રહ્યાછે તે ને હું હારી જઈશ તો પછી મારી શી ગતી થવાની. પણ મારે એમ પણ ધારવું નેઈએ કે જ્યારે માણસ પૈસા વગરનો થઈ છેકજ દુરદશા ભોગવે છે અને છેકજ માઠી હાલતમાં આવી જાયછે, ત્યારે વખતે તેના નસીબ એકદમ ખુલી જાયછે; માટે જો હું ચાહોમ કરી ઉત્થમ કરીશ તો વખતે તે પચાસના પાંચશે પાંચિંડ થઈ જવા ઘણા સહેલછે, શું હું હુમેશા હાર હાર

જ કરીશ? જો હું સઘળું આજન્ન રાતના હારી જઈશ તો પછી બીજાને ઇલાજ કરીશ, ને જો મને એક વરસના ખરચ જેટલાં નાણાં મળશે તો પછી હાલની રીત પ્રમાણે મારો ખરચ નીલાવીશ ”

આપણા વાંચનારાઓના જાણવામાં આવી ગયું છે કે **મોરટન**નું ઉડાઉપણું, દુરાચરણ, બેફીકરાઈ, અને તેની ખોટી પતરાજી સાથે તેના સારા વીચારામાં બીલકુલ ખોડ કાઢવા જેવું નહોતું, અને જો તેની પાસ કોઈ નીતીવાન સલાહકાર હોત તો **મોરટન** એક વીવેકી ગ્રહસ્થાની મંડળીમાં બેસવાને લાચકનો થઈ પડત.

મોરટન આખરે જુગાર રમવાનાં કામમાં લલચાયો; અખાડામાં રાખેલા પ્રમાણે મંડળ ભરાયું હતું, ટેબલ ઉપર લીલી સાટીન જડેલી હતી, ટેબલ ફરતા આઠ દસ જુગારીઓ રમવા બેઠેલા હતા; તેઓ દર એકની પાસે કલઈની પેટીઓ પડેલી હતી, જેમાં સુંના રૂપાના સીક્રાઓ તથા બેંક નોટો પડેલી હતી, જુગારીની મંડળીમાંના કેટલાએકો; તેો નાણા ખોઈ તારાજ થઈ ખરાબ હાલતમાં બેઠેલા જોવામાં આવતા હતા; કેટલાએકો ને તો **મોરટન** ઓળખતો હતો, અને યોડીવાર વાતચીત કર્યા બાદ તે રમત ઉપર બેઠો.

રમત ચાલતી કરી અને પહેલે વખતે **મોરટન** પાસે જેટલા પાંઉંડ હતા તેના બમણા થયા, એટલે મોરટન ખુશી થઈ કેહેવા લાગ્યો કે “કીસમતે આખરે ઇમારી આવી” એમ કહી હીમત પકડી ફરીથી રમત શરૂ કરી. “ધારણા ધારવી માંણસના હાથમાંછે; પણ પાર પાડવી પરમેશ્વરનાં હાથમાંછે” **મોરટન**નો દાવ અવળો પડવા લાગ્યો, અને રમતાં રમતાં આખરે તેની પાસે એક છેલ્લી બેંક નોટ રહેલી હતી તે પણ તે હારી ગયો.

મોરટન “ઝરે ઝરે ! આજની રાત તો નોંધ રાખવા જોગ થઈ પડી; મારી હાલત ખરાબ થઈ પડી; હવે શું કરું, અને કાંહાં જઈ ?” એમ કહી દીલગીરીમાં ગીરફતાર થઈ પડ્યો; રમતતો ચાલતીજ રહી હતી ને મોરટનને પોતાની ખુરસી ઉપર બેઠાં બેઠાં પોતાનાં નાસીપાસિપણાનો

ચીતાર તેની નજરે ઘડી ઘડી આવતો. તેના માથાંના કાળા વાળ વીખરાઈ ગયેલા, શરાબના નીશાંવાળા ચેહરાની આસપાસ વીંટાઈ ગયેલા દેખાતા હતા. એક હાથ ટેબલ ઉપર, અને બીજા પોતાના માથાં ઉપર મુકી વીચારમાં ને વીચારમાં એક પુતળાંની મીસાલે સ્થંબ થઈ ગયો; તેનું મન ઘણું ચાકુળ વ્યાકુળ થતું હતું. ટુકામાં તે આપઘાત કરી પોતાના બ્રાણના ત્યાગ કરે; એ શીવાએ બીજા એકપણ રસ્તો ખુલ્લો રહેલો નથી; એવો પોતાના મન સાથે તે ઠરાવ કરી તુરત ખુરસી ઉપરથી ઉઠી ટોપી પેરી, પોતાના ખેત્રણ સોખતીએ જોડેને મોરટનના પૈસાના લાલ મઝા હોતો તેઓને સલામ કરી ચાલતો થયો, અને પાછલ રહેળા બીજા જુગારીએ મોરટનની બેવકુફી ઉપર પેટ ભરીભરીને હસવા લાગ્યા.

પ્રકરણ બીજું.

સ્થળ એક દેવળનું ભોંયફું.

અધારી કાળી સીંહા રાતની વખતે મોરટનનું ફરવા નીકળવું, મધ્ય

રાતને સમયે તેનું એક બીહામણી જગા ઉપર આવેલાં દેવ

ળના ભોંયરાં પાસે આવી પોહોંચવું; જહાં વાલડરોન

નામના વકીલ તથા તેના સેક્ષટન નામના સો

બતીની અચાનક મુલાકાત થવી; વાલડ

રોનની વારસદારની શોધની અખર

મોરટનને મળવાથી તેના મન

માં આશાનું પેદા થવું.

મોરટન હોટલમાં ખાતો હતો, પણ તાંહાં તેને વધારે ખરચ થા
ય તેટલા માટે તેણે રહેવાને માટે એક અલાએદી જગાએ ફાટડી
ભાડે રાખેલી હતી; જહાં તેની પાસે ગાડીના પૈસા નહોં હોવાથી તે પ

જો ચાલતો થયો. જુગારના અખાડાથી તેનું રહેવાનું ઠેકાણું ઘણું દુર હતું તે તરફ મોરટન (હારેન્સ જુગારી) ચાલ્યો જાહેર; રસ્તામાં ચાલતાં દીલગીરીનો મારયો આસપાસ શું છે ને શું નહીં તે ઉપર તેનું ધ્યાન અપાતું નહોતું, મોરટન આખરે તેની હૃદમાં આવી પહોંચ્યો. એ દાનની ચોખી અને ઠંડી હવાથી તેની થડકતી છાતી તથા તેના ફીકા થએલા ગાલ ઉપર ગમીની ગરમી ઉપર સીતલતા વરસતી હતી. પગલું નેસભર ઉપડતું હતું, અને મનમાં તરેવાર વીચારો જોડવતો જોડવતો જતો હતો, તેવામાં તેની નજર એક મોઢોટા દેવલના ઘડીઆલ ઉપર ગઈ, અંધારી ધોર મધ્ય રાતનો સમય થયો હતો, દેવલ તરફના રસ્તાથી પોતાનું રહેઠાણ નજીક આવે તેમ હતું, એટલે મોરટન તે તરફ ચાલ્યો જાય છે. આ દેવલ અસલી ઘણા વરસનું બાંધેલું હતું, અને એવીતો એકાં ત અને બીઠામણી જગામાં આવેલું હતું કે રાતની વખતે માણસો તે જગા આગળ થઈને કવચીતજ જતા હતા ; પણ મોરટન કોઈ પણ પ્રકારે વેહુંમી નહોતો.

રાત અંધારી હતી, દેવલ પાસેના કખરરથાનમાંના સ્થંભો તથા સંજો મરમરના કોતરેલા પથરોના બાવલાંઓ આસમાનનાં ચળકતા તારાના કીરણોના પ્રકાશથી દેખાતાં હતાં, તે જોતો જોતો મોરટન ચાલ્યો જાહેર, તેટલામાં તેની નજર ઉપર થોડેએક દુર જરા ઉજરડું આવ્યું, પણ તે તુરતજ તેની આંખો આગળથી ગુમ થઈ ગયું. મોરટનના મનમાં શક પેદા થયો અને તે તેની વધારે ખાતરી કરવાને તે એક સાંકડા મારગમાંથી પસાર થવા લાગ્યો, જાંહાં ફરીથી તેની નજર આગળ એક ઉજરડું આવ્યું તેપણ તુરતજ ગુમ થઈ ગયું. આથી તેના મનમાં એમ આવ્યું કે દેવળનો માલીક કોઈ મંડળીના મેખરો આવવા ઉપર તેમને માટે તૈયારી કરી રાખતો હશે; એમ વીચારી મોરટન પેલી તરફની બારી આગળ હલુસેથી આવ્યો. બારીમાં કાચ જડેલા નહોતા પણ માત્ર લોઢાંના સરીઆ ભરેલા હતા, તાંહાં ઉભા રહી બારી અંદરનાં માણસોના મોઢામાંથી નીકળતા

શબ્દો તે સાંભળતો હતો, તે શબ્દો એ હતા કે “સેક્ષટન હવે આપણે આંહી શાવાસ્તે રોકાવું જોઈએ?” “કોફીન ઉપરનું ઢાકણું બંધ કીધું છે? તેનો જખાપ અંદરના બીજા માણસે આપ્યો, “સાહેબજી તમે ખુબ સંભાળ રાખજો, બતીનું અજવાળું બાહાર દેખાએ નહીં, કે રખેને બાહાર થી કોઈના જવામાં આવે.”

જવાબ—હા હું વધારે સંભાળ રાખીશ; પણ જે કામ આપણે કરીએ છીએ તે કાએદે સર છે.

સેક્ષટનના બોલવાને રદ કરવાને વાલડરોન એમ કહેછે કે “તેમા કાંઈ હરકત નથી એમ હું ખાતરીથી કહી શકતો નથી” એમ કહી તેણે વધારે કહી સંભળાવ્યું; પણ મોરટનના સાંભળવામા તે પાછલા શબ્દો આવ્યા નહીં. “વાલડરોન” એ નામ “મોરટન” ના સારી પઠે જાણવામાં હતું, તેમ તેની સાથે થોડી ઘણી ઓલખાણ પણ હતી. “વાલડરોન” વકીલ હતો માટે આવી મધ્ય રાત્રીને સમયે દેવળના ઝુંપડાંમા મોરટન ના ધારવા પ્રમાણે કાંઈ અમુક કામને માટે છુપી રીતે આવ્યો હશે.

મોરટન દેવળના બારણા પાસે આવ્યો, બારણું વાસેલું હતું પણ તેને કુલુપ લગાવેલું નહોતું મોરટન અંદર દાખલ થયો અને ભોંયરાં તરફ ગયો. ભોંયરૂં તેના જાણવા પ્રમાણે અંદરના બુરજના ભોંય તળીયાની સપાટીમાં હતું. આ ભોંયરૂં મોરટને એક વખત અગાઉ અજયબી વીરામ પમાડવા સારૂં જોયું હતું. જેવો તે ડંબરા આગળ આવી પોંદ્દોતેવોજ તેના કાન ઉપર ચાલતાં માણસના પગના થડાકાનો અવાજ આવ્યો. એટલે મોરટન દરવાજા પાસે (વાલડરોન અને સેક્ષટન ની એથી આવી પોંચે તાંહાં સુધી) રાહ જોઈ ઉભો રહ્યો.

ખંને જણ આવી પોંચ્યા, તેમાં સેક્ષટનના હાથમાં એક ફાનસ હતું, જેમાંથી ખુબજ જવા આવેલી બતીનું સેજ ઉજરકું પડતું હતું, પણ આવતા આવતાં બતી ઓલવાઈ ગઈ.

મોરટન—ધક્કો નહ, હો! એ તો હું મોરટન છઠીં.

મેક્ષટન.—(ભયભીત થઈને) અરે આંહી ક્યાંથી ?

વાલડરોન—ચુપ! એમ કહી નીચી ખારીમાં થઇ ચાલતો આવી મોરટનને મળ્યો. કેમ મોરટન આ વખત કેમ આવવું થયું ?

મોરટન—દૈવ યોગે હું આટલામાં રહું છઉં, રસ્તેથી આવતાં બોંયરાંની ખારીમાંથી મેં અજવાળું દીધું, તેથી અજાણ્યે થઇ તે થુંછે તે જોવા માટે મારું આવવું થયુંછે.

વાલડરોન—ઠીક છે તમે આન્યા તેથી અમોને કાંઇ હરકત થઈ નથી; પણ તમોએ જાણેલી વાત કોઇને કહેશો નહીં; કારણ કે હું ફેટલીએક છુપી વાત શોધો કાઢવા પાછળ ફરુંછું.

મોરટન—હા, હું તેમજ ધારતો હતો. તેવામાં મેક્ષટન જોલી ઉઠ્યો કે, તમે જે શોધ કરોછો તેમાં છેવટ મને કાંઈ ફાવેદા થશે, એમ તમે કહી શકોછો; કેમ મીં વાલડરોન ?

મોરટન અને વાલડરોન વચ્ચે જે વાતચીત થયેલી હતી તેમાં આશા અને ભય બંને વાત રહેલી હતી.

વાલડરોન—(મોરટન સાથું જોઈને) તમે આવતી કાલે સુમારે દસેક વાગતાં મારી પાસે આવજો, જુલતા ના.

આવા વાલડરોનના વચન સાંભળી હારેલા જુગારી (મોરટન) ના મનમાં આશા પેદા થઈ.

મોરટન—ત્યારે થું તમે મને કાંઈ કારણસર જોલાવવા માંગોછો ?

વાલડરોન—નહીં નહીં, હાલ તે વીશે હું તમને કાંઈ કહેવાના નથી. “કોફીન લીડ ૧” ઉપરનું નામ મેં મારી નોંધ પુસ્તકમાં ઉતારી લીધુંછે તે મેં જ્યાં સુધી મારી નોંધ પુસ્તક સાથે મેલવું નથી ત્યાં સુધી મને કાંઈ ખાતરી થાય નહીં; માટે તમે આવતી કાલે આવજો એટલે આપણે બંને જણ વીચાર કરીશું.

જેમ ઊંડાં પાણીમાં ડુબકી ખાનાર માણસના હાથમાં એવાજ આવે

૧ મુડદાંની પેટીનું ઢાંકણું.

તેમ મોરટનના મનમાં જોઠી આશા રાખવાના કેટલાંચેક કારણ મળી આવ્યાં તે પોતાની યાદદાસ્ત તાજ કરવા લાગ્યો; પણ તેની માઠી અવસ્થાનો ચીતાર જ્યારે તેની નજર ઉપર આવ્યો ત્યારે તેની આશા નકામી થઈ પડી હતી.

મોરટન—દેવળ આગળથી નીકળી પોતાના રહેઠાણ તરફ પોંચ્યો જ્યાં તે એક કોચ ઉપર સુતો, નીંદ્રા આવી નહીં; મનમાં આશાને લગતા તરેવાર વીચારો કરવા લાગ્યો. તે પોતાના દીલ સાથે કહેછે:—અરે શું હું આવી ને આવી હાલતમાં રહીશ? પણ નહીં! હવે મને કોઈ એવો રસ્તો મળે કે જેમાંથી હું એકદમ પૈસાવાળો થઈ જાઉં તો હું કેવો નસીબદાર કહેવાઉં; નહીં! નહીં! પણ આવા જોઠા વીચાર શામાટે કરું છું? એવો રસ્તો તે કયો છે કે જેમાંથી મને દ્રશ્ય મળે? આવા અગણીત વીચાર કરતાં કરતાં આખરે નીંદ્રાએ તેને ઘેરી લીધો, અને જાગૃતપણામાં કરેલા વીચાર તેને સ્વપ્નામાં સઘળા આવી ગયા હતા.

જેવો તે સવારમાં ઉઠ્યો તેવુંજ તેને વાલડોનને ત્યાં જવાનું યાદ આવ્યું; સાંમેની ઘડીઆળમાં ટકોરો નવનો થયો, એટલે મોરટન તુરતજ કપડાં પહેરી વાલડોનની હાફીસ તરફ ચાલતો થયો.

વાલડોનની હાફીસ “લીકોલન ફીલડમાં ૧” આવેલી હતી; પણ તેનું ખાનગી રહેવાનું ઘર ‘રસલ સ્કવેર ૨’માં આવેલું હતું. વાલડોનના ઘરમાં માત્ર એ છોકરીઓ શોવાએ તેને બીનું ફરજન નહોતું અને તે પોતે રંડાએલો હતો.

જેને માટે આપણે હવે પછી બોલીશું! વાલડોન (અટરની)ની હાફીસ લીકોલન ફીલડમાં એક મોટી વીશાળ હવેલીની નીચેની બાજુએ રાખેલી હતી, તેનો હાફીસમાં બધા મળી ત્રણ કારકુન હતા, તેમાં એક વડો કારકુન, બીજો નક્સા ઉતારનાર, અને ત્રીજો બાહારનું કાંમ કાજ કરનાર. આ ત્રણમાં વડો કારકુનનું નામ મીં ટીમપરેલ, જે મીં વાલડોનને અમી

ય નહોતો; પણ તે કાચેદાના જ્ઞાનમાં નીપુણ નહોતો; તેમ તે જેવો જોઈએ તેવો ચંચળ અને હોશીઆર પણ નહોતો; મીં ટીમપરલે પહેલાં વકીલ હતો; પણ કામ કાજમાં તેની કસુર આવવાથી તેનું સરટીફિકેટ લઈ લેવામાં આવ્યું હતું, જેથી તેને વાલડરોનની હાફીસમાં નોકરી લેવાની જરૂર થઈ હતી.

બાહારનું કામ કાજ કરનારો કારકુન કપડાં લતાં સારાં પહેરી ઉપરથી પોતાનો ભભકો વધારે ખતાવતો, પગમાં ઊંચી કીસમના ચકચકીત છુટ પહેરતો, કમરમાં ઘડીઆલની સાંકળી લટકાવી જ્યારે તે પોતાના કામે બેસતો ત્યારે તેનો ડોલ અમીર જેવો દેખાતો હતો.

નકલ કરનાર કારકુન મધ્યઅવસ્થામાં કપડેલે હુમેશાં ગલીચ રહેતો હતો, તેનું કુટુંબ બોહોળું હતું, જ્યારે ત્યારે દારૂ પી છાકડો થતો. તેની આરત હુમેશાં આજરો રહેતી, તેણીના બદન ઉપર એક ફાટેલી શાલ જોવામાં આવતી, અને બજારમાં તેણીની સાથે એક બે છોકરાઓ આંગળીએ દારાએલા જોવામાં આવતા. રસ્તામાં જો તેણીનો ખાવંદ આવ્યો હોય તો તેની પાસેના સઘળા પૈસા લઈલેતી, કારણ કે તે ઘણો ઊઝાડ હતો.

મીં વાલડરોનની પોતાની ખાસ બેસવાની હાફીસ ઘણી સાફ અને શોભાયમાન હતી. તેની લાયબ્રેરીમાં કાવદાનાં જોઈએ તેટલાં પુસ્તકો હતાં. તેની ટેબલ ઉપર છુટાં કાગળો એટલાં બધાં પડેલાં જોવામાં આવતાં કે અનજણો માણસ તો એમજ ધારે કે આવા મોટા વકીલને આટલું બધું કામ કરી દુરસદ ક્યારે મળતી હશે ?

બરાબર દસમાં પાંચ મીનીટ કમ હતી, તે વખતે વાલડરોન પોતાની હાફીસમાં આવ્યો અને બરાબર દસ વાગતે મોરટન પણ ત્યાં આવી પોહોંચ્યો. જેવો તે અંદર દાખલ થયો તેવોજ વડા કારકુન ટીમપરલે-એ મોરટનનો હાથ પકડી તેને વકીલ વાલડરોનના ઓરડામાં લઈ ગયો, પણ વાલડરોન પેલા કોફીન લીડ ઉપરથી લીધેલી નાંધ સાથે બીજા

દસ્તાવેજો સાથે મેળવવાના કામમાં ગુંથાયો હતો તેથી મોરટનને માત્ર આંખના એસારાથી આદર સતકાર કરી બેસાડ્યો.

વાલડરોન (મોરટન સામુ જોઈને) આપણે એક વખત અગાઉ મળ્યા હતા ખરા કે? એમ કહી પોતાના ગળવામાંથી ઘડીઆળ કાઢી તેમાં જોયું તો હાફીસનો વખત થઈ ચુકો હતો. એટલે કામ શરૂ કરવું જોઈએ. એમ કહી વાલડરોન ખુરસી ઉપર અઠીગણ દઈ જમાણા કાન ઉપર લખવાની પેન ખોલી, તેનો અંગુઠો ડગલાના ગળવામાં રાખીને મોરટનપ્રત્યે વાલડરોન ફરીને કહેછે; કેમ મોરટન આપણે ક્યારે અને કયે ઠેકાણે મળ્યા હતા, તમોને યાદ છે?

મોરટન—પ્રથમ તો તમોએ મને કાગળ લખ્યો હતો અને જેમાં તમોએ મને તમારી પાસે આવી રૂબરૂ મળી જવાનું લખ્યું હતું. તમારા લખાણ પ્રમાણે હું તમોને રૂબરૂ મળવા આવ્યો હતો તે વખતે તમોએ મારા પોતાના ક્ષએદાને માટે મારા બાપનું તથા મારા બીજા વડાઓનાં નામ ઠામ વીશે ખબર મારી પાસેથી માગી હતી; પણ તેવી ખબર આપવાને હું શક્તીવાન નહોતો.

વાલડરોન—વારું ત્યારે તમારા પોતાના કુટુંબ વીશે તમો ખબર આપવા શા માટે અશક્ત હતા?

મોરટન—સાહેબ મારો બાપ લીવરપુલમાં એક વેપારી હતો અને તે આજથી આશરે બારેક વરસ અગાઉ મરી ગયો છે; મારી મા અને છેકજ બાલ્યાવસ્થામાં મુકી મરી ગઈ છે. મારો બપાવો મારો જનમ થયા અગાઉ ગુજરી ગયેલ હતો, માટે હું નાની ઊંમરથી ઊછરી ને મોટો થયા બાદ મેં થોડી થોડી ખબર મેળવેલી તે મેં તમને કહી સંભળાવી. મારો બાપ મરી ગયા પછી મને નીશાળમાં અભ્યાસ કરવા મોકલાવ્યો અને ત્યાંથી હું કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ગયો હતો અને મારું પાળણ પોશાણ કરનાર મારી પુત્ર ઊંમર થયા અગાઉ ગત થઈ ગયેલાં હતાં.

વાલડરોન—હીક છે, પણ તમારી પાસે કાંઈ તમારા વડવા વપ્તના બખતર ઇઆ કાંઈ નીશાની દાખલ હુથીઆર છે?

મોરટન—અરૂં બોલાવો તો કંઈજ નથી; કારણ માહારો બાપ વેપારી હતો.

વાલડરોન—ત્યારે બાર મહીના અગાઉ મેં તમને બોલાવ્યા તે વખતે મેં તમને જે વાત કહી હતી તે સઘળી તમને યાદ છે શું?

મોરટન—હા, તમે મને કહ્યું હતું કે તમારી પાસે અગણીત રકમનો વારસો ખરા વારસદારને શોધી કાઢીને આપવાને માટે અનામત છે, જેને માટે તમે હજારો રૂપિયા ખર્ચી નાખ્યા અને આખાં વરશના વરશ શોધ પછવાડે કાઢ્યાં.

વાલડરોન—ત્યારે તો મારી કહેલી વાત સઘળી તમોને યાદ છે ખરી! મારે તમોને વધારે કહેવાનું એટલું છે કે મારા જીવામાં ઘણા ઇવેલન નામના સખસો આવ્યા છે, તોપણ મને કોઈ ખરો વારસદાર મળી શક્યો નથી; માટે જો તમે મને ખરાખર મદત કરશો તો શોધ કરવા વીશે તમે જે વાત કહેશો તે હું ધ્યાન દઈ સાંભલીશ.

મોરટન—પણ તમારા અગાઉના ફરમાન પ્રમાણે મેં લીવરપુલ ખાતે જઈ તપાસ કીધી હતી; પણ મારો આપ તેની ત્રીશ વરશની ઉંમર પછી ત્યાં રહ્યા નહોતો. બાકી બીજા અગાઉની કાંઈ પણ હકીકત મને મળી શકી નહોતી, તેટલા માટે મેં ન્યુસ્પેપરમાં છપાવ્યું છે કે જો કોઈ સખસ “ઇવેલન આંડરયુ ૧” નામની “બાપટીસમલ ૨” “સરટીફીકેટ ૩” મેળવી આપશે તેને ઇનામ આપવામાં આવશે.

વાલડરોન—વારૂં ત્યારે આંડરયુ ઇવેલન તમારો વડવો થાએ શું?

મોરટન—હા; પણ જો મને સરટીફીકેટ મળી શકે તો તે વીશે હું તમોને વધારે ખાતરી કરી આપી સકીશ.

વાલડરોન—પછી શું થયું, આગળ વાત ચલાવો.

૧ વડવાનું નામ. ૨ પરનાળકા. ૩ ખાતરી પત્રક.

મોરટન—આટલું કરતાં મારું કાંઈ વધુ નહીં, ને છેવટે મેં આવીને તમોને ખબર કહી, તો પણ તમારી તો ખાતરી થઈ જ નહીં.

વાલડરોન—ત્યારે પછી તમોએ એ વાત પડતી સુકી અને કાંઈ વધારે પ્રયત્ન કર્યો જ નહીં કે ?

મોરટન—ખરેખર એમ જ થયું તો. ગઈ રાત સુધી તો એ વાત હું તદ્દન વીસરી ગયો હતો; પણ જ્યારે તમે દેવળના ભોંયરા આગળ મને મળ્યા ત્યારે જ મેં જાણ્યું કે હજી તમે તમારી શોધ જારી રાખી છે.

વાલડરોન—ખરી વાત છે (જરા મોઢો મલકાવીને)

મોરટન—જ્યારથી તમે અને સેક્સટન ભોંયરામાં શોધ કરતા હતા ત્યારથી આશાએ આવીને મારા દીલમાં વાસો કીધો.

વાલડરોન—ત્યારે એવી આશા તમોએ શું કરવા રાખી? શું તમોને માનવાને કાંઈ પણ કારણ છે કે ? તમારા વડવા લંડન શહેરમાં આવેલા હતા ?

મોરટન—ના સાહેબ હું ખાતરીથી કહી શકતો નથી; પણ મારા વડવાએ લંડન શહેરમાં કોઈ જગ્યાએ પણ દફનાવ્યા હશે. પણ હાલ તો હું નીરાધાર હાલતમાં આવેલો છું, અને મારા ગળવામાં એક પાઈ પણ રહેલી નથી.

વાલડરોન—આવી તમારી હાલતથી ખરેખર હું ઘણો દલગીર છું, પણ તમારી પાસે નાણાની મોટી રકમ હતી, તે તમે વગર વીચાર કરવે ઉઠાવી દીધી અને જે મિત્રોથી તમે કાંઈ પણ આશા રાખતા હતા, તેવા મિત્રોએ તમોને કાંઈ પણ મદત કીધી નહોતી. જ્યારે કાંઈ ધંધો નથી, તેમ કોઈ પણ જાતની તમારે આવક પણ રહેલી નથી; ત્યારે હવે શું કરવું એવા વીચારમાં તમે હમેશાં ફર્યા કરો છો, કેમ મીઠો મોરટન આ વાત ખરી છે કે ?

મોરટન—હા, ખરી વાત છે; હું મારી બેવકુફી અને બેફીકરાઈને માટે અતી ઘણો દીલગીર છું.

વાલડરોન—હશે, બન્યું તે ખરું ગયા દાહાડા સંભારવા નકામા છે; હવે હું તમને કહું છઉં કે તમે તમારા મનમાં નકી આશા રાખી મલકાઈ નહીં જતા. ખુશીનો ઉપયોગ ઘૈર્યવડે કરવો, કુલાઈ નહીં જ શો. ગઈ કાલ રાતે મેં શોધ કર્યોછે તે ઉપરથી મને ખરેખર તો નહીં, પણ મારી કલ્પના પ્રમાણે મુદ્દા હાથ લાગ્યો છે કે મોટું દ્રવ્ય અનામત છે, તેના વારસદાર તમે હશો; પણ ફીકર નહીં.

મોરટન—અરે મારા પ્યારા સાહેબ મારી ઉમેદ શું ખરેખર પાર પડશે, આ ! હા ! હા ! આ કેવી ખુશીની ખબર.

વાલડરોન—જે મેં તમને નથી કહ્યું કે “તમે ધૈર્ય રાખજો; આટલું બોલી પોતાના વડા કારકુન મીં ટીમપરેલને પોતાની પાસે બોલાવ્યો, ને તે તુરત હાજર થયો.

વાલડરોન—(મીં ટીમપરેલ સામું જોઈને) આપણે જે વારસદાર ની શોધ કરીએ છઈએ તે (મોરટન સામું આંગળી બતાવી) આ છે.

વડા કારકુન ટીમપરેલેએ આ સઘળી વાત વગર આશ્ચર્ય થવે સાંભળી લીધી, અને પાછો પોતાની જગા ઉપર બેસવા જતો હતો તેવા માં વાલડરોને તેને ફરીથી બોલો રાખી કહ્યું.

વાલડરોન—(વડા કારકુન સામું જોઈને) જો કે એ વારસો આ જીવાન સખસના નસીબનો છે, પણ જો તે સઘળો તેને એકઠો કરીને અપાવું તો તેમાંથી મને સેંકડે પચીસ ટકા મળવા જોઈએ, એમ કહી (મોરટન સામું જોઈને) કેમ મોરટન આ હકશાઈ વ્યાજબી છે શું ?

મોરટન—એ વીશે કાંઈ કબુલાત આપી નહોતી, પણ ખુશીના ઉમરામાં તેણે તાકીદે હા કહી દીધી એટલે ટીમપરેલ તુરત સલામ કરી પોતાની જગા ઉપર જઈને બેઠો.

વાલડરોન—કેમ મોરટન હવે તમારા તરફથી મને વારસા બાબતનો સઘળો અખત્યાર મળી ચુક્યો સમજી છઉં; માટે જો તમને કાંઈ અગાઉથી નાણાં જરૂરના કામને સારૂ જોઈતાં હોય તો આપવાને મને

કાંઈ હરકત નથી; માટે “વાંરટ આવ અટરની” નામના દસ્તાવેજ તૈયાર કરી તેમાં પાંચસે પાંચિંડની રકમ ભરો; કેમ મોરટન હાલ તમોને ખર આવને ખસ છે કે નહીં? જુઓ મોરટન તમે નકી વારસદાર છો એ મતો હું કહી શકતો નથી; પણ આ નાણા હું મારા ઘરમાંથી એક વી મા તરીકે સમજી કાઢાડું છઉં; માટે હવે આ પાંચસે પાંચિંડના એક વ ટાવી નાણા લેજો, ખરચ કરકસરથી ચલાવજો અને આજે સાંજના તમે મારી સાથે જમજો; મારા ઘરમાં મારી નાહાની છોકરી શીવાએ બીજું કોઈ નથી. માટે જરૂર આવજો આપણે કલારેટવું ગલાસ લઈ ખાણા ઉ પર આ વીશે વધારે વાત ચીત કરીશું, અને ધીમે ધીમે આ ખખર “પેપરમાં ૧” છપાવીશું. માટે હું આ એકની નકલ ઊતારું તેટલામાં તમે જાહેર ખખર છપાવવાનો મુસદ્દો તૈયાર કરો અને તેમાં એટલું લખજો જે “આંડરચુ ઇવેલન” નું “બાપટીસમલ” સરટીફિકેટ જે કોઈ મેળવી આપશે તેને પચાસ પાંચિંડ ઇનામની મળશે. છપાવનારનું નામ ગમે તો તમારું કરજો નહીંતો મારું નામ દાખલ કરજો. મોરટન તે મુસદ્દો તૈયાર કીધો અને તેમાં પોતાનું નામ નાખ્યું. આણી તરફ ટીમપરલ (વડો કારકુન) હકસાઈ બાબતનો દસ્તાવેજ તૈયાર કરી લઈ હાજર થયો.

વાલડેરન—હવે મોરટન આ દસ્તાવેજમાં તમે સહી કરો.

મોરટન—મોટા ઉત્સાહથી બતાવેલે ઠેકાણે દસ્તાવેજમાં સહી કરી આપી અને જુદો ટીમપરલ પોતાને ઠેકાણે ગયો.

વાલડેરન—જુઓ મોરટન હું તમને ફરીથી કહું છઉં, કે તમે વગર વીચાર કરવે ખરચ કરશો નહી. તેમ તમોને જે જે ચીજ જોઈ એ તે સઘળી અહીંથી મંગાવી લેજો; આ હાફીસ તમારી પોતાની સમ જવી. આ મુસદ્દો લઈ હાલ તમારે બીજું અગત્યનું કામ કાજ નથી માટે છાપખાનામાં જઈ “ટાઈમસ ન્યુસપેપર” માં આ ખખર છપાવવાનો બંદો

નસ્ત કરી આવો. મોરટન ખુશીમાં મગ્ન થઈ, “વાઈ” સાદિબ” એમ કહી ચાલતો થયો.

વાલડરોન—પણ તમે સાંજના પાંચ વાગે “રસલસ્કવેર” માં ચુકતા ના હો.

મોરટન બાહાર નીકળી પડ્યો; પહેલે તો એક વટાવી નાણા લીધાં અને પછી છપામણીના પૈસા આપી છપાવાનો બંદાબસ્ત કીધો. તેના મનમાં તેને વારસો મળશે એવી ખાતરી હતી. તેથી તેણે પોતાની ગરીબ ભાડાની કોટડીમાંથી, શહેરના પશ્ચિમ ભાગના છેડા તરફ “યુખુરાન વીલા” માં એક સુશોભિત અને આનંદમય બંગલામાં પોતાનું રહેઠાણ ફરવી નાખ્યું. સાંજ પડી એટલે તેણે જમવા જવા કે પડાં પહેર્યાં. હાથમાં ખુશબોદાર રૂમાલ અને લાકડી લઈ રસલસ્કવેરમાં વાલડરોનના મેહેલમાં દાખલ થયો.

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થલ વાલડરોનનું ઘર.

વાલડરોન અને હોનેરીયા સાથે મોરટનની મુલાકાત, મોરટનનું

હોનેરીયા ઉપર મોહીત થયું, તેઓનું અરસપરસ પ્યારમાં

પડ્યું, તેઓના લગ્ન થવા મોરટનને એકાએક

દ્રવ્ય મળ્યું, અને તેને લાડનો ખેતાબ

મળવાની ખબર ઈત્યાદી.

જ્યારથી વાલડરોનના મોઢામાંથી તેની છોકરી હોનેરીયા વીશે મોરટનને ખબર મળી ત્યારથી મોરટન હોનેરીયાના રૂપ વીશે મનમાં એવી કલ્પના કરતો કે વાલડરોનના ચેહરા સાથે તેના કુટુંબને સરખાવીએ ત્યારે તો હોનેરીયા એક ખીજવાયલા ચેહરા વાળી, પાતળા બદ

નતી અને કદમા ડોંચી ફોપી બોઈએ; તે સાથે તેણીના બીજા અવયવો કહેતા હશે? તેના તરેહુવાર બીચારો પોતાના મનમાં લાવતો.

જેવો મોરટન દરવાજા આગળ આવ્યો તેવોજ એક પ્યાદા માણસ મોરટનને એક સુંદર ભભકાદાર ચોરડામાં લઈ જવાને માટે તે સામે લેવા આવ્યો, તેમજ વાલડરોન દીલો જનથી મોરટનને “ભલે પધારયા” એમ કહી પોતાની પાસે બેસાડ્યો, એવામાં વીશ વરસની યુવાવસ્થાની કદમા ડોંચી ખુબસુરત સ્ત્રી રંગબેરંગી વસ્ત્ર અલંકાર સજ્જ વાલડરોન પાસે આવીને ઉભી. આ સ્ત્રી વાલડરોનની પ્યારી બેઠી “હોનેરીયા” હતી. હોનેરીયાએ પોતાના બાપના પરોણાને જેવી રીતે માન આપી સલામ કરી, તેવીજ રીતે મોરટનને હોનેરીયાની મંડલીમાં આદર સતકાર કરી દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. તે ઘણા ખુશીમાં નીમજન થઈ ગયો; પણ ધૈર્ય રાખી પેલા વકીલ સાથે વાતચીતમાં પડ્યો, પણ તેમાં તેનું દીલ પરોવાયું નહોતું; કારણ કે જ્યારથી હોનેરીયા મોરટનની સામે આવી બેઠી ત્યારથી તેણીએ મોરટનનું તન મન હરી લીધું હતું; કારણ કે તે ઘણી ખુબસુરત હતી. તેણીના માથાના કાળા વાળ તેણીની ગરદન આસપાસ વીઠાઈ ગયેલા હતા, તેણીના ચેહરો મનહર હતો, આંખો કાળી ત્રગતા જેવી રમણીક હતી; દંતોની હાર દાઝમની કળી સરખી શોભાયમાન લાગતી હતી. ગરદન મોરના જેવી, અંધરની લાલો ગુલાબને જાંખ લગાડનારી; ડુંકામાં તેણીના શરીરના સઘળા અવયવો સરખા અને ખામી વગરના હતા.

મોરટનને આવી ખુબસુરત નાજની સાથે બેસી ખાણું ખાવાના વખત આવેલો જોઈને પોતાને એક મોહોટો ભાગ્યશાળી સમજતો હતો, અને વારંવાર મોરટનની નજર હોનેરીયા ઉપર જતી હતી. હોનેરીયા જેમ રૂપમાં સરવોપરી હતી; તેમ તેણીના ઉમદા ગુણોથી તે સ્ત્રી પંકતીમાં નીચુણ ગણાતી હતી. ખાણા ઉપર સહેજ વાતચીત આ લ્યા કરતી અને હોનેરીયાના કોમળ હાથથી “ક્લારેટ” નું ગલાસ ભરી

શરાબના નાશ કરવાને મોરટનને ઘડી ઘડી જોહાશ કરતી જેથી પેલો જુગારી ગાંડો ઘેલો થઈ જતો હતો.

ખાણું ખાઈ રહ્યા, મીસ વાલડ્રેન તેણીના દીવાનખાનામાં ગઈ, અને વકીલ અને અરીલ બંને જણ વાતચીતમાં પડ્યા, અને સાંમિના ઘડી આળમાં સાડાદસ વાગ્યા હતા.

વાલડ્રેન—(મોરટન સાથે જોઈને) ખરું ખોલાવેતો આ વારસા ના કામમાં મેં ખરો વારસ શોધી કાઢ્યા જે પછસા ખરચ્યાછે, જે મે નત લીધીછે, જે વખત ખોચાછે, તેનું વર્ણન કરવાની આ વખત હું કુરસદ લેતો નથી; પણ જો ખરા વારસ તમેજ છો એવું સીધ થશે તો પછી હું મારી મહેનતનો ખદલો એક લવાજમ તરીકે લઈશ, તમે જ છો છો કે “શ્રીટીશ મ્યુઝીયમ” માં તો એક માણસ કાયમ શોધ કરવાને મેં રાખેલું છે.

મોરટન—ખરું છે, તમારી કહેલી હકીકત સાચી છે તેમાં મને કાંઈ શક નથી. પણ એક વાત મારે તમને પુછી લેવાની એ છે કે આ વારસાનો હકદાર હું છઉં એવું તમારા જાણવામાં શી રીતે આવ્યું?

વાલડ્રેન—એ દાલત ઉપર વારસાનો હક તમારો પુરવાર થશે એમ મને મ્યુઝીયમની વંશાવળીનું દફતર જોતાં તમારા વડવાઓના નામ વાંચવામાં આવવાથી જાણ થયું.

મોરટન—વારું ત્યારે બધી મળી કેટલી દાલત છે તે મને કહી શકશો?

વાલડ્રેન—હાલ હું તમને કહી શકતો નથી; પણ ખાતરી કરીને કહીશ. એમ કહી શાકીએ શરાબના બંને તરફના જામ ભરયાં જે તે બંને જણે નાશ કરીધાં.

મોરટન—તમે નફી જાણજો કે તમે જે મહેનત લીધીછે તેના ખદલો તમને સારી રીતે મળશે.

વાલડ્રેન—ત્યારે મારી મેનત વીશે મેં જે તમને વાત કહીદેખાડી તે ઉપર તમેએ વીવાશ રાખ્યો ખરો ?

મોરટન—હા બેશક તેમજ થયું છે.

વાલડરોન—ત્યારે આ વોશ વધારે વાતચીત પછી કરીશું; કા રાણ મીસ વાલડરોન તેના બાપની વાટ જોઈ બેઠી હશે. એમ કહી બંને જણ હોનેરીયા પાસે ગયા. મોરટન રજા માંગી પોતાના રહેઠાણ તરફ જવા તયાર થયો. મોરટન છેવટે હાસ્યવદની હોનેરીયાના કોમળ હાથ સાથે હાથ મેળવી ચાલતો થયો.

રસ્તામાં ચાલતાં મોરટન પોતાના મન સાથે વીચાર કરેછે. આ ખરે કીશમતે ઇઆરી દીધી. વાલડરોન જાને વકીલનો ધંધો કરેછે માટે તે ઘણો કાબેલ છે, માટે જો મારા વારસપણાના હકમાં કાંઈ ખામી જેવું લાગત તો, તે પણ તુરત જણાઈ આવત; પણ તેની મારી સાથેની વરતણુંકથી મને નકી લાગેછે કે તે મનેજ વારસદાર ગણી સઘતા દ્રવ્ય નો માલીક કરશે. તેની છોકરી ખુબસુરત અને સારા સ્વભાવની છે, દુકા માં બાપ દીકરી બંને ઘણા લાયક માણસો છે.

મોરટન પાસે નાણાની જો કે એક મોટી રકમ આવી હતી, અને તેને બીજા શ્રીમંત ગ્રહરથોની મીસાલે એશ આરામ લેવા જવાની ઈછા થાત...તો તેમ તે સહેલાઈથી કરી શકત, પણ તેમ કરવા ઉપરથી મોરટનનું લક્ષ તદ્દન ઉડી ગયું હતું; માત્ર તેનું મન એ ઉપર લાગેલું હતું કે આવા વારસાના હક બાબતનાં કાંમમાં પુરતી મહેનત લેવી, અને જો દૈવ યોગે તેમાં તેહને ફતે મળે તો પછી તે તાલેવન પંકતીમાં આવી જાયે, અને ત્યાર પછી જો મોજ મજાહ કરવી હશે તે થઈ શકશે; માટે હાલ આંહી ટકવું, ને આ કામમાં સાવધાન રહેવું એવો નિશ્ચય મોરટને કર્યો.

બીજે દીવસે સવારનાં તેણે પોતાનાં લેણદારોને તથા હોટેલકીપર ઇત્યાદી ધીરનારાઓને, બીલ લઈને બોલાવ્યા અને સઘળાઓને મા ગતાં નાણા ચુકાવી આપી ખુશી કરી મોકલ્યા. બપોરના તે પેલા વકીલની છોકરી પાસે ગયો જ્યાં તે એકલી હતી તેથી સહેજ મુલાકાત લઈ પાછો આવ્યો.

પોતાના રેલેડાણ ઉપર આવ્યા પછી તેના ધ્યાનમાંથી હોનેરીયા ની ખુબસુરત છબી ઘડીએક પણ ખસતી નહોતી.

મોરટન ત્રણ વરસથી જે હાલત ભોગવતો હતો તેના કરતાં હાલની તેની દીનપર દીન ચઢતી કળા થવાથી તે આનંદથી વર્તવા લાગ્યો.

આમ કરતાં કરતાં કેટલાંએક અઠવાડીયાં વીતી ગયાં, મોરટનનું ચીત માત્ર આ વારસા બાબતનાં કામ કાજમાં પરોવાયલું હતું, તેથી તે ને પેલા જુગારના અખાડાની રમત પણ આણુગમતી થઈ પડી; તેમ ત્યાં જતું પણ તેણે તદ્દન મુકી દીધું હતું. હોનેરીયા કરતાં તેણીની બે ન માત્ર એક વરસે મોટી હતી, અને તે તથા તેણીના બનેલી એએ સં ગાયે મોરટનને આજખાણુ થયેલી હતી. તેઓના નામ મીં. લીસ્ટર અને મીસ લીસ્ટર હતાં; તેઓ મીલનસાર અને ગમતી હતાં. વાલડરોન ને તાંહાં હમેશાં મંડળી ભરાતી, ને મોરટન વગર મીજલસ કદીપણુ જ્ઞયામાં ન આવતી. હોનેરીયા સાથે ખ્યાર કરવા ઘણાંએક યુવાન ગ્રહ સ્થો પોતાની ઈછા ખતાવતા, પણ હોનેરીયા કોઈને પણ પ્રસંન નહીં કરતી હતી. મોરટનનું આવલું વાલડરોનને ત્યાં હમેશાં થતું, તેથી હોનેરીયાને તેના ગુણ દોશની પરીક્ષા કરવાનો વખત આવતો. આખરે હોનેરીયાએ મોરટનને પસંદ કીધો ને તેણીની નજરમાં તેજ આવ્યો.

જે કાર્યમાં મોરટનનું ચીત લાગેલું હતું તે વીશે પ્રથમ તો મોરટનને કાંઈપણ ખબર નહીં કીધી હતી, પણ મોરટનને ખાત્રી થવા સાડ વાલડરોન બ્યારે ત્યારે તેને ઊતેજન મળે તેવા શબ્દ બોલતો, જેથી મોરટનનો વકીલ ઉપર પુરતો વીસવાસ બેઠો હતો, તેથી તે જે કરતો હશે તે મારા લાભમાં થઈ પડશે ને હવે ઘડી ઘડી વખતબેવખત તેને કંઠાળો આપી તેની પાસે સઘળી વાત ખુલ્લી કરાવવી તે ઠીક નહીં, એવો નીશ્ચય મોરટને કીધો.

લંડન ટાઇમ્સ છાપખાનમાંથી ન્યુસ પેપરોમાં દીનપરદીન નવી નવી જાહેર ખબરો આવવા લાગી, તે વાંચવામાં અને તે ઉપર વીચાર ક

રવામાં મોરટન પોતાનો વખત રોકતો હતો. દરરોજ અગીયાર વાગતે મોરટન આ સઘળી જાહેર ખબરોના કાગળો લઈ લઈ વાલડરોનની હાફીસમાં જતો હતો; ને તાંહાં તે વંચાવી તેની નોંધ પોતાની ઇઆદદાસતની ચો પડીમાં કરી લેતો, તેમ બીજી તરફથી વાલડરોન પણ તેના લાભમાં જ નોંધ ઉપયોગની હતી તે તે લખી લેતો.

મોરટન આ કામમાં ગુથાતા છતાં, રાખેતા પ્રમાણે સાંજના વખતે હોનેરીયાની મુલાકાત લેવા ચુકતો નહીં; અને મોરટનના ખરચને માટે વાલડરોને ફરી બીજા પાંચસો પાંઉંડનો ચેક “ વારંટ આવ અટરની ” ના દસ્તાવેજથી આપ્યો, અને તે દસ્તાવેજમાં તેની સહી કરાવી લીધી.

હવે વાંચનારાઓની કદાચ એમ જાણવાની ઈછા હોય કે હોનેરીયાને મોરટન ચાહતો હતો, અથવા તેણીના ઊપર તેના પ્યાર હતો કે શી રીતે? આ સવાલના જબાપમાં આપણે પ્યાર એ શું ચીજ છે? તેને અનુસરીને જોલાસો કરવા માંગીએ છઈએ. દરએક સ્ત્રી પુરૂશ વચ્ચે પ્યાર ઉત્પન્ન થયો એ તેમની ખુબસુરતી અને તેમના ગુણ ઊપર આ ધાર રાખે છે. મોરટન આપણે આગળ કહ્યું છે કે, વીચીક્ષણ અને ચાતુર્ય હતો; તેમ હોનેરીયા ખુબસુરત અને શરીરના કોમળ બાંધાવાળી હતી. તેણીના ચંદ્રમા જેવા વદન સાથે તેણીના જોલવામાં પ્રીય વાક્ય વીના બીજા અપ્રીય શબ્દો કદી હતાજ નહીં, તેણીની કટાક્ષતા એવી હતી કે સ્ત્રી વર્ગમાં તે સર્વ ગુણ સંપન્ન હતી. આટલા ઊપરથી હોનેરીયા ઊપર મોરટનની પ્રીતી થાએ એમાં શી નવાઈ ? !

મોરટન વીચાર કરેછે કે હોનેરીયાનો બાપ તાલેવંત છે અને જો મારા વારસાનું કામ ફેલે થશે તો તેના પરીણામમાંથી તે વધારે તાલેવંત થશે એમાં જરાપણ શક નથી. આ સઘળી દોલત આખરે વાલડરોનની જો છોકરીના નશીબની છે; ને જો હોનેરીયા મારી સાથે હસ્ત મેલાપ કબુલ રાખે તો પછી વાલડરોન મારી પાસેથી વારસામાંથી ગમે તે ભાગ લેશે તો આખરે ધણી હું વગર બીજા કોણ થનાર છે ?

આ ઉપરથી વાંચનારને એમતો ખાત્રી થઇ ચુકી હશે કે, મોરટન હોનેરીયા સાથે પોતાની છંદગી ગુજરવાનો નીર્ણય કીધો, તેમ આ કામમાં તેને હોનેરીયા તથા વાલડરોન બંને તરફથી ઉત્તેજન મળ્યું હતું; તેમ તેની માંગણી બંનેમાંથી એકપણ ઈનકાર કરે એવું તેના મનમાં આ વે તેણે હતું નહીં. તેણે આ બાબત વાલડરોનને પુછી લેવાને એક સમયે વીચાર કર્યો; ને તુરતજ એક એકાંત સ્થળની તકનો લાભ લીધો. વાલડરોને પોતાની કબજામાં આપી, અને છેવટે મોરટન તે હોનેરીયા (વકીલની છોકરી) નો કબજા કરેલો હસ્ત ગ્રાહી થઇ પડ્યો. મીસ લીસ્ટર (હોનેરીયાની બહેન) જે કે હોનેરીયાથી ખુબસુરતી અને સદ્ ગુણગુણમાં ઉતરતે દરજ્જેની નહોતી; તેણીએ પોતાના ધારી રાખેલા બનેવીને હુમેશાં પોતાને ઘેર પ્રીતીથી બોલાવતી અને તેની બનતી આગ તાસ્વાગતા કરતી. હોનેરીયાનો બનેવી મીંડ લીસ્ટર એક વેપારી હતો. જાતે ચંચળ, સદ્ગુણી અને માયાળુ હતો, અને તેણે પણ મોરટનને પસંદ કીધો હતો; એટલુંજ નહીં પણ, હોનેરીયા સાથે મોરટનના જલદી લગ્ન થએલાં જવાને ઘણા ખુશી હતો. આ પરમાણે હોનેરીયાના સંઘળા કુટુંબમાં હોનેરીયાના વીવાહની ખબર સાંભળી આનંદ વરતાઈ રહ્યો.

વાલડરોને મોરટનને પોતાની ચૌદાર્યતા અને સ્નેહભાવનો એક અછો નમુનો બતાવ્યો હતો. તેણે મોરટનના હાથમાં ફરીથી બે હજાર પાંચિંડનો (અગાઉની માફક એક દસતાવેજમાં શહી લઈ) એક આપ્યો. આ નાણા તેણે મોરટનને એક સુંદર ભભકાદાર રહેઠાણ ભાડે લેવા આપ્યાં હતાં.

વાલડરોન—લૅડ મોરટન, આ રકમ હું મારી છોકરીને કન્યાદાનમાં આપું છું.

મોરટન—વારૂં સાહેબ મોટા ઉપકાર સાથે હું તમારી બક્ષીશ કબજા રાખું છું. મોરટન એક વટાવી નાણા લીધાં; અને તેણે પોતાની હવે પછીની થનાર મોહોરદારને રહેવાને માટે દીલ્લ પસંદ મકાન ભાડે લીધું.

સને ૧૮૨૯ ના ઉનાળાની રૂતુની શરૂઆત હતી, જે વખતે આપણે “ મોરટન ઇવેલન ” નામના મુશાફરની હેઠાએ શરૂ કરી છે, ત્યાર પછી આસરે છએક મહીના વીતી ગયા, અને ઇસવી સન ૧૮૩૦ ના ફેબ્રુઆરી મહીનાનું પહેલું અઠવાડીયું આવ્યું. હેમત રૂતુની મધ્યાવસ્થા હતી; ડંડી એવીતો કડકડતી પડતી હતી કે શ્રીમત ગ્રહસ્થો પોતાના ઘરમાં અગનીની સહાયતા વડે ગરમ હવા લેતા હતા. રસ્તામાં ચાલનારા સર્વ જનોના હાથ પગ તથા શરીરના ઉપર ગરમ મોજા, ખનાતના ડગલા, ઈલાદી જોવામાં આવતા. ફેબ્રુઆરી મહીનાના પહેલાં અઠવાડીયામાં મોરટન અને હોનેરીયાનો પાણીગ્રહણ યોગ થયો; લગ્નની ક્રિયા પુરી થઈ, અને વર કન્યાએ પોતાના નવાં લઈ રાખેલાં સુંદર ભભકાદાર રમણીક રહેઠાણમાં વાસો લીધો. મહીનાના મહીના વીતી જતા હતા, અને વારસા બાબતનું કામ ધીમે ધીમે ચાલતું જતું હતું. વાલડરોન જ્યારે ત્યારે મોરટનના મનમાં વારસા બાબત જેમ વધારે ભરોશો ઉત્પન્ન થાય તેમ વાતો કરતો; પણ વાલડરોનના મનમાં અંદરખાનેદી શું હતું તે વીશે મોરટનને અજાણપણામાં રાખેલો હતો.

વાલડરોન—વખતે વખત મોરટનને એક પછી એક એમ નાણાની રકમો આપ્યા કરતો, એટલે મોરટનના સુખમાં વીધ્ર કદી નહીં આવે એવું માલુમ પડતું. મોરટનને આવી સદગુણી સ્ત્રી મળી તેથી તથા તેણીનો તેના ખાવંદ તરફ અતીસે પ્યાર હતો એટલા માટે તે મગરૂપ રહેતો. મોરટન હુમેશાં પોતાની પ્રીયવંદાની દરએક માંગણી કબ્બુ લે રાખતો એટલુંજ નહીં, પણ તે તેણીની મરજીથી વીરૂધ્ધ કદી ચાલતો નહીં; કારણ કે તે એમ સમજતો હતો, કે આ સઘળી દાલત અને સુખ પ્રાપ્ત થયું તે સઘળો ઉપકાર તેના પર તેના સસરાનો છે; માટે હોનેરીયા અને મોરટન વચ્ચેનાં નાખુશ થવાનું કારણ કદી ઉત્પન્ન ન થાય તેટલા માટે મોરટન હુમેશાં વધારે સંભાળ રાખતો.

કાળ ગમત થતો ગયો અને હોનેરીયાએ એક માહાતાબ સરખા

ચહેરાની છોકરીને જન્મ આપ્યો, જેનું નામ “ એગનસ ” પાડ્યું. ક્રોચીઅન જાતની રસમ પ્રમાણે જે નામ મોરટનની માનું હતું તે નામ એગનસને આપ્યું. વાલ્ડરોનના સમજવામાં પણ એગનસને મોરટનના કુટુંબનું નામ આપ્યું એ એક ઊંચાં કુળની રીત પ્રમાણે થયું એમ બન્યું.

જેમ હોનેરીયાએ છોકરીને જન્મ આપ્યો, તેમ આણી તરફ મીસ્ટ્રેસ લીસ્ટર (હોનેરીયાની બેહેન) ને પણ છોકરી અવત્રી, જેનું નામ “ ફ્લોરીબલ પાડ્યું ”.

વાંચનારાઓ હવે જાણીતા થઈ ચુકા હશે કે આ બે ખુશી ભરેલા બનાવથી એક આનંદમય ઉત્સવ થઈ પડ્યો. મોરટન જ્યારે પોતાની ખુબસુરત છોકરીના ચહેરા સામું જોતો ત્યારે તે ગાંઠો ઘેલો થઈ જતો; તે સાથે વળી વાલ્ડરોન તરફથી વારસા બાબતની નકી ખબર મળવાની તથા વારસો હસ્તમત કરવાની તયારીની ખબર સાંભળી મોરટનના મનમાં બમણી ખુશી પેદા થઈ, અને તેના મનમાં જેમ હર્ષ સાગરમાં આનંદના તુરંગ આવવા લાગ્યા.

આખરે મોરટનને વારસા બાબતની સઘળી ખબરથી વાકેફ કરવાને ડરાવેલો દીવસ નજદીક આવી લાગ્યો. હોનેરીયાની પ્યારી “ એગનસ ” એક મહીનાની થઈ, અને હોનેરીયા અગાઉના કરતાં વધારે ખુબસુરત દેખાવા લાગી. દંમપતીનું જોડું પોતાના સઘળો વખત એગનસને રમાડવામાં અને સાથે બેસી મધુર સ્વરે ગાયન કરવામાં કાઢતાં. મોરટન જ્યારે પોતાના સસરાની હાફીસમાં જતો ત્યારે “ એગનસ ” ના કોમળ ગાલ ઉપર બોસા દઈને જતો, ને પાછો ઘેર આવતો ત્યારે પાછો પોતાના બચાંને ગોદમાં લઈને બેસતો.

મોરટન—મારી પ્યારી હોનેરીયા તમારા બાપે કોઈ દીવસ તમને વારસા બાબત કાંઈ છુપી વાત કહી છે શું ?

હોનેરીયા—નહી. મારા પ્રિય મને છુપી વાતથી તદન બેમાલમ

રાખી છે; અગાઉ મને એટલું કહેતા કે એક છુપી વાત છે પણ તે બરાબર વખત આવ્યા વગર કહેનાર નથી, તેથી હું એમ જાણું છું જે તેમની પાસે એક છુપી વાત કહેવાની છે ખરી. બરાબર વખતસર મોરટન પોતાના વકીલ વાલડરોનની હાફીસમાં ગયો, જ્યાં ટીમપરેલ અને વાલડરોન બંને જણ કાંઈ કાગળો વાંચતા હતા. જેવો મોરટન અંદર દાખલ થયો તેવાજ વાલડરોને તેને માન આપી પોતાની પાસેની ખુરસી ઉપર બેસાડ્યો.

વાલડરોન—મારા પ્યારા મોરટન હવે તમે નીત્રીથી મારી પાસે બેસો ને જે હકીકત હું તમને કહું તે તમે બરાબર ઘેંચેથી ધ્યાન દઈ સાંભળો.

હું તમોને જાણાવું છું કે તમે એક મોઢોટી દાલતના વારસદાર થયા છો, જેમાં રોકડ અને જગીરી બંને છે, તે બંને તમનેજ મળશે તે મેં તેને માટે તમને ધારાના આસરો લેવો નહીં પડે. રોકડ નાણાં આસરે બે લાખ પાંચિંડ તમારે માટે તયાર છે. આવા વાલડરોનના મોઢામાંથી ની કળતા શબ્દો સાંભળી મોરટન પોતાના મન સાથે, “આતે શું મને ખરું કહે છે કે મારી મજબૂત કરે છે?”

વાલડરોન—ફરીથી, મેં તમને બે લાખ પાંચિંડ અનામત છે એમ કહ્યું પણ તમોને તે સઘળાનું વ્યાજ મળશે, એટલે હીરાબ ગણતાં તમને મુદ્દલ કરતાં સવાયા યા દોઢા મળશે. પણ પ્યારા મોરટન તમે આકળા નહીં થાને, ખુશી ને ધીરજથી ભોગવજે; કારણ તમારી દાલત વીશે મેં તમને હજી રોકડ નાણાંનીજ વાત કરી છે, પણ મેં તમને અગાઉ કહ્યું છે કે તમને તમારા વારસામાં તમને જગીરપણ મળનાર છે તે જગીર જ્યારે તમારા કબજામાં આવશે ત્યારે તેનું ભાડું ઓછામાં ઓછું તમને દર વરસે છ હજાર પાંચિંડ મળશે. આ જગીર વાલડશાયર નામના ઓકમાં આવેલ છે ને તેનો અત્યાર સુધી વારસદાર નહીં મળવાથી તે સરકારના હસ્તકમાં રહેલી છે, એટલુંજ નહીં પણ

જી આજ દીન સુધી એ જાગીરનું ઉપજેલું ભાડું સરકાર તીજ્જરીમાં એકઠું કરી રાખેલ છે, માટે તે નાણા આપણે સેહેલાઈથી ઉઘરાવી લઈશું.

વાલડરોન—ફરીથી, તમને માત્ર નાણાની મોટી રકમ મળશે, એટલુંજ નહીં, પણ તમને તે સાથે “લાઈ” ની પદવીનો ખેતાબ મળશે. તમારા વડવા હીંદુસ્થાનના ગવર્નર જનરલ હતા; ત્યારે તેઓએ લડાઈના કામમાં આપણી સરકારને ઘણી કીમતી મદદ કરી હતી, તેથી તેમને લંડનમાં ખોલાની પાર્લમેંટ ભરી જાગીર સાથે લાઈનો એલકાબ આપ્યો હતો. તેવીજ રીતીએ મોરટન તમને પણ ખેતાબ મળશે, અને હવે પછી તમારું નામ **લાઈ આરબસી** પાડવામાં આવશે. પણ આ સઘળું બનવાને હજી થોડી વાર છે; કારણ પાર્લમેંટની સભા ભરવાને હજી એક મહીનાની ઢીલ છે. પણ જ્યારે તે ભરાશે ત્યારે તે સભામાં તમને ખોલાવ્યામાં આવશે, અને સઘળા સભાસદો તરફથી તમને ખેતાબ આપવાની ક્રિયા કરવામાં આવશે, એટલુંજ નહીં પણ તમારા મહેલ સુધી ગાજતે વાજતે એક સરઘસ કાઢાડી તમને પોહિંચાડવામાં આવશે. એમ કહી મોરટનનો હાથ પકડી વાલડરોને ખોસા દીધા અને બંને જણના હૃર્ષનો પાર રહેયો નહીં.

જે દસ્તાવેજો તમને દેખાડવામાં આવ્યા છે તે સઘળા તમારો હક સાબિત કરવાને વારંતે બસ છે; માટે આવતી કાલે રોકડ નાણા તથા જાગીર વીજો નોટીસ તૈયાર કરીશું, આ સઘળી ખખર મેં તમને પ્રથમ નહીં કેહેવાને બદલે કાંઈ ચોક્કસ કારણસર છુપા રાખેલા હતા; પણ હવે તે મેં તમને ખોલાસેથી કહી સંભળાવ્યા માટે પરમેશ્વરને યાદ કરો ને તેના સુકરાના ગુજરો કે તે તમને હમેશા મદદ કરે; માટે હવે તમે ઘેર જાઓ ને આ સઘળી ખખર હોનેરીયાને કહો.

મોરટન પોતાના મન સાથે અરે! આતે હું જગુ છઠી કે નીંદ્રા વશ છઠી. શું આ ખબર ખરીજ હશે, શું હું ગરીબને બદલે એક તવ' ગર અને અમીર બની ગયો? શું મને લોકો એક જુગારીને બદલે લાઈ કહીને બોલાવશે? શું મને અમીરોની મંડળીમાં દાખલ કરશે? એમ ક રી પોતાની આંખો સારી પઠે ચોળી જુએ છે તો તે જાગે છે, અને જે વાત તેણે સાંભળી તે સઘળી ખરી હતી. તે પોતાના મનમાં ખુશીમાં નીમગ્ન થઈ પોતાના ઘર તરફ ચાલતો થયો. જેવો મોરટન હાફીસમાંથી ઉઠ્યો તેવોજ બાહાર નીકળતાંવેતજ વડો કારકુન ટીમપગેલએ સલામ સા થે તેને મુબારકબાદી આપી; જેના બદલામાં મોરટને વડા કારકુનને પાંચ પાંઉડ બક્ષીસ આપ્યા, અને તે ત્રણે કારકુને વેહેંચી લીધા.

મોરટન પોતાને ઘર જઈને જુવેછે તો ત્યાં પોતાની મોહોરદાર હોનેરીયા તથા મીસ્ટ્રેસ અને મીસ્ટર લીસ્ટર એઓ બેઠાં હતાં ત્યાં મોરટ ને તેને મળેલી સઘળી ખુશીની ખબર કહી. હોનેરીઆ જેટલી દાલત મળવાની ખબરથી ખુશી નહી થઈ તેટલી તેના આવંદને લીડનો ખેતા બ મળવાથી થઈ. આ સઘળી ખબર હોનેરીયાની બેહેન અને તેણીના બ નેવીના પણ જાણવામાં આવી, અને તેઓએ મોરટનને તથા હોનેરીયાને મુબારકબાદી આપી અને ચારો જણ વચે આનંદનો ઉત્સાહ છવાઈ રહ્યો.

પ્રવેશ ચોથો.

લાડ આરખસી.

મોરટનની દીનપરદીન ચઢતીકળા, તેનું દ્રવ્ય મદના કેદમાં ઘેલાપાણું,
 નહીં ધારેલી દોલતની છુપી ખખર વાલડરોતના તરફથી પ્રગટ
 કરવી, મોરટનને લાડ આરખસી તથા હોનેરીયાને
 લેડી આરખસીનો ખેતાખ મળવાની ક્રિયા,
 તેઓના નામ અમીરી સભાની મંડ
 ણીમાં નોંધાવાં ઈત્યાદી.

મોરટનની આવી એક ચઢતી કળા થઈ તેથી તેનું મન હર્ષના તુરં
 ગમાં ચળી ગયું. એટલે હળવે હળવે તેણે બાહાર જતું આવવું બંધ કર્યું
 અને પોતાના સઘળો વખત હોનેરીયા અને પોતાની વાહાણી “એગનર”
 સાથે ગમતમાં કાઢવા લાગ્યો. તેણે એગનર સારૂ ભાત ભાતનાં રમકડાં
 એકડાં કીધાં, જેથી મોરટન પોતાના બચાંને ખુશી કરતો અને તેના કોમળ
 ગાલ ઉપર બોસા દઈ પોતાનું મન ખુશી કરતો. હોનેરીયા જાતે એવી તો
 દરીઆવ દીલની હતી કે મોરટનનું ઉડાઉપણું અથવા કાંઈ હલકાઈ ભરેલી
 ચાલ તેણીના જોવામાં આવતી તો વખતસર ઘેરથી બેવચન સહેજ મર્મ
 માં કહી સંભળાવતી; પણ મોરટનનાં જીવને દુખ પ્રાપ્ત થાયે તેવું તે કદી
 કરતી નહીં. મોરટનને જે રસ્તે દ્રવ્ય મળ્યું તે વાત સઘળી છુપી હતી તો
 પણ તેણે એક બાયલાની મીસાલે ઘેર ઘેર તેની સઘળી છુપી હકીકત પો
 તાના તાળીઆ મીત્રોને કહી દેવા માંડી.

જ્યારે તે કુવારો હતો ત્યારે જે હોટેલમાં પોતાનો આશ્રય લેતો તે હો
 ટેલમાં તે (મોરટન) ગયો ને તાંહાં જઈ હોટેલ કીપરને સઘળું કહી સંભળા
 વ્યું તથા કોફીરૂમ જ્યાં પોતાના બે ત્રણ મીત્રો હતા તેઓને પણ પોતાની

સઘળી કેશીયતથી જાણ કીધા. મોરટન ખુશીમાં ને ખુશીમાં એક ગાંડાં માણસની મીસાલે જ્યાં ત્યાં ફરવા લાગ્યો. ખબરમાં જઈ જઈને જે ચીજો નો તેને ખપ નહોતો તેવી ચીજો તે ખરીદ કરી લાવતો, એટલું જ નહીં પણ હોનેરીયાને માટે તેણે ઘણી ચીજો ખરીદ કીધી. તે મોઢેલે મોઢેલે અને ગલીએ ગલી ફરતો અને જેની સાથે તેને સહેજ મુલાકાત અથવા રસ્તામાં ચાલતાં કોઈ માણસ સાથે સલામ વહેવાર હતો તેને હાથ પકડી ઉભો રાખતો ને પોતાની સઘળી વાત કહી ખતાવતો.

એક દીવસ મોરટન પોતાની સાળી તથા પોતાના સાકુ સાથે એક અમીરની મુલાકાત લેવા ગયો, જ્યાં મોરટનને તથા પેલા અમીરને પીછાન થવાથી મોરટનને તેણે ખોલાવ્યો, અને મોરટનનું નામ અમીરી સભામાં નોંધવા માંગણી કીધી, જે મોરટનને કબુલ રાખી, ને પેલા અમીરે તુરત મોરટનનું નામ નોંધી લીધું, અને તેને હવે પછીની ભરાતી અમીરી સભામાં ખોલાવવાનો ઠરાવ કર્યો. મોરટનને અમીરી સભામાં મેમ્બરની જગા મળી, તેથી તેને હર્ષમાં આખી રાત નોંદ્રા આવી નહીં. સવારમાં તે નાસતો કરી પોતાના સસરાની હાફીસ તરફ ગાડીમાં બેસી ચાલતો થયો, અને જ્યાં વાલડરોન તેની રાહ જોતો હતો તેવામાં મોરટન જઈ પોહોંચ્યો.

વાલડરોન—સરકાર તથા ક્યુમેસરીખાતાંના શીર્કીંગ ફંડવાળા અધીકારી ઉપર નોટીસો તૈયાર કરી રાખીછે, માટે લ્યો, મોરટન તમે તેમાં સહીઓ કરો.

મોરટને સહીઓ કરીને સઘળા દશતાવેજો એક રાત્રી દારીથી ખાંધી ઘટારત ઠેકાણે લઈ જવામાં આવ્યા.

મોરટન—ત્યારે તમે મને લાર્ડ આરબસીનાં વંશનો શી રીતે ઠરાવોછો તેનું વર્ણન કરી શકશો ?

વાલડરોન—લાર્ડ આરબસી જાતે રાંડેલો હતો તેમ તેને પાછળ કોઈ પુત્ર પુત્રાદીક હતું નહીં, તેનું કુટુંબ પ્રથમ તો અમીરી હાલત

માં નહોતું' પણ જ્યારે તેઓ હીંદુસ્થાનની મુશાફરી કરી આવ્યા, ત્યાં રે તેઓની લાંબી મુદતની નીમકહલાલીની નોકરીને માટે પાર્લામેંટ ભરી તેમને મોટું માન આપ્યું ને લાર્ડને ખેતાબ આપ્યો. લાર્ડ આરબસીએ છેલ્લે ઈજ્જત સાથે પોતાનો દહુ ત્યાગ કર્યો; પણ તેની પછવાડે કોઈ તેનું વારસદાર રહ્યું નહીં; માત્ર તેને એક ભાણેજ હતો તે એ વીતો નીરાધાર હાલતમાં હતો કે તે પોતાનો નીવાહ માત્ર મજૂરી કરી કરતો; તેમ તેનામાં એવા રૂઝા ગુણ હતા નહીં કે જેથી તેને લાર્ડની પદવી મળી શકે.

આવે સમયે લાર્ડ આરબસીના સઘળો વારસો કોહોને આપવો તથા તેનો વારસદાર હવે પછી કોણ પેદા થાય, અને તે વિષેની શીશી તલાસ કરવી તેનો ગુન્થવારો એટલો તો પેદા થયો કે, કેટલીએક મુદત સુધી તો શોધ કર્યા વગર બેસી રહ્યો; પણ “આનડરયુ ઇવેલન” નામનો સખસ ઇંગ્લંડમાં છે, એવું કોઈ ઠેકાણે મારા વાંચવામાં આવ્યું, તેથી મેં શોધ કરવો શરૂ કર્યો. શોધ કરવા વિષે સઘળી હુકીકતથી મેં તેમને વાકેફ કીધા છે.

મોરટન—ખરૂં છે, પણ મારા બાપના ઇઆ મારા વડવાઓના મનમાં પોતે અમીરી વંશના છે, એવો તેને તદ્દન શક હતોજ નહીં.

વાલડેરોન—બેશક એમજ હોવું જોઈએ; કારણ તમારા બાપ ઇઆ વડવાના સમજવામાં તેઓ અમીરી વંશના છે એમ હોતો; ખરેખર જે મતલબ પાર પાડવાને આપણને આટલી બધી હરકત પડી, તેને બદલે સહેલાઈથી આપણી સમજણી મતલબ પાર પડત. વળી મેં ત જાણી કરી છે, તેથી મારા જાણવામાં આવ્યું છે કે તમારો વડવો “આનડરયુ ઇવેલન” “બીરમગામ” નો એક વેપારી હતો, જ્યારે તે લીવરપુલ ગયો, ત્યારે તે ઘણી ગરીબ હાલતમાં હતો. આ વખતે તેની ઉંમર માત્ર ૩૦ વરસની હતી; પણ પાછળથી વેપારના મોટા દારમાં પડવાથી, તે એટલી તો ચઢતી કળામાં આવી ગયો, કે તેને મોટી પદવી

પ્રાપ્ત થઈ. જેને માટે મારી ટેબલ ઉપર દસ્તાવેજોનો એક મોટો જથ્થો પડેલો છે, તે ઉપરથી મને વધારે ખાતરી થઈ હતી.

મોરટન—ત્યારે લાર્ડની પદવી આપનાર કમીટી મને પોતાને ખોલાવશે, ને મારી તપાસ કરશે ?

વાલડરેન—અલબત્ત, અને તેટલા માટે સઘળી વાતથી તમે પુરતા વાકેફ થાઓ.

મોરટન—ત્યારે તો સઘળા કાગળ મને લઈ જવા દેા, ને તેમાંની લખેલી મતલબ મારા મનમાં ઉતરે તે પ્રમાણે મને તેનું અધ્યયન કરવા દેા.

વાલડરેન—મોટી ખુશીથી, પણ એ સઘળા કાગળો તમે ખુબ સંભાળીને રાખજો. કારણ કે થોડા દીવસ પછી તમારી સઘળી જગીર તથા રોકડ નાણાનો દાવો કરવાને તે કાગળની જરૂર પડશે.

મોરટને પોતાના સસરાના કહ્યા પ્રમાણે તેવા અમુલ્ય દસ્તાવેજો પાછા સ્વાધીન કરવાની જોઈતી કબુલાત આપી; અને ત્યાર પછી સઘળા દસ્તાવેજો લઈને તે ચાલતો થયો. મોરટન ઘેર આવી પહોંચ્યો ત્યારે પોતાની પ્યારી હોનેરીયા “મોરનીંગ પોસ્ટ” નામનું ન્યુસપેપર વાંચતી હતી. તે વખતે હોનેરીયાના ખુબસુરત અને દબદબા ભરેલા ચહેરા ઉપર ખુશી જ્વાળ રહી હતી.

તેણીનું મોઢું મલકી રહ્યું હતું. મોરટન આવતાંવાર જ હોનેરીયાએ પોતાના ખાવીંદનું પેલા “મોરનીંગ પોસ્ટ” ન્યુસ પેપરમાંની એક એકસ હકીકત વાંચવા ધ્યાન ખેંચ્યું. આ હકીકત, એવી મતલબની હતી કે “લાર્ડ આરબસીનો લાંબી મુદતનો રહેલો વારસો લેનાર ‘મોરટન ઇવેલન’ નામનો તેની અમીરી પદવીને લાયકનો સખસ તેના વંશ જોથી ઉતરેલો મળી આવ્યો છે.”

આ હકીકતનો છપાવનાર જો કે મોરટન પોતે જ હતો, તોપણ પોતાની આવી સ્થિતિ કળાની ખખરને ફેલાવો થવાથી મોરટન વધારે ખુશી થતો હતો.

હોનેરીઆ અને મોરટન બંને જાણે એક ઈકાણે બેસી, પેલા દસ્તાવેજો વાંચવા શરૂ કર્યા, પણ મોરટનનું ચિત્ત સ્વસ્થ નહોતું, તેથી તે દસ્તાવેજમાં લખેલી સઘળી મતલબથી તે તુરત અધ્યયન કરી વાંકેકૂ થઈ શક્યો નહોતો. “નીશ્ચીત પણામાં આગસ રહેલી છે,” માટે મોરટને આજ સુધી સઘળા દસ્તાવેજો આવતી કાલે વાંચવાનો ઠરાવ કરી પોતાની ગમતમાં પડ્યો.

ચાર પાંચ દહાડા વીતી ગયા, અને “મોરટન ઈવેલન” ને પોતાના મિત્રોએ “લાર્ડ” કહી બોલાવવા અને “લાર્ડ” ની પદવી ધરાવનાર સમ જો યોગ્ય માન આપવા લાગ્યા, તેમ તેવા મિત્રોએ “મોરટન” ને “લાર્ડ આરબસી” નું નામ “કલબ” ના મેમબરના લીસ્ટમાં નોંધી રાખ્યું.

ગ્રહસ્થો અને અમીરોની મંડળીમાં “લાર્ડ આરબસી” ના નામથી મોરટનને દાખલ કરવામાં આવ્યો. “મારકવીસનો ડ્યુક”, બે “અરલ”, તથા ત્રણ અથવા ચાર “બયારનશ” વીગરે મંડળ ભેગું થઈ મોરટનને “લાર્ડ” ની પદવીનો ખેતાબ આપ્યો, ને હોનેરીયાને મારી “લેડી શીપ” ના નામથી સઘળા બોલાવતા બેઈ મોરટન ઘણો ખુશી થયો (આ ખેતાબ વાલડરોનનો પરવાનગીથી આપવામાં આવ્યો હતો) મોરટન વાલડરોન સાથે આ સઘળી બાબત વીશે એક મત થવા સારૂ વાલડરોનની હાકીમાં ગયો, અને ત્યાંથી આવી હોનેરીયાને હવે પછી “લેડી આરબસી” ના નામથી બોલાવશે, એવી ખુશીની ખબર આપી.

જ્યાંત્યાં મોરટનને લાર્ડ, હોનેરીયાને લેડી અને તેમની પ્યારી એગનરને હોનરેબલ મીસ “ઈવેલન” એવા અમીરી નામથી સર્વ કોઈ બોલાવવા લાગ્યા.

થોડા દીવસ વીતી ગયા, વાલડરોનનો વડો કારકુન ટીમપરેલની મો કલેલી નોટીસો સરવે પૌર્યા વીશેના જવાબ મનમાનતી રીતે મળ્યા.

જંગલના કમીશનરે મોરટનની જાગીરી તેને સપુરત કરવાની હા કહી. “શીર્કીગ્રાંડ” ના કમીશનરે ખસેા, હજાર પાંડિડ દસ્તાવેજ પુરાવાથી

ખાતરી થએ આપવાને કબુલાત આપી. એ પ્રમાણે મોરટનનું સઘળું કામ સમાધાન ભરેલી રીતે ચાલતું હતું. આ કમીશનરે તરફથી જાગીરી તથા નાણું કબજે લેવા એક દીવસ મુકરર કરાવ્યો.

તે દીવસ મોરટનને બરાબર અગીયાર વાગતે વાલડરોનની હાફી સમાં જવાનું હતું, અને આટલા વખતમાં પેલા દસતાવેજે જેના થોકે થોકે મોરટન લાવ્યો હતો; તેમાંથી મોરટને સેહેજસાજ જેવું તેવું જ્ઞાન મેળવ્યું હતું. વાલડરોનની હાફીસમાં તે એકલો જનો હતો; એટલામાં તેના વડો કારકુન ટીમપરેલ વાલડરોન પાસે કાંઈ છુપી વાત કરતો હતો, અને તે છુપી વાત મોરટનને સાંભળવાની ઇછા થઈ. વાલડરોનની હાફીસમાં તેને ખાસ બેશવાના ઓરડામાં વાલડરોન સાંમેનું રસ્તાનું બારણું બંધ કરીને ટીમપરેલ વાત કરતો હતો; પણ તે સઘળી વાત મોરટન બારણા નજીક પોતાના કાન દઈ ધીરેથી સાંભળતો હતો:—

ટીમપરેલ—કેમ માસ્ટર સાહેબ, હવે કામ પારપાડ્યું માટે મારો કરાર દશ હજાર લેવાનો છે તેમાંથી એક શીલીંગ પણ ઓછી લેવાનો નથી.

વાલડરોન—ચુપ (જરા મનમાં ધાસ્તીથી અને નમ્રતાથી) જરા વ્યાજબી તો બોલો.

ટીમપરેલ—હું વ્યાજબી બોલું છું અને એટલું તો નહીં જાણું જો કે માત્ર પાંચ હજારને માટે હું મારી પોતાની ગરદન એવી મોટી આફતમાં નાખવાનું જોખમ કદી માથે લેવાનો નહીં; માટે જો માગણી કબુલ નહીં રાખશો તો સઘળું તમારું કાંમ ઊંધું વાળીશ. જુઓ આ લેખ (દસ્તાવેજ) બનાવટના છે, અને તમારું બોલણું પણ જુઠાણું ભરેલું છે.

વાલડરોન—ખોદાને માટે હવે બસ કરો ને ચુપકીદીથી બેસી રહો; જુઓ મારે કેટલો ખરચ થયો છે તેનો તો તમે વીચાર કરતા નથી; તોપણ હવે મીંઠ ટીમપરેલ અહીં આવો અને પંચોતેરસોનો આંકડો કબુલ રાખો.

ટીમપરેલ—દસ હજારમાં એક શીલીંગ પણ ઓછી નહીં લઉં, માટે

વીચાર કરી જલદી જવાબ આપો, નહીંતો તમારો જમોઈ “ ઇવેલન મોરટન ” જેવો આવશે તેવોજ તેને મળી ખબર આપીશ ને સાફ કહીશ કે “આ સઘળો દગો છે” માટે સઘળી અમીરી તેના કીસ્મતની નથી, પણ મારી છે.

ઐટલામાં મોરટન ઇવેલન વાલડરોનના ઔરહામાં દાખલ થયો. મોરટનનો ચેહરો એવો તો ફીકો થઈ ગયો હતો કે જાણે તેના માથાંપર કાળચક્ર ફરતું હોય; તે સાથે ટીમપરેલના મહાભયંકર અને દુષ્પ્રદાયક શબ્દ સાંભળતાં તેના હોશ ખતા થઈ ગયા.

મોરટન—વાલડરોન સામે ખુરશી ઉપર બેસી સ્તબ્ધ થઈ ગયો હતો. તેનામાં બેલવાની તાકાત રહી નહોતી; તેની છાતીમાં ધારતીનો થડ કરો એવો તો ચાલતો હતો કે તે હીબકા ભરીને શ્વાવશ લેતો હતો અને પછી છેવટે છાતી ફાટે તેમ રોવા લાગ્યો.

વકીલ ને કારકુન મોરટનની આવી હાલત જોઈ અજાણ્ય થઈ ગયા. વાલડરોન “ ટીમપરેલ ” ઉપર તેની આંખો લાલચોળ કરી ગુસ્સાથી તેને તે જગ્યાથી જવાને પોતાના હાથની ઇશારત કરી, ઐટલે ટીમપરેલે તેની પછવાડેનું બારણું બંધ કરી પોતાને ઠેકાણે ગયો ને વાલડરોન મોટા વીચારમાં પડ્યો કે આ અગત્યના કામનો ફડચો કેમ કરવો.

મોરટન—આતે શું મને સ્વપ્ન છે, હું જાગુ છું કે ઊંઘું છું ? એમ બડબડાટ કરી પોતાની આંખમાંના આંસુ લુછીને કહે છે “ અરે વાલડરોન આ શું છે ? દગો કે, અલખત દગો ; ખરેખર તમેતો લુચાછો ”.

વાલડરોન—યાદ રાખજે સાહેબ હું તમારો સમરો થાઉં છું.

મોરટન—તેતો ખરું, પણ તમે લુચા છો, એમાં મને કાંઈ પણ શક નથી.

વાલડરોન—વારું ત્યારે તમે મને લુચો કહી, મારી બેઅદબી કરવા માંગતા હોતો, એ સઘળી લુચાઈ હું તમારી ગરદન ઉપર નાંખી દઈશ એ પણ નકી જાણજો.

મોરટન—ના, ના, એમ કદી બનવાનું નથી, અને લુચાઈ સઘળી તમારી છે. મારી પાસે ખાતરી લાયક પુરાવાછે, હું નિરઅપરાધી છઉં, એટલું નહીં પણ મારું નિરઅપરાધીપણું સાબીત કરવાને તૈયાર છઉં.

વાલડરોન—નાણું લેવાને તમે તૈયાર થયાછો, ને તમે કબ્બુત્ર પણ રૂંથો, ખાતરજમા રાખજો કે હું તમારા હાથમાં નથી, પણ તમે મારા હાથમાં છો.

મોરટન—ના સાહેબ, આ પૃથ્વીની સપાટી ઉપર સઘળી જગોએ ઈનસાફ થાયછે, અને જો પરમેશ્વર કરશે તો હું મારો ખચાવ જરૂર કરી શકીશ. અરે, અરે, શું તમે મને મહા સંકટના ફાંસામાં નાંખવા ચાહોછો; પણ હું તેમાં સપડાવાનો નથી. અરે, પરમેશ્વર તો જાણેછે કે સઘળા ગુનેગાર તમે છો.

વાલડરોન—એમ નહીં કરો, તમે ધીરજથી બીચાર કરો ને જે જે વાત હું કહું તે તમે સાંભળો, એવું વાલડરોન વિશ્વાસ જાણી કહે તો હવે.

મોરટન—બોલો, બોલો, તમારે શું કહેવાનું છે. એમ કહી ખુરશી ઉપર અડીંગણ દબને સુતો હતો ત્યાંથી ઉડીને કહેછે.

વાલડરોન—સાંભળો, સાંભળો, મારા તથા તમારા લાભને તથા સલામતીને માટે, મેં જે જે યુક્તિઓ કામે લગાડી છે, તેના બંદાબસ્ત કેવી રીતે કરેલોછે તે સઘળો તમે ધ્યાન દઈ વિચારમાં લો, ને ઘેર્ય રાખો.

વાલડરોન—વળી તમારા તથા મારા વચમાં લેવડદેવડનો વ્યવહાર ચાલ્યો છે, તે ઉપર તમે એક વખત ફરીથી વિચાર કરો; આપણા બંને વચમાં કેવો સંબંધ છે? માત્ર અસીલ અને વકીલનો. જેવી રીતે તમે મને ખબર આપતા ગયા તેવી રીતે મેં તમારું કામ બજાવી આપ્યું. તમે મારી પાસે આવ્યા અને તમારી જે ઉમેદ હતી, તે સઘળી મને કહીદીધી, તમારી વાત મેં ધીરજથી સાંભળી લીધી, અને તેના ઉપર મેં એટલો બધો ઇતખાર રાખ્યો કે, જેના બદલામાં

મેં તમને કેટલીએક નાણાની મોટી મોટી રકમો આંગપર આપી તે સિવાય મારી છોકરી સાથે તમારા લગ્ન કરી લેવાની માંગણી પણ મેં કબુલ રાખી. છેલ્લે મારી છોકરી સાથે તમારાં લગ્ન પણ કીધાં. મારા વડા કારકુન ટીમપરેલની રૂબરૂ મેં તમને કહ્યું હતું કે, તમે મને તમારા વકીલ તરીકે નીમ્યાછે, એટલુંજ નહીં, પણ તમારું કાંમ કરવાના બદલામાં મારી હકસાધના સેંકડે (આટલા) ટકા આપવાનો ઠરાવ કરી દસતાવેજ ઉપર સહી પણ તમે કરી આપીછે. “ ન્યુસપેપરોમાં ” જાહેર ખબરો પણ તમે છપાવીછે, તમારા વારસા બાબતનાં સઘળા દાખલાના પુરાવાની નકલ પણ તમે કરેલીછે, માટે જે દસતાવેજ ખોટા ને બનાવટના છે (એમ તે કહેતો હતો) તે સઘળા ખોટા લેખો તમે બનાવ્યાછે, અને તે તમારાજ હાથ અક્ષરના છે.

મોરટને આ સઘળા (વાલડરોનના) વચ્ચન સાંભળી લીધા જેથી તેના મનમાં ફીલગીરી પેદા થવા લાગી, અને છેલ્લે તે પોકે પોકે રોવા લાગ્યો.

વાલડરોન—એમ કરવાથી કાંઈ ફાયદો નથી, પણ હવે તમારી સ્ત્રી અને છોકરીની ખબર લો.

મોરટને—ત્યારે હવે થયું તે થયું, હું તો હવે આ દગાના કાંમ માં વધારેવાર ઉભો રહેવાનો નથી. તમારું કાળું તમે કરો.

વાલડરોન—ઠીક છે (લાલ આંખો કરીને) હું મારી મરજી પ્રમાણે ફરીશ, પણ તમે સારી રીતે યાદ રાખજે કે તમે એક બાબતમાં તો મારા અખતીયારમાંછો. હું તમારી પાસે નાણાની મોટી રકમ માગું છઠ્ઠી, તમારા હાથનાં સહી કરેલાં બીલો મારી પાસેછે, અને ખત પણ છે. હું તમને સાહુકારી કેદખામાં નખાવીશ, તમે મારી સાથે દગો રાખ્યોછે. તેને માટે હું તમને ગુનેગાર ઠરાવી કેદમાં મોકલાવી દઈશ. દુકામાં હું ધારીશ તે ફરીશ. એમ કહી વાલડરોન જરા ધીમે થઈ મીઠાસથી કહેછે. “ મોરટને ” જુઓ પણ તમે હવે નાદાની નહીં કરો, જે થયું તે થયું. આપણે અંદર અંદર સમજવું જોઈએ. તમે જાણોછો કે હું પૈસાવાળો છઠ્ઠી, પણ એમ

નથી, મારી પાસે જે નાણાં હતાં તે સઘળાં મેં તમને આ કામને પ્રસંગે આપી દીધાં, ને બાકીના આ કામના સંબંધમાં ખરચી નાખ્યાં. એટલે હવે હું ભીખારી થયો છછી, કારણ કે મેં આ કામના શોધમાં ને શોધમાં મારો ધંધો પણ કીધો નથી. માટે “ મોરટન ” તમે સમજી થાઓ, હવે આપણને ઘણું કરી હરકત આડી આવવાની નથી, તેમ આપણને કોઈપણ કડી શકે એ વાત પણ ઘણી અશક્ય સમજવી, અને “ મોરટન ” જ્યાં સુધી તમે નાદાનીથી કે બેવકુફીથી, આ સઘળી વાત ખુદી નહી કરો, ત્યાં સુધી આખી દુનીઆમાં “ આપણા દસ્તાવેજો બનાવટી છે ” એવું કોઈ સાબિત કરવાનું કેહેનારને હું તુચ્છ ગણી ધો:કાઝું છું. માટે જો કે આવી મારી ખરાબ હાલતમાં તમે મને એમ દુખ દેશો તો પછી હું મારી છોકરી અને તેણીના બચાંઓને ખરેખર ભુકી જઈશ, અને તમેજ મારો નાશ કીધો, તમેજ મારી દુરદશાના સાધન છો, એમ ગણીશ. હું નીશ્ચય કરી કહું છું કે, એક જુગારીની વાત ઉપર ભરોસો રાખી, આ હાલતને પામ્યો.

મોરટને વોલડરોનની સઘળી વાત સાંભળી, પણ તે ઉપર કાંઈપણ લક્ષ આપતાં તેની નાની પ્યારી એગન્સની શીહાલત થશે, તે ઉપર તે વારે ઘડીએ પોતાનું મન દોડાવતો; પણ તે બાબતમાં તે કોઈ પણ નીર્ણય કરી શક્યો નહી; છેવટે તેણે વોલડરોનને નીચે પ્રમાણે કહ્યું:-

મોરટન-(વોલડરોનની સામું જોઈને) તમે કહ્યું તે ઠીકજ છે, પણ હાલ હું એકાએક મારો ઠરાવ તમને કહી સંભળાવી શકતો નથી. માટે થોડા કલાકની મને પરવાનગી આપો તો, તેટલામાં હું વીચાર કરી મારો ઠરાવ હું તમને જણાવીશ.

વોલડરોન-વારું ત્યારે ઠીક છે, તમે થોડો વખત લો. એમ કહી વોલડરોને પોતાના મન સાથે વિચાર કીધો કે, મારાં છેલ્લાં ભાષણથી મોરટનના દીલમાં અસર થઈ હશે ખરી.

ઘવેલન મોરટન હાથમાં ટોપી લઈ ચાલતો થયો. રસ્તામાં તેને પેલો ટીમપરેલ મળ્યો, પણ તેની સામું નજેતાં તે ખુદી હવામાં ચાડ્યો જાય છે.

મોરટન ગયો કે “ ટીમપરેલ ” તુરતજ વાલડરોનના ઓરડામાં દાખલ થયો. આ વખતે તેણે પોતાની પછવાડે ખારણું બંધ કરવાની ખુબ સાવચેતી રાખી હતી.

વાલડરોન—(કરડી ઝાંઝા કરી, ટીમપરેલ સાચું જોઈ) સાબા રા છે, તમે ભલું કામ કીધું.

ટીમપરેલ—શું બધું ખરાબ હાલ થઈ ગયું? (મનમાં શું બનાવ બન્યો તે જાણવાની ઈછાથી)

વાલડરોન—નહીં, નહીં, ઉમેદ છે કે કાંઈ હરકત નહીં આવે, સઘળું સમાધાન થઈ પડશે, પણ મોરટન પોતાની સ્ત્રી સાથે જરા વીચાર કરીને પાછો આવશે, અને તેણીને સઘળી હકીકત કહી દેશે.

ટીમપરેલ—હોનેરીયા ઘણી શાણી અને સમજી છે, માટે તે તેને સઘળી સારી સલાહ આપશે.

વાલડરોન—હા, હા, હોનેરીયા તો આપણી તરફ થશે, પણ હવે મારે તેણીની પાસે જઈને તેણીને સઘળું શીખવવું જોઈએ. એમ કહી, ટીમપરેલને કહ્યું કે, મારે વાસ્તે હોનેરીયા પાસે જવાને સારૂ ગાડી લાવ. ટીમપરેલે ગાડી મંગાવી, અને વાલડરોન ગાડીમાં બેસીને તુરતજ હોનેરીયા પાસે ગયો. જ્યાં હોનેરીયા મોરટનની રાહ જોઈને બેઠી હતી, પણ મોરટન આવી પહોંચ્યો નહોતો.

આ ઠેકાણે વાંચનારને અમે જાણ કરીએ છીએ કે, જ્યારથી પે હેલે મોરટનને હોનેરીયા પાસે લઈ જવામાં આવ્યો, ત્યાર પછી છેક અઢાર મહિને “ઓરબસના” વારસ તરીકેના મોરટનને સઘળો વારસો મળે શો, એવી બખર હોનેરીયાને આપવામાં આવી હતી.

વાલડરોન પોતાની બેઠીથી એક જરૂરની વાત છુપી રાખ્યો છે એવું હોનેરીયાના અનજાણપણામાં નહોતું અને હોનેરીયાએ એવી છુપી વાત શું છે? તે જાણવાને પોતાની ઈચ્છા પણ જણાવી નહોતી. વાલડરોનના મનમાં એ વારસા બાબતની વાત ચોકસ મુદતસુધી છુપી રાખવાનો અને અમુક

મુદત સુધી હોનેરીયાને નહીં કેહેવાનો હેતુ જુદાજ હતો. વાલડરોન તો એ વી છુપી વાતથી વાકેફ કરવાને તેનું દીલ ચાહતું હતું, પરંતુ તેમ કરવા તેનું મન અચકાતું; એટલાજ કારણથી કે રખેને હોનેરીયા પોતાના ખાવીદને પ્યારના જુસ્સામાં આવી કહીદે. વળી મોરટનને એમાલમ રાખવાનો વીચાર વાલડરોને કરેલો તે એટલાજ કારણથી કે હોનેરીયા સાથે મોરટનના લગ્ન થાયે ને પછી તેને કાંઈપણ ખચું થાયે એટલે આ વારસા ખાખતની છુપી વાત સઘળી કહેવી કે પછી હોનેરીયાના આખેર સુધીના સુખમાં વીધ્ર પડશે નહીં; અને હોનેરીયા અને મોરટનનું ખુખસુરત જોઈ હમેશાં પોતાની જાંદગી ખુશીમાં ગુજરશે. હોનેરીયાનો ખાપ અપરાધી થઈ પડ્યો છે એવું તેણીના જાણવામાં આવી ચુક્યું હતું; વળી વાલડરોનના આવા કરતુકથી હોનેરીયા અને મોરટનની દુરદશા આવશે એવો હોનેરીયાને નીશ્ચય થઈ ચુક્યો હતો. તેણીના મનના વીચાર એવા હતા કે, અમીરી પદવીએ પોહોચી ઊમરાવોની સભામાં આવું મોટું માન મેળવી છેલ્લે દુરદશા ભોગવવી અને દુનીઆનો ફીટકાર લઈ દુઃખ સહન કરવાના કરતાં દેહ ત્યાગ કરવો એ સઘળા કરતાં સર્વોપરી રસ્તો છે.

હોનેરીયા અને વાલડરોન ઘણાવાર વાત કરવા પછી હોનેરીયા પોતાના ખાપને કહેછે.

હોનેરીયા—ખાપા તમે ખાતરજમા રાખજો કે હું મોરટનને તમારી ભલામણ પરમાણે સઘળું કહીશ; અને મને જરાએ શક નથી, કે મોરટન મારી મરજીથી કાંઈપણ રીતે ઉલટો ચાલે.

(એટલામાં કોઈ ખારણું ઠોકે છે અને મોરટન કમખાઉનડમાં દાખલ થાયે છે.)

હોનેરીયા—મારા પ્યારા ખાવંદ તમે અત્યારસુધી ક્યાં હતા? તમે આટલા મોડા કેમ આવ્યા?

મોરટન—મારી વાહાલી હોનેરીયા હું તો ધાર્ડ છઠ્ઠી કે તમારા જણવામાં સઘળું આવી ગયું હશે.

હોનેરીયા—પ્યારા મોરટન ખરી વાત છે, હું સઘળું જાણું છઉં પણ તમે ગભરાશો નહીં, તમે શું ઠરાવ કરીશો છે ?

મોરટન—ત્યારે વાઈ તમે શું વીચાર ધારોછો તે કહેશો ? (જાણી ખુશ્તને હોનેરીયાની પરીક્ષા કરવાને)

હોનેરીયા—અરે પ્યારા મોરટન તમારે પોતાને માટે અને તમારાં બચાંને માટે કાંઈ સારો વીચાર કરવો જોઈએ, અને તે બાબત હવે મને વધારે સવાલ કરવો બંધજ રાખો.

મોરટન—અરે હોનેરીયા ! ત્યારે શું હું અપરાધી ઠરવા તથ્યઆર થાઉં કે ?

હોનેરીયા—નહીં નહીં મારા પ્યારા ખાવીંદ તમે મારા કહેવાના અવળો અર્થ શા માટે લોછો ?

મોરટન—(વાલડરોન સામું જોઈને) ધીઃકારછે તમને. તમે પોતે તો અપરાધી ઠરી ચુકયાછો, પણ તમે તમારી છોકરીને પણ બદ સલાહ આપવા આહોછો !

આવા મોરટનના વચન સાંભળી તેને શું જવાબ દેવો એવા તે વીચારમાં હોતો એટલામાં તેનો વડો કારકુન ટીમપરેલ આવી પોંચ્યો.

ટીમપરેલ—મને માફ કરજો (ઠંડાં પેટથી) કદાચ મેં તમને તમારી વાતમાં હરકત કરી હશે. મળવાનો ઠરાવ આવતી કાલે થયોછે.

મોરટન—(આંખો લાલ ચોળ કરી) કાલે કે શું એમ કહી ટીમપરેલના બંદન ઉપર ધસ્યો એટલામાં વાલડરોન આવી તેનો હાથ પકડી રાખ્યો; અને કહ્યું કે મોરટન શું તમે ઘેલા થાઓછો, ધીરજ રાખો !

મોરટન—વાલડરોનના હાથમાંથી પોતાનો હાથ છોડાવીને ચાલતો થાઓછે.

હોનેરીયા—મારા પ્યારા મોરટન તમે ક્યાં જાઓછો ? પાછા વળો (ગદગદકંઠે) તમને આ શું થયુંછે.

હોનેરીયા—મોરટનની પછવાડે રોતી રોતી દાડી, પણ મોરટન

પોતાનો પગ જોશભર ઉઠાવી દરવાજા ખાદાર નીકળી પડ્યો અને તુરત અદ્રશ્ય થઇ ગયો. (વાલડરોન પોતાના વડા કારકુન ટીમપરેલ સાંભા જોઇને) મીં ટીમપરેલ તમે હાફીશમાં જાઓ મોરટન તો ઘેલોથઇ ગયોછે રખેને પેલા દશતાવેજનો નાશ ન કરી નાખે માટે તમે બ્યાં જઈ દસતાવેજને સ લામતી ભરેલી જગ્યાએ રાખી આવો.

ટીમપરેલ—તુરત હાફીસ તરફ ચાલતો થયો અને વાલડરોન એક ખાંક ઉપર બેસી હોનેરીયા શામું જોઈ રહી વીચારમાં પડ્યો કે હવે મોરટન શું નીરણુય કર્યો હશે? અને મહા વીકટ કામનો ફૂડ્યો કેમ લા વેવો ?

હોનેરીયા—ખાપા આ સઘળાં કૃત્ય તમારાં છે ને ખરૂં બે લાવો તો મારો ખાવંદ નીતીવાન છે, અને તેને તમેજ ફસાવોછો, એમ કહી હોનેરીયાની આંખોમાંથી આંસુની ધારા ચાલી.

(તે વિલાપ કરેછે)

મોરટન! અરે મોરટન! મારા ઊંમરાવ દીલના ખાવંદ તું ક્યાં જતો રહ્યો? અરે! હવે તું પાછો ક્યારે આવીશ? તારૂં હસતું મુખકું હું હવે ક્યારે જોઈશ? અરેરે! પ્યારા ખાવંદ મને આવી નીરાધાર હાલતમાં અને રઝળતી મુકી જવાની તને જરાએ દયા ન આવી? સવારનાં અને રાતના ખાણાની વખત તારી પ્યારી એગનસને છાતી સાથે કોણ દાખશે? અને રાખેતા પ્રમાણે તેના ગુલાબ જેવા ગાલ ઉપર કોણ બેસાઓ દશે? અરે! પ્યારા ખાવંદ તારી હોનેરીયા અને એગનસની ઉપર દયાની નજરથી જો, અને તેઓને તારૂં એક વખત મુખકું દેખાડી જ.

હોનેરીયાના આવા કલપાંતથી વાલડરોનના દીલમાં દીલખીરીના જખમ લાગ્યા, તેની છાતી ભરાઇ આવી અને છેલ્લે તેની આંખોમાંથી આંસુની ધારા ચાલી.

વાલડરોન—જરા શાંત થઇને તું હવે વધારે ફલગીર નહીં થા. મોરટન કાંઈ જવાનો નથી તે જલદી પાછો આવશે, એમ હું ધારૂં છું.

એ તે પાછો નહીં આવે તો હું ખરાબે હાલ થઈ જવાનો એમાં શક નથી.

હોનેરીયા—સાવધાન થઈ (ગુસ્સામાં) બાપા તમારી માઠી હાલત એ તમારા અપરાધની સજા સમજવી, અરેરે બાપા તમારાજ આ વવાયો મારો આવંદ અદ્રસ્ય થઈ ગયોછે. તેના નાશી જવાના કારણ તમેછો. મારા આવંદ સાથે આખર શુદ્ધીના વીજ્ઞેગ તમેએ પકાવ્યોછે. અરે બાપા તે હવે પાછો આવવાનો નથી એમ હું નક્કી જાણું છું, એમ કહી ફરીથી મળમળી થઈ ગઈ.

વાલડરોનના મનમાં હોનેરીયાનો વીલાપ અને તેના મોઢામાં થી નીકળતા કુખ્દાએક વચનો એક તીખાં લોઢાંની તેજ ધારની કટારના નહીં રૂઝાએ તેવા જખમે લાગ્યા. વાલડરોન ગાભરો થઈ ગયો, આણી તરફથી હોનેરીયાની બેન વીગરે શેકુટુંબના માણસો આવ્યાથી સીડનીવીલમાં મોરટનના ગુમ થવાની ખબર ફેલાઈ ગઈ. વાલડરોને એક પોતાની હાકીસમાં, બીજા હોટેલમાં, ત્રીજા મોરટનના મીનોને ત્યાં એમ જહાં જહાં મોરટનના બેસવા ઉઠવાના ઠેકાણાં હતાં તાંહાં તાંહાં સીપાઈઓ ખબર કાઢવા મોકલ્યા “બીલમોંટ કોટેજ” ના ઊંચા મીનારાની ઘડીઆળમાં ખારનો ટકરો થયો, ખબર કાઢવા જનારા સીપાઈઓ અને માણસો સરવે પાછા આવ્યા, તેઓ એવી ખબર લાવ્યા કે મોરટનની આખા લાંડન શહેરમાં શોધ કરી પણ તે મળી શક્યો નથી.

વાલડરોન અને હોનેરીયા બને જણે આવી ખબર શાંભળવાથી નીરાશ થઈ ગયા. તેઓનામાં બોલવાની તાકાત બીલકલ રહી નહીં; છેવટે વાલડરોને હીમત પકડી જતે તપાસ કરવાનો કરાવ કરી દીલગીરીમાં હોનેરીયા સાથે કાંઈપણ બોલયા વગર ચાલતો થયો, અને હોનેરીયા પોતા નુ બચ્ચું બોળામાં લઈ વીલાપ કરતી કરતી થાકી ગઈ, ને છેવટે નીંદ્રાએ તેણીને આસાએશ આપી.

આમ કરતાં કેટલાએક દીવસ વીતી ગયા, મોરટન આજ આવશે, કાલ આવશે એમ હોનેરીયા વાટ જતી હતી; પણ આખરે મોરટન તો

આવ્યોજ નહી, તેના એકાએક ગેબ થઇ જવાની ખબર ન્યુસપેપરોમાં છપાઇ, અને છેવટે વાલડરોનના મનમાં એવું નકી આવ્યું કે મોરટને રખેને આપઘાત કીધો હોય !

વાલડરોન—(પોતાના મનમાં) અરેરે, આખરે મારી ધારણામાં હું પાર પડ્યોજ નહી. ત્યારે શું મોરટન આખરે શુધી નહીજ આવે? એ મ થાયતો ફુતીઆમાં હું મારું મોઢું શું દખાડું? ધી:કારછે મને ! એવો પોતાના મન સાથે વીચાર કરી મધ્ય રાત વીત્યા પછી પોતાના બીછાના ઉપર ઊંઘી ગયો.

જેમ જેમ વખત જતો ગયો તેમ તેમ “એગનસ” અને “ફ્લોરીબલ” મોટી થતી ગઇઓ, તેઓ બને જણીઓના અ-ચોઅન્ય અરસપરસ પ્યાર એટલોતો વધી ગયો કે તે બનેનું જાણીયું માત્ર જુદું, પણ તેઓનું અંત:કરણ એકજ હતું.

એક દાહાડાને સમયે સવારના પોહારમાં હોનેરીયાની બેઠન મીસ્ટ્રેસ લીરટર રસેલચોકમાં વાલડરોનના ઘર નજીક થઇને એક સુંદર ભભકાદાર ગાડીમાં બેસી જતી હતી તેવામાં તેણીને વાલડરોનની હુવેલી નજીક સંખ્યાબંધ માણસોનું ટોળુંનેટોળું જોવામાં આવ્યું. ગાડી ઉભી રાખી મીસ્ટ્રેસ લીસટરના જોવામાં પેહેલા બેગા થેયલા માણસોના ચેહેરા ફીકા થઇ ગયલા અને ગમીમાં ગીરફતાર દીઠા, માણસો વાલડરોનના ઘરમાંથી આવતા જતા હતા. પોલીસના સીપાઇઓની દોડમદોડ થઇ રહી હતી. કારોનરની જુરીના ગ્રહસ્થો પણ આવ્યા અને વાલડરોનના ઘર નજીક કળાહોલ મચી રહી હતી. જુરીના અને પોલીસ અમલદાર ગ્રહસ્થોના ચેહેરા ઉપર અજયબી અને દલગીરી દેખાતી હતી. તપાસ કરતાં કરતાં મીસ્ટ્રેસ લીસટરને માણુંમ પડ્યું કે તેણીના બાપ વાલડરોને ગળે ફાંસો ખાઈ આપઘાત કીધો છે. મીસ્ટ્રેસ લીસટરે આવી ખબર સાંભળવાથી તે ઘણી દલગીર થઇ અને તેણીએ આ ખબર હોનેરીયાને જલદી કેહવાનું દુરથી ધારી ગાડી તે તરફ દોડાવી ચાલતી થઈ. વાલડરોનના અચાનક મરણથી જેટલી દલગીરી મીસ્ટ્રેસ

લીસ્ટરને લાગીછે તેટલી દક્ષગીરી હોનેરીયાને લાગી નહોતી; કારણ હોનેરીયા પોતાના બાપના માઠાં કરતુકથી સારી પઠે વાકેફ હતી.

મોરટનનું એકાએક ગુમ થવું અને વાલડરોનના અકસ્માત મરણની ખબર શેહેરની ચારે બાજુએ ફરીવળી, લોકોના મનમાં શક પેદા થયો. વારસાના કામમાં દગો થયલો હોવો જોઈએ, નહીંતો આમ બને નહીં. સરકારી અમલદારોએ એ વારસાના દસતાવેજ જોવા માંગ્યા, પણ ટીમપરેલે એવો જબાપ આપ્યો કે વાલડરોને તેના મરણ અગાઉ તે દસ્તાવેજ કેયે રાખ્યા હોય, ઇચ્છા તેનો નાશ કીધો હોય તેની તેને કશી માહુમ નથી.

આવા દુષ્પદાએક બનાવથી હોનેરીયાને એટલો બધો સંતાપ થયો કે છેવટે તેણીએ એક વરસ સુધીમાં ઝુરી ઝુરીને પોતાનો દહ ત્યાગ કરી પોતાની વાહાણી “ એગનસ ” ને નીરાધાર હાલતમાં રજૂળતી મુકી.

એગનસને તેની માસી લીસ્ટરે પોતાની સંભાળ તળે લીધી, અને ફ્લોરીબલની જોડે તેણીને ઉછેરવા ભાગી.

આ વાત બંધ કરવા અગાઉ એક દુષ્પદાએક બનાવની નોંધ કરી લેવાની અગત્ય ધારીએ છીએ. મી૦ લીસ્ટર (હોનેરીઆનો બંનેવી) આ જનરી પડ્યો પણ તેને થોડા દીવસમાં આરામ થઈ, પોતાનો નોકરી ઉપર જવા લાગ્યો, જાહાં તેને વધારે મેનત પડવાથી ફરી આજનરી પડ્યો, અને તેણે પણ મીસ્ટ્રેસ લીસ્ટર અને ફ્લોરીબલ બંનેને આ દુનીઆના વેરાન જંગલમાં નીરાશ્રીત હાલતમાં મુકી પોતાનો પ્રાણ કીરતારને સોંપી દીધો. જ્યારે ફ્લોરીબલ અને “ એગનસ ” છ છ વરસનાં હતાં ત્યારે આ માઠો બનાવ બન્યો હતો, પણ મીસ્ટ્રેસ લીસ્ટર જાતે દયાળુ ઔદાર્ય અને પ્રીતીપાત્ર મનની હતી કે તેણીએ ફ્લોરીબલ અને “ એગનસમાં ” કોઈ પણ જાતનો અંતર નહી રાખ્યો હતો.

એગનસ અને ફ્લોરીબલ બહી બામદાદનાં ઉઠી નાસ્તો કરી બગીચામાં ફરવાને સાથે નીકળતીઓ, સવારનું તથા સાંજનું ખાણું એકજ ટેબલે ખાતીઓ, રાતના વખતે મધુર સ્વરથી એકજ ગાયન સાથે ગાતીઓ અને તેઓ રાતને વખતે એકજ બીછાનાપર આરામ લેતાં. દુકામાં તેઓ એક ઘડીપણ જુદાં પડતાં નહી, પણ રાત અને દીવસ પોતાનો વખત ભરત ભરવાનું કામ શીખવામાં કાઢતીઓ.

પ્રવેશ પાંચમો.

લઘુવીમાગ બીજો.

પાત્ર.

ચારલસ ડીવેર... .. એક પેહેલવાન મરદ (નાએક)
 હેક્ટર હારડરેસ... .. એક ગ્રહસ્થ (લાર્ડનો છોકરો)
 મીસ્ટ્રેસ ડીવેર... .. ચારલસની મા .
 રાએલ... .. ફ્લોરીબલ અને એગનસની ચાકરડી.
 વીની ફ્રેડ બારીગટન... .. શાઉકારી કેદી.
 મીસ વીનીફ્રેડ... .. તેની છોકરી.
 મીસ્ટ્રેસ ચીકલેડ એક છુટી કારસતાની દાસી.
 શાઉશ્લી નીલ... .. ટીમપરેલની ભત્રીજી.

સનેહનું અંધન.

એગનસ અને ફ્લોરીબલનો અરસ પરસ પ્યાર, તેઓની સાથે

ચારલસ ડીવેર અને હેક્ટર હારડરેસ નામના સખસોની

મુલાકાત, હેક્ટર અને ચારલસ વચ્ચે મારામારી,

ટીમપરેલની છુપી તપાસ, વીનીફ્રેડની એગન

સ અને ફ્લોરીબલ સાથેની મુલાકાત,

તેઓની સખાવત, ફ્લોરીબલનું

સ્વપનું, ઈત્યાદી.

આપણી વારતા હવે સતર વરસ પછી પાછી જરૂરી થાયેછે. સને ૧૮૪૮ ના મધ્ય ઉનાળાના દીવસમાં આપણી વારતાનો સંબંધ ચાલુ થાયેછે. આટલાં વરસમાં પ્રથવી ઉપર લાખો બનાવ બની ગયા, કેટલા એક જનમ થયા ને કેટલાએક મરણ નીપજ્યાં. કેટલાએકો ગરીબના તવંગર થઈ ગયા ને કેટલાએક તવંગરો કુર્બલ થઈ ખરાબ હાલતમાં આ

વી ગયા. કેટલાએકો પોતાની આશામાં ફૂતે પાંખ્યા અને કેટલાએકો નાસીપાએશ થઇ ગયા. કેટલાએક ઉછરતા છોકરાઓ સમજાણમાં આવી પોતાનાં માબાપ તરફ પ્યાર ખતાવવા લાગ્યા ને કેટલાએકોને હરામ ઇલત લાગવાથી પોતાના કુટુંબનો ધીકાર લેતા. અરે ! આ પ્રથવીની સપાટી ઉપર કુદરતના કેવા કેવા નીયમછે ? કાલ કેવી રીતે ગમન થાયછે અને ફુનીઆમાંના અનેક ખનાવનાં ફરતાં ચક્કોમાં કેવી કેવી જાતની ખુબી જોવામાં આવેછે !

આપણી યાદદાસ્તમાંથી કહી નહીં ખરશી જાએ એવો એતેક્ષક ખન્યાને સાડાશતર વરસ થઇ ગયાં અને ઇં ૧૮૪૮ ના જુન મહીનાનાં પહેલાં અઠવાડીઆમાં એક દીવસ પાછલા પોહોરના સમયે “હોરશગારડ” ના ઘડીઆળમાં ચાર વાગતાને ટકોરો થયો તે વખતે “વાઇટ હેલ” નામની જગામાંથી “હોમ હાફીસ”ના એક સરકારી નોકર પોતાના સો ખતીઓ સાથે નોકળી ચાલ્યો જાએછે. આ જુવાન સખસ દખાવમાં ઘણો ખુબસુરત લાગતો હતો, તેના માથાંના ખાળ કાળા, સુંદર દાંતોની હાર, ગોળાકાર ભવાં, ટુકામાં તેના અમીરી લેખાશથી તે ઘણો શોભીતો લાગતો, તેની સાથેના હાફીસના ખીજ કલાકોને તથા તેને હવે એક ધોરી રસતા ઉપર છુટા પડવાનો વખત આવ્યો એટલે આ જુવાન સખસે પોતાના મીત્રોનેડોકું નમાવી સલામ કરી, અને કહ્યું કે “ધ્યારા મીત્રા ! આવતી કાલે આપણે સઘળા હાફીસમાં મળીશું; માટે હવે આંહીથી આપણે સરવે જુદા પડીએ છઇએ” એમ કહી તેઓ આ જુવાન સખસથી જુદા પડ્યા.

જે જુવાન સખસને માટેઆપણે બાલીએ છઇએ તે અઠાર વરસની ઉમરનો ઘણો ખુબસુરત હતો. જે હાફીસમાં તે નોકરી કરતો તે હાફીસનું નામ “હોમ હાફીસ” હતું. આ જુવાન સખસ “રીજેન્ટપારક” તરફ જવાને માટે જુદા જુદા ધોરી રસ્તાઓ ઉપર થઇને ચાલ્યો જતો હતો. રસ્તામાં ચાલતાં તેણે પોતાની ઘડીઆળ ખીસામાંથી બાહાર કાઢાડી જોયું

તા તેમાં ચાર અને વીસ મીનીટ થઈ હતી, પગ નેસભર ઉપડતો ચાલ્યો. કે તે ખાણની વખતે બરાબર પોતાના મકાનપર પોહોંચ્યો.

જેવામાં તે “રીજેંટપાર્ક” ઊપર જઈ પોહોંચ્યે, તેવામાં તેની આ ગાઉ થોડેએક દુર બે ચુવાવસ્થાની સુંદર સ્ત્રીઓ ચાલી જતી હતીઓ, તેઓ બંને કદમાં એકસરખા બાંધાની, તેઓની ગરદન મોરના જેવી, ત્રગના જેવી આંખો, અધરની લાલી ગુલાબને ઝાંખ લગાડતી હતી, દાડમની કળી સરખા સુંદર દંતોની હારે; ટુકામાં તેઓના મુખમાં મનમોવન આ ન ખુશીમાં મલકતાં હતાં. તેઓના પાશાક એવો તો ભલકાદાર હતો કે તેઓ કોઈ અમીરની છોકરીઓ છે એવી કલ્પના સહેલાઈથી થઈ શકે.

આ બંને જાણીઓ “રીજેંટપાર્ક” ઊપરથી હવે જલદી ઘેર જવું કે જરા વધારે વાર ફરવું એ વીશે વાતો કરતી હતીઓ.

વાંચનારાઓને આપણે હવે જાણ કરવાની નજર ધારીએ છઈએ કે આ બંને સુંદર નાજનીઓમાં એકનું નામ “એગનસ” અને બીજીનું નામ “ફ્લોરીબલ” હતું. આ બે સ્ત્રીઓ કોણ હતી તે વીશે તો આગળ થી વાંચનારાઓ વાકેફ થઈ ચુક્યા છે તોપણ ફરીથી આ જગોપર તેઓ ની જોળખાણ પાડીએ છઈએ. “એગનસ” એ ઇવેલન મોરટનની હોનેરી યાને પેટ થયેલી છોકરી, અને “ફ્લોરીબલ” હોનેરીઆની બેનની છોકરી.

જેવી ફ્લોરીબલની નજર પેલા જીવાન સખસ ઉપર પડી તેનીજ પોતાની પ્યારી સખી એગનસને કહે છે:-

ફ્લોરીબલ—મારી વાહાલી સખી બેલમેટ હેટેન્સમાં જે હમણા જ રહેવા આવ્યો છે તે પેલો (આંગળીના ઇસારાથી) જીવાન સખસ ખરો કે? વળી તે હમણાં નવ વાગતે પોતાની નોકરી ઊપર જાય છે અને સાં જના પાંચ વાગતે આપણી “વોલા” આગળથી પાછો જાય છે. વાહાલી એગનસ એ તે કોણ હશે? મારા ધારવા પ્રમાણે તે કોઈ અમીરો વં શનો છે!

એગનસ—ચુપ! મારી પ્યારી ફ્લોરીબલ, પારકા અને બેગના

મરદ અથવા જેને આપણે તદન ઓળખતાં નથી તેના વીશે આપણે કાંઈ પણ વાત કરવી એ વ્યાજબી નથી.

એટલું કહેતાંવારમાં એક ઘોડેસવાર પોતાનો ઘોડો પુર જોસથી દોડાવતો આવતો હતો અને ફ્લોરીબલે પોતાની સખી એગનસનો હાથ પકડી એક તરફ ખેંચી નહીં લીધી હાત તો તે દોડતા ઘોડાના ઝપાટામાં આવી ગયા વગર રહેત નહીં. આટલું છતાં પણ પેલા ઘોડેસવાર એગનસના બદનને અથડી જતો હતો, તેવામાં પેલા જીવાન સખસે એકદમ દોડતા ઘોડાની લગામ પકડી ઉભો રાખ્યો, તેવોજ તે શવાર ઘોડા ઉપરથી નીચે ઉતરી પડી પાસે ઉભેલી સુંદર નાજનીઆને નમ્રતાથી શલામ કીધી. આ ઘોડે શવારનું નામ “હેક્ટર હારડરેસ” હતું.

હેક્ટર હારડરેસ—અરે નેકજાદીઓ ધોરી રસ્તાપર મારા ફરવા નીકળવાથી તમેને હરકત થઇછે અને તેથી હું ઘણો દીલગીર છઊં, અને હું તમારી પાસે માફ માગું છઊં, પણ મારી નમ્રતા ભરેલી માંગણી એછે કે આવતી કાલે મારી તમારી સાથેની મુલાકાત તમારાં મકાનપર લેવાની પરવાનગી આપશો તો હું તમારો ઘણો ઉપકારી થઈશ.

એગનસ—ઘણી મેરબાની સાહેબ, તમે નામદાર સાહેબથી અમેને કાંઈપણ હરકત થઇ નથી, તેમ અમેને આરામ પણછે.

હેક્ટર હારડરેસ—(ફ્લોરીબલ તરફ આંગળી કરીને) તમારી સખી કરતાં તમુને વધારે હરકત થઈ હશે; માટે મારા નીરઅપરાધીપણા વીશે વધારે ખાતરી કરી આપવાની હું મારી ફરજ સમજું છું.

ફ્લોરીબલ—કાંઈ જરૂર નથી (મોહ મલકાવીને) પણ જ્યારે તમે બોહાસ કરીને કહોછો ત્યારે અમારી કરેલી આનાકાનીથી તમેને અપમાન થાયછે, તેથી જ તમારે અમારાં રેઠાંણ વીસે વાકેફ થવાની મરજી હોય તો અમે સેંટ જોન વુડની પડોસનો “સીડની વીલા” નામની જગામાં રહીએ છઈએ, જે રહેઠાણ આંહી ઘણે દુર નથી.

ફ્લોરીબલના મોઢામાંથી આવા નીકળતા બોલો સાંભળી એગનસ

નું મોહોડું જરા કચવાયું; કારણ પેલા ઘોડસવારની માંગણી એગનસની કબુલ રાખવાની મરજી નહોતી.

હેક્ટર હારડરેસ—પેલી લેડીઓને સલામ કરી ચાલતો થયો અને ફ્લોરીબલ અને એગનસે “રીજેંટ પારક” ઉપર ફરવું શરૂ કર્યું.

હવે આપણે પેલા જીવાન સખસ વીસે થોડી હકીકત જાણ કરીએ છીએ.

જે વખત હેક્ટર હારડરેસ અને પેલી સ્ત્રીઓ વચ્ચે વાતચીત શરૂ થઈ તે વખતેજ તે હલુસેથી ત્યાંથી રવાને થઈ ગયો હતો; પણ તે પોતાના મનમાં વીચાર કરતો હતો કે “અરે આવી ખુબસુરત સ્ત્રીઓ સાથે મારે મુલાકાત થાય તો હું કેવો નસીબદાર કહેવાઈ; હવે હું તેઓને ઘર સુધી મુકવા જાઉં, કે તેઓની સાથે ચાલું, કે કેમ કરું? આટલો વીચાર કરી હીમત પકડી નેવો પેલો ઘોડસવાર સ્ત્રીઓથી છુટો પડ્યો તેવોજ તે ત્યાં જઈ પોહોંચ્યો અને તેઓને સલામ કરી.

એગનસ—તમેએ અમે બંને તરફ એક મીતરાચારી ભરેલી ચાલ ચલાવી તેથી અમે બંને જાણ તમારાં ઘણા ઉપકારી છે, અને તમારું નામ શું છે? તે અમારી જાણવાની ઇછા છે.

પેલા જીવાન સખસે એગનસના મોઢાંના આવા મીઠા અને મધુર વચન સાંભળી ઘણો ખુસી થઈ ગયો, અને તેણીના જખાપમાં તેણે સરમો દગીમાં આવી જઈ માત્ર એટલોજ જખાપ આપ્યો કે મારું નામ “ચારલસ ડીવેર” છે અને પછી તેઓ ત્યાંથી છુટાં પડી પોતપોતાને રસ્તે ચાલતાં થયાં.

એગનસ અને ફ્લોરીબલ બંને જાણીઓ રસ્તામાં બનેલા બનાવ વીશે ત્યાં તેમના વડાવા “વાલડરેન” વકીલના કલાર્ક ટીમપરેલના અખાણીકપણા વીશે વાત ચીત કરતાં કરતાં પોતાના રેહકાણ ઉપર પોહિં ચીઓ. રાતનું ખાણું તૈયાર થયું હતું, ચંદ્રમા પોતાની પુર કળાથી પ્રકાસી રહ્યો હતો, બગીચાની મધ્ય બાજુએ દ્રાક્ષના વેલાના માંડવા નીચે એક સુંદર ટેબલ ઉપર ભાત ભાતની વાનીઓની રકાબીઓ તથા ઊંચી જાતના શરાબના જમ વીગરેની ગોઠવણી કરવામાં કોઇપણ ખામી રાખી

નહોતી. એમનસ અને ફલોરીબલે ખાણું ખાઈ રહ્યા પછી પોતાનું ભરતનું કામ શરૂ કરીયું. આ બંને સખીઓ વોશિ વારતા આગળ ચલાવવી જરા વાર બંધ રાખી વાંચનારાઓનું ધ્યાન આપણે હવે પેલા જીવાન સખસ ચારલસ ડીવેર તરફ ખેંચીએ છઈએ.

ચારલસ ડીવેર રાખેતા પ્રમાણે પોતાના ખાણાની વખતે પોતાને ઘેર જઈ પોહોત્યા જાંહાં તેની મા તેની વાટ જોઈ બેઠી હતી.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—ધારા બેઠા ભલે આવ્યા ખાણું તૈયારથયું છે.

ચારલસ—મને જરાએ આરામ લેવા દીધો. રસ્તામાં એતેફક !

મીસ્ટ્રેસ ડીવેરના સમજવામાં આવ્યું કે ચારલસને કાંઈ વધારે ખુલાસો કરવાનો છે માટે કરીને તેને પુછવું જોઈએ.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—ધારા ચારલસ એતેફક તે શું ?

ચારલસ—રસ્તામાં એક ઘોડેસવાર પોતાનો ઘોડો જસભર દોડાવતો આવતો હતો અને જો મેં મદદ નહીં કરી હોત તો બે જીવાન છોકરીઓ ઘોડાના સપાટામાં આવી જત.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—ઘણું નેક કામ કરીયું બેઠા, પણ તે બે જીવાન છોકરીઓ કોણ હતીઓ ?

ચારલસ—આપણા જીનાં રેહેઠાણ નજીક સીડની વીલામાં નહીં, પેલી મીસ ઇવેલન અને મીસ લીસટર મારા ધારવા પરમાણે તમે તો સહેલાઈથી જાળખી કાઢશો.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—ત્યારે પેલો ઘોડેસવાર કોણ હતો ?

ચારલસ—તેને તો તમે સારી પક જાળખો, ધારી મા જો સખસે મને સરકારી હાફીશમાં નોકરી અપાવીછે તેના છોકરાનું નામ હેક્ટર હારડરેશ.

ચારલસ અને તેની મા વાત કરેછે, તેટલામાં અંદરના ઓરડાનું ખારણું ઉઘડ્યું. ચાકરે ખાણું તયારછે એવી ખબર આપી, એટલે ચારલસ અને તેની મા શાંજનું ખાણું ખાવાને અંદરના ઓરડામાં દાખલ થ

યાં. ચારલશનું રહેવાનું મકાન નવું અને રલોઆમાણું દેખાતું હતું અને તેમાં બેઠાંચે તેવાં ફરનીચર ગોઠવેલાં હતાં.

ચારલસની માંની ઉમર સાઠત્રીસ વરસ ઉપર નહીં હતી; તેણી ના ચેહરા ઉપરથી અને બાંધા ઉપરથી તે ઘણી યુવસુરત દેખાતી હતી. તેઓ ખાણું ખાઈ રહ્યાં, અને ફરીથી ચારલસની માએ તેને કહ્યું કે:-

પ્યારા ચારલસ મારે તમને એટલુંજ કહેવાનું છે કે હેક્ટર હારડરેસ એ લાર્ડ મેંડલેસનો છોકરો છે, જેને હું શહેન આગ્રખું છઉં કે તે મજરૂખ અને તમોગુણી છે; માટે હવેથી જ તેને તમે ફરીથી મળોતો તેની સાથે આપણે એલખાણ છે, એવું ડોળ દેખાડવાની કાંઈ જરૂર સમજવી નહીં.

ચારલસ-ખરી વાત છે મારી પ્યારી માં હું તમારા વચનને ઉલ્લઘન કદી કરવાનો નહીં અને ખરૂં બોલાવો તો હું પણ એક ગ્રહસ્થ છઉં.

ચારલસની માના મનમાં પેલી બે જુવાન છોકરીઓની બાબતમાં ચારલસ ઉપર શક ગયો હતો અને તેના સંબંધમાં તે એટલુંજ બોલી કે “કેમ ચારલસ આવતી કાલે સીડનીવીલામાં મીસ ઇવેલન અને મીસ લીસ્ટર પાસે જવાની તમારી ખરેખરી મરજી છે કે શું?” ચારલસ તદ્દન સરમાઈ ગયો અને જરાવાર નીચું ઘાલી કાંઈ જવાબ આપી શક્યો નહીં; કારણ જે વાત તેના મનમાં હતી તેના તેની માએ વીચાર કરી ચારલસને સવાલ કર્યો હતો. મીસ્ટ્રેસ ડીવેર (ફરીથી) પ્યારા બેટા મારા કહેવાનો સીધો અરથ લેજો; જે જુવાન સ્ત્રીઓ વીશે તમે મને વાત કરી તેઓને પોતાની શ્વધજા પ્રમાણે વરતવા દેવાને માટે તેઓ હજી નાહાની વયનીઓ છે, તેઓની ઉમર અઠાર વરસથી વધારે નથી, તેઓ ગમે તેવા ઉમદા ગુણનીઓ અને નીતીવાન હોય તોપણ લાલચ અને ઠગાઈનાં ગોયા તેઓ મીનારા છે, અને તેટલા સાડ પ્યારા બેટા હું તમને શીખામણ તરીકે કહું છઉં.

ચારલસ-ત્યારે મા તમો તેઓની મુલાકાત કેમ લેતાં નથી?

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર-"હું?" એવી મંડલીમાં બેસવું હું ધી:કારૂં છઉં.

આ પરમાણુ વાત કરતાં કરતાં સુવાનો વખત થયો એટલે ચારલસ પોતાની માની રજા લઈ બીઠાના ઉપર સુઈ ગયો.

પ્રવેશ છઠો.

ફલોરીબલ અને એગનસ.

સવાર પડી, હવે આપણે “સીડની વીલા” માં રહેનારી બે જુવાન

સ્ત્રીઓ વીશે વધારે ખોલાશો કરવા માંગીએ છઈએ.

ખપોરના ખાર ઉપર એક વાગ્યો હતો જે વખત આપણે તેઓ ના રહેવાના દીવાનખાનામાં જોયું તો “એગનસ” અને “ફલોરીબલ” ને ખનની ખીલતી બાહારમાં એક કોચ ઉપર સુતી સુતી વાતો કરે છે. ફલોરીબલના વાળ કાળા અને એગનસના શેનેરી રંગના જેવા લાગતા હતા. આ ઠેકાણે તેઓની ખુબશુરતી વીશે ખરાખર વર્ણન કરવાથી ઘણું લંબાણ થાએ માટે ટુકામાં તેઓ એકસરખા ખાંધાની હતીઓ; તેઓનો ચેહરો એવો તો મનહર હતો કે સ્ત્રી વર્ગમાં તેઓ ખુબસુરતીમાં સર્વોપરી ગણી શકાય. તેઓની જુવાનીના બાહારની ગુલાબની ખીલતી કળીઓના જેવી કડાણ છાતીઓ માણસ જાતને ગોચા હૈરતમાં નાખનારી હતીઓ, તેઓના કુદરતી વીરહના જુસ્સા તેઓની શરમીંદગીમાં લપે ટાએલા છુપતા રહેતા હતા; જો કે તેઓની યુવાવસ્તાની ગરમીથી તેઓના ખરફ જેવાં સફેદ બદન ઉપર અસર થતી હતી, તોપણ દુનીઆ ઇ રસની મઝાથી તેઓનું અંજાણપણું તેઓની લગામ અખતીયાર રાખવાનું એક સાધન થઈ પડતું. * * * * *

“ફલોરીબલ” અને “એગનસ” જેઓ એક ક્લૅક થયો હાસ્ય રસની ચોપડીઓ વાચતાં હતાં તેઓ તેમાં લખેલી વાત વીશે વાતચીત કરતાં હતાં એટલામાં “રાચેલ” નામની એક દાસીએ આવી એક કાગળ “એગનસ” ના હાથમાં મુકયું અને કહ્યું કે આ કાગળ “પેની પોસ્ટમાં કોઈ સખસના હાથ અક્ષરનું” મીસ ઇવેલનના નામનું આવ્યું છે; એમ કરી “રાચેલ” જતી રહી અને “એગનસે” કાગળ ખોલી વાંચવો શરૂ

કર્યો; જેમાં નીચે પરમાણુ હકીકત વાંચવાથી “એગનસ” અન્યથા થઈ.

“હું એક વગર ઝાળખીતો સ્નેહી તમોને લખી જણાવું છઉં કે હેક્ટર હારડરેસ નામના સખસને તમોએ ખોલાવ્યો છે પણ તે ઉઠાડ સ્ત્રી લંપટ છે અને તેથી તેના કૃત્યઅન શાધન સારાં નથી, માટે મને આશા છે કે આ મારી સુચનાને નકામી નહીં ગણતાં તે ઉપર ખુબ વી ચારશો.

હું છું તમારો અંજાણો દોસ્ત.

“એગનસ” કાગળ ખુબ ધ્યાન દઇને વાંચ્યો. તેના મનમાં “હેક્ટર હારડરેસ”ની સાથે તેણીની આગલા દીવસની મુલાકાત વીશે ઇટલાએક વી ચારો આવ્યા, ઐટલામાં બંધ કરેલું ખારણું જશભરથી કોઈએ કોકયું, ખારણું ખોલતાં દાસીએ એવી ખબર આપી કે એક જુવાન સખસ ફ્લોરી ખલના દીવાનખાનામાં આવેલો છે. એગનસ તુરતજ ફ્લોરીખલ અને પેલો જુવાન સખસ (હેક્ટર હારડરેસ) બેઠાં હતાં તાંહાં ગઈ, ઐટલામાં ફરી થી કોઈએ ખારણું કોકયું અને મીં ચારલસ ડીવેર તેજ દીવાનખાના માં દાખલ થયો. રાખેતા પરમાણુ આ બંને જુવાન સખસોને પેલી જુવાન સ્ત્રીઓ તરફથી આદર સતકાર કરવામાં આવ્યો હતો; તેઓ આશરે પાંચ લાક બેશી જરા વાત ચીત કરી રજ લઈ ચાલી નીકળ્યા. “હેક્ટર હારડરેસ”ની મરજ ચારલસ સાથે ફરવાની, ઇઆ તેને ઉભો રાખીને વાત કરવાની હતી; પણ ચારલસની મરજ તેમ કરવાની નહોવાથી તે સલામ કરી પોતાને ઘેર ગયો, અને મીસ્ટ્રેસ ડીવેરને સઘળી હકીકતથી વાકે ફ કીધી. ચારલસ અને તેની મા આ બે લેડીઓ વીશે વાત કરતાં કરતાં બહાર ફરવા નીકળી પડ્યાં, ઘેર આવતાં મુઠ્ઠી ચારલસની માએ ચારલસને ફુતીઆની સ્ત્રીઓની કળા તથા તેઓની યુક્તી વીશે લંબાં જુથી શીખામણના આકારમાં કહી સંભલાવ્યું.

પ્રવેશ સાતમો.

સ્થલ બગીચો.

એગનસનું બગીચામાં ફરવા નીકળવું, બાહ્ય હેક્ટર હારડ
રેશનું અચાનક આવી પોંચવું, હેક્ટરની ફ્લોરીબલ
સાથે લગન કરાવી અપાવવાની આરજી, એગન
સનો ધીકાર, હેક્ટર તરફથી એગનસને
અપમાન, અને ચારલસનું વચમાં
પડવું, ઈત્યાદી.

ત્રણ મહીના વીતી ગયા એટલામાં ચારલસ અને હેક્ટર હારડરે
સ અને જણ સીડની વીલામાં રહેનારી સ્ત્રીઓ સાથે ન્યારે ત્યારે મુ
લાકાત લેતા; એટલુંજ નહી પણ તેઓ અને જણ એકજ ઠેકાણાના મે
લાપી હતા. ફ્લોરીબલ હેક્ટર સાથે પ્યાર દેખાડતી પણ “એગનસ”
તો હુમેશાં હેક્ટરને ધીકારની નજરે જોતી. ચારલસ ઘણો દાનો હતો;
તેમ બીજી તરફથી “એગનસ” ઘણી ડાહી અને સદ્ગુણી હતી એટલે
એગનસનો પ્યાર માત્ર ચારલસ ઉપર હતો. ચારલસ ફ્લોરીબલની ચાલ
થી સારીપેઠ વાકેફ થયો હતો, અને તેના સમજવામાં એવું આવું હતું
કે ફ્લોરીબલનો પ્યાર “હેક્ટર” ઉપર ઘણો છે.

ત્રણ મહીના પુરા થયા સપ્ટેમ્બરની આખરે, હવા ડંડી અને ગ
રમ સામાન્ય ચાલતી હતી, ઝાડો અને વનસ્પતી એ “બહુવર્ણ” નો
રંગ ધારણ કર્યો. એગનસને કેટલાએક ફુલો પ્રીય લાગતાં તેઓ ઉ
લી (અદ્રસ્ય) થઈ ગયાં, તેણીના બગીચાનો રળીઆમણો દેખાવ અને
વનસ્પતી અને ઝાડોની કોમળતા જતી રહી.

પાછલા પોહારની વખતે એગનસ બગીચામાં ફરવા નીકળી પ
ડી અને ફ્લોરીબલ દીવાનખાનામાં પોતાના બીછાના ઉપર સુઈ રહી હતી.

એગનસે માથે એક સાદીની ટોપી પહેરી વેલાઓની ઘટાઓમાં ફરે તી તે રાતની વખતે ઝાડોની ઘટામાં ગોચા માહાતાબ છુપી રહ્યો હો એ ને તેવી રીતે તે ખુબસુરત લાગતી. ફરતી ફરતી જેવી તે લોઢાંના દરવાજા પાસે આવી પોહાંચે છે તેવી તેણીને પાછળથી “હેકટર હારડરેસે” સલામ કરી, હેકટરનું અચાનક આવવું થયું તેથી એગનસ ઘણી અન્યથા થઈ ગઈ, પણ જરા શાંત થઈ “આવો હેકટર” શું ખબર છે?

હેકટર—નેકજાદી આ વખતે હું તમારા બગીચામાં આવી પહોંચ્યો તેથી તમોને મેં કંઈપણ હરકત કરી હોય તો મને માફ કરજો. પણ હું કબુલ થાઉં છઉં કે હું કંઈ ચોક્કસ કાંમને માટે આવેલો છઉં!

એગનસ—અલબત્ત એમજ હશે, પણ તે કામ શું છે?

હેકટર—મારાં કામ વીશે હું તમારી પાસે કેવા વલણમાં વાત કરું તેની મને ગુચવાણ લાગે છે, અને તમે ધીરજ રાખો “જુઓ તમે સારીપઠે જાણીતાં હશે કે આજ ત્રણ ત્રણ મહીના થયા હું તમારા દીવાનખાનામાં તમો અમીરજાદીઓની મુલાકાત લેવા આવું છઉં.”

એગનસ પોતાના મનમાં સારીપઠે સમજી ગઈ હતી કે “હેકટરનું દીલ ફેલોરીબલ ઊપર બરાબર લાગેલું છે, અને તેઓ ખંનં વચમાં પ્યારની ગાંઠ બંધાઈ ચુક્યો છે, માટે હેકટરને ફેલોરીબલની બાબત શી વાંચે મારી સાથે બીજી કોઈ વાત કરવાની નથી.”

હેકટર—ત્યારે હું હવે તમારા તરફથી કેવો જબાબ મળવાની આશા રાખું?

એગનસ—સખર કરો પણ તમારી ધારણા તમોએ તમારા માબાપથી છુપી રાખી છે કે તેઓને તેથી વાકેફ કીધા છે?

હેકટર—ખરું બોલાવો તો, મેં તેઓને વાકેફ નથી કીધાં અને તેમ કરવાનું કારણ પણ નથી. મારો બાપ તમોગુણી અને મોટા મનનો છે અને ન્યાંમુધી તેઓ જીવતાં છે ત્યાંમુધી તેમના તરફની આવક વીશે હું બીલકુલ સ્વતંત્ર નથી.

એગનસ—તમે ખરૂં બોલ્યા પણ ત્યારે શી રીતે થાએ?

હુકટર—તમે સારી પેઠ જાણો છો કે જ્યાં પ્યાર છે ત્યાંજ સુખ છે, અને અરસપરસ પ્યાર જો હોએ તો સુખ મળવાને થોડી વાર સમજવી, માટે હું મારા લગ્ન ખાનગી રીતે કરવા ચાહું છું.

એગનસ—(જરા જોરથી) નહીં નહીં એમ કદી બવવાનું નથી.

હુકટર—સાંભળો સાંભળો, કદાચ ફ્લોરીબલ હરકત લેશે પણ મારા ધારવા પ્રમાણે કરવાને બીજા સરસ ઉપાએ છે, હું ઊભરે પુગેલો છું, અને લગ્ન કાયદેસર થશે, માગ માખાપને ખાતર હું મારા સુખમાં હરકત નહીં લાવું પણ જ્યાંસુધી એ લગ્ન છુપાં રહશે તેટલામાં હું મારા માખાપને અરસપરસ ખબર કરીને તેઓની પરવાનગી લઈશ.

એગનસ—ઠીક છે, પણ જો તે મારી સલાહ લેશે તો તમારી સાથે લગ્ન કરવાની હું તેને ના કહીશ, વલ્લી તે તમને માત્ર એકું દાસ્ત ગણે છે, માટે તમારા માખાપની મરજી વગર કાંઈ થવાનું નથી.

હુકટર—અરે ! તમે મારી આશાનો ભંગ શામાટે કરો છો ? તમે મારા સુખની ચકંતી દરડી શામાટે પાડી નાખો છો ?

એગનસ—ખરૂં છે, પણ એ વાત મારા અખતીઆરમાં નથી અને તેટલા માટે હું તમોને જરાએ આસા આપી શકતી નથી.

હુકટર—અરે ત્યારે તો ખરેખર તમે મારા મનમાં કુઝ પેદા કીધું એમ કહી. એગનસનો હાથ પકડી પોતાના હોઠ સાથે ચુમી કરવા જતો હતો તેટલામાં;

એગનસ—અરે ! મારો હાથ છોડી દે !

એમ કહીને એગનસ પોતાના હાથ છટકાવી લીધો....

હુકટરનો મજાજ ઘણો ગરમ થઈ ગયો અને આવો કોમળ અને ખરડ જોવો સફેદ નાજુક હાથ તેના હાથમાંથી છટકી જવાથી તેનો પીત્તો આર ઉછળ્યો, એટલુંજ નહીં પણ કુદરતી જુશાની લગામ તેના હાથમાં નહીં રહી શકતાં તેણે એગનસ જોવા ખીલી રહેલા ચંપાના ઝાડ ઉપર છલાંગ

મારી તેણીને પોતાની બગલમાં પકડી લઈ, “ મારી પ્યારી એગનસ હું તો તુંને મારી પોતાની કરીશ ” એમ કહી એગનસના ચોખ્ખા ગાલ બોસા દઈદ ધને ભીના કરી નાખ્યાં. એગનસે તુરતજ વીજળીની મીશાલે હેક્ટરની બગલમાંથી છટકી જઈ જેમ મરગલું ફેંકે તેમ ફેંકી દુર જઈને ઉભી રહી, અને કહેછે:—(એટલામાં ચારલસ એકાએક આવી પોહાંચેછે)

એગનસ—અરે મુજબચા અત્યાર શુધી તો તે મારી સાથે એક જંગલી કુતરાની મીસાલે અણધરતી ચાલ ચલાવી; પણ હવે આ સ્થલમાં વધારે વાર રહી તારો ગુસો બાહર પાડવાની તથા મને કાંઈ પણ અપમાન કરવાની હીમત બુલી જા—**હેક્ટર** (ગુસેથી તેમજ ધાસતીથી) તમે ખરું કહોછો.

જે કે હેક્ટરનો ચેહેરો ઘણો ફીકો થઈ ગયો હતો, તેની છાતીમાં દીલ ગીરી અને ધાસ્તીનો થડકારો ચાલતો હતો, તે ગુસાથી ચારલસના અંગપર ધસવાનું કરતો હતો. એટલામાં ચારલસનો મીજાજ પણ મરમ દીઠો એટલે તે પોતાની ટોપી હાથમાં લઈ એકાએક એગનસને વીલી મુકી ચાલતો થયો.

વાંચનારાઓને ચાલતી વાત આગળ જાણવાને જરા હરકત નો પડશે; પણ ચારલસનું આ “વીલા” ઉપર એકાએક કેમ આવવું થયું એ વીશેની હકીકતથી વાકેફ કરવાની પરવાનગી લઈએ છઈએ.

તેહેવારનો દીવસ હતો ને ચારલસે પોતાની હાકીશમાંથી આખા દીવસની રજા લીધી હતી, અને એગનસનું આ વેળા આવવું થતાં વેતજ તેના મનમાં પેહેલે તો એકાએક એવો વીચાર આવ્યો કે! એગનસનો પ્યાર હેક્ટર ઉપર રખેને હોએ નહીં! પણ પાછળથી તેને માલું મ પડ્યું કે હેક્ટર ઉપર ખરો પ્યાર ફલોરીબલનો છે, અને ફલોરીબલની બાબત ઉપર હેક્ટર એગનસ સાથે વાત કરતો હતો.

હેક્ટર જતો રહ્યો અને ચારલસ અને એગનસ બંને બગીચામાં એકલાં એક બીજા સામુ ઉભાં ઉભાં જુવેછે.

એગનસ—મારા પ્યારા ચારલસ મને કબુલાત આપો કે તમે આ જગા ઉપર આવવા અગાઉ જે ખતાવ બની ગયો તે વીશે તમે તમારો વી ચાર આડે રસ્તે નહી લઇ જશો. ચારલસ (હશીને) ના ના, મારા મનમાં તે વીશે કાંઇ છે નહી.

ચારલસ અને એગનસનું બનેનું દીલ અગસપરસ એક બીજા ઉપર લાગેલું હતું. તેઓના કદરતી જુસાઓ તેઓના કલેજમાં છુપી રહેલા હતા છેવટ એગનસ (હશતા મુખડાથી) .

એગનસ—મારા પ્યારા કદાચ હું તમારી પાસે એવી દરખાસ કરું કે આ જગાપર મને હવે એકલીજ રહેવા દો, કારણ મારે આ શઘલી હકીકત ફેલોરીબલને કહેવાની છે, તો શું હું મુરખ કહેવાઉં કે ? કારણ કે તમે અથવા તે અગાઉ તથા ત્યાર પછીની સઘળી હકીકત એક ખારગી માણસ જતના સદગુણ તથા દુરગુણ વીશે મારે ફેલોરીબલને પુરતી વાકેફ કરવાની છે, માટેજ આવી દરખાસ મેં તમને કરી છે.

ચારલસ—હા ઘણી ખુસીની સાથે હું તેમ કરવા ત્યાર છજી; એમ કહી એગનસના હાથ ઉપર ખોસાઓ દઈ ચારલસ તે જગા ઉપરથી ચાલી નીકળ્યો.

ચારલસ—પોતાને ઘેર આવ્યો, જેવોતે પોતાના ઘરમાં દાખલ થાય છે તેવોજ અંદરના હાલમાં કોઇ બે સ્ત્રીઓના સાદ તેણે સાંભળ્યા! તેમાં એક સાદ તો તેણે ઓળખી કાઢ્યો; પણ બીજા સાદ કોણેના હશે તે તેનાથી પારખી શકાયો નહી. એટલામાં પાછલના ખારણમાંથી જવાની ખારીથી કોઈ ખહાર જતું હોય તેવું તેને લાગ્યું ને જોય છે તો એક “ ચીકલેડ ” નામની સ્ત્રી જેકે દેખાવમાં નઠારી લાગતી હતી અને જે ચારલસની મા પાસે ત્રણેક મહીના અગાઉ આવી હતી. આ સ્ત્રી અગાઉ માત્ર ચારલસની મા પાસેથી તેણીના ગુજરાત ચલાવવાની મદદ માંગવા આવેલી; પણ ચારલસના મનમાં તેણીની નઠારી ચાલ અને હુમેશાં ખોટાં ખાહનાથી પછસા કાઢવાના કામમાં તે ખહાદુર હતી.

ચારલસ—પ્યારી મા પેલી ખુદી “ચીકલેડ” તમારી પાસે આવવાથી તમેને કાંઈ હરકત થઇ લાગે છે ખરી ?

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—નહી નહી બેઠા! પાણુ તમે ક્યારે આવ્યા?

ચારલસ—પણુ તમે અંદર શું વાત કરતાં હતાં તે સઘળી મારા સાંભળવામાં આવી નથી; પાણુ તમારાં બોલવાની ધપ ઉપરથી મને એવું લાગ્યું કે એ બુઢી તમારી પાસેથી કાંઈ ધમકી દઇને પેસા કઢાવવાને બાંને આવી હતી; ખરું કે?

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—ના ના બેઠા તેણીની હાલત છેકજ દુરબલ થઇ ગઇ છે એટલે તેણીના બોલવાપરથી એમ લાગતું હતું કે તેણીની આપઘાત કરવાની મરજી છે!

ચારલસ—ખરું ખરું ત્યારે તો હવે હું સમજ્યો, તમેએ તેણીને સારી સલાહ આપી કે મન ઠેકાણે રાખવું ને ધીરજથી દુખ સહન કરવું. પણ પ્યારી મા જો હવે તે તમારી પાસે આવે તો તેણીની મુલાકાત તમારે લેવી નહી.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—હા બેઠા હું તેમજ કરીશ ને ફરી તેણીને નહી જોઈ. પણ તમે આજ જલદી કેમ આવ્યા?

ચારલસ—આજે તહેવારના સબબથી રજા પડી છે. વળી મેં એ મ પાણુ ધાર્યું કે તમે સાંજનાં ફરવા આવશો તો આપણે સાથે ફરવા જઈશું.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર અને ચારલસ બંને જણ બાહાર બે કલાક ફરી પાછાં પોતાને ઘર આવ્યાં, એટલામાં ઘરમાંની ચાકરડી ચારલસના હાથમાં એક “કારડ ૧” મુક્યો અને કહ્યું કે એક ગ્રહસ્થ તમને મળવા આવ્યો હો તો તે તેના કારડ મને આપી પાછો ગયો છે, ચારલસે “કારડ” જોયો તો તે કપતાન “ફીજરબરટ” નો હતો જેની સાથે તેને તેના આફ્રીસ ભાઈએ મુલાકાત કરાવી હતી.

ચારલસની માએ ચારલસને આ ગ્રહસ્થ વીશે એક બે સવાલો પુછ્યા હતા, પણ ચારલસે જેમ તેમ કરી તેના જબાબ બરાબર આપવાથી મીસ્ટ્રેસ ડીવેરના મનને હવે વધારે શંકા રહી નહોતી. પણ ચારલસના પોતાના મનમાં એ કપતાન “ફીજરબરટ” વીશે ઘણા વીચાર આવતા ગયા; છેલ્લે તે સીડની વીલા પાસે થઇને “જરમન સ્પીટ” તરફ નીકળી પડ્યો ને કહ્યું કે આ સઘળું મારે એગનસને માટે ભોગવવું પડે છે.

પ્રવેશ ૮ મો.

બેની લડાઈ

“જરમન ગલી”માં ચારલસ આવી પાંચો ને જોયું તો કપતાન “ફીજરખરટ” એક ખુસબોવાળી ચીજ વેચનારની દુકાનના માળપર રહેતો હતો, તે પોને કુંવારો હતો. ચારલસે દરવાનને “કારડ ૧” આપ્યા એટલે પરવા નહીં લઈ ચારલસને ઉપલા માળ ઉપરના એક સુશોભીત રણીઆમાણા હાલમાં લઈ જવામાં આવ્યા; જ્યાં માત્ર એક જ ગ્રહસ્થ ખેઠેલો હતો. તે પોતે જ કપતાન “ફીજરખરટ” હતો. તેણે ચારલસને પોતાની ખુરસી ઉપરથી ઉઠી માન આપી પોતાની પાસેની ખુરસી ઉપર બેસાડ્યો.

૬૦ ફીજરખરટ—બેસો, ચારલસ તમે ઠીક વખતપર આવ્યાછો, અને મેં તમને સા કામને માટે બોલાવ્યાછે તે પણ જાણુતા હશો. આજ સાંજના વીચાર કરીને “હેક્ટર હારડરેસ” કે મારો દોસ્ત થાએછે તેને આ બતી કાલે સવારમાં બોલાવીશું. કેમ ચારલસ ઠીક પડશ કે ?

ચારલસ—તેતો ઠીકછે; પણ આવા કામમાં હું પહેલવહેલો પડ્યો છઉં માટે મારે હવે શું કરવું ને કએ રસ્તે ચાલવું તેની મને કશી માલમ પડતી નથી.

૬૦ ફીજરખરટ—તમે હેક્ટર હારડરેસને ઘણું અપમાન કીધુંછે; એટલું જ નહીં પણ તમારાં અપમાનથી તેના દીલમાં ઘણું કુખ લાગ્યુંછે, માટે હવે સભા કરીને તમારે તેની પાસે માફી માંગવી જોઈએ.

ચારલસ—માફી, નહીં નહીં, એમ કદી થવાનું નથી; જો હું માફ માંગુ તો પછી મેં ખરેખર કાંઈ જોડું કીધું એમજ થયું તો.

૬૦ ફીજરખરટ—બસ બસ એવી વાત જવાદો; પણ આવતી કાલે હર કોઈ તમારા દોસ્તનું મકાન નકી ઠરાવો ને તાંહાં મીટીંગ ભરીશું.

૧ મળતા આવનાર માણસના નામની ચીઠી.

ચારલસ-ખરૂં છે, પણ મારે કોઈ દાસ્ત નથી.

ક૦ ફીન્ડર્બરટ-ત્યારે કોઈ તમારી હાફીસમાંનાં સખસને તાંહાં?

ચારલસ-હા, હું, એકને તો ઝોળખું છઠિં; પણ કદાચ તેમાં પછાડીથી ટંટો થઈ પડે ત્યારે?

કપતાને ચારલસને કોઈપણ જાતનો ખર્ચો નહીં થવા વીશે કબુલ ત આપી ને પછી ચારલસ રજા લઈ પોતાને ઘેર ગયો, જ્યાં તેની મા વાટ જોઈને બેઠી હતી. ચારલસે કહ્યું કે હાફીસમાંના કોઈ દશતાવેજી જોવાના કામ વાસતે મને કપતાને બોલાવ્યો હતો; વીગેરે વાત ચીત કરી રાતનું ખાણું ખાઈ ચારલસ સુઈ રહ્યો. પણ સુઈ રહેવા અગાઉ તેણે બે કાગળ લખ્યાં હતાં; એક તેની મા ઉપર અને બીજું એગનસ ઉપર, તેની માના કાગળમાં એગનસ સાથેના પ્યાર, હેક્ટર સાથે તેણીના તકરારમાં વચ્ચે પડવું વીગેરે તથા “એગનસ” ના કાગળમાં તેણીની સાથેના પ્યારમાં પડવાથી નડતાં વીધનો વીશે હેવાલ આપ્યો હતો.

ચારલસ પોતાના બીજાના ઉપરથી બડી ખામદાદમાં ઊઠી મોઢું ઘોઈ, કપડાં પેહેરી હાથમાં ખુટ લઈ હલુસેથી (કે રજિને તેના બાહાર જવાની કોઈને ખબર પડે તેવી રીતે) ચાલતો થયો.

સવારના સાડાપાંચ થયા હતા, અને મંડળી ખરાબર છ વાગતે ભરાવાની હતી. રસ્તામાં ચાલતાં ચારલસને તેનો દાસ્ત મીંઠ સમર મળ્યો, જેના હાથમાં ચારલસે પેલાં લખી રાખેલાં બેઠા કાગળો સુકી દીધાં એવું કહીને કે જો મંડળીમાં ખર્ચો ઉઠે તો આ બે કાગળો તેઓના માલીકોને આપવાં.

ચારલસ જે વખતે પોતાના ઓરડામાંથી બાહાર ફરવા નીકળી ગયા તે વખતે તેની મા બીજાનાપરથી ઉઠેલી હતી; કારણ ચારલસની મા ને હમેશાં ઉઠવાની ટેવ ઘણી વેહેલી હતી, તેણીએ ચારલસનું ખાણું ખુલું જોયું તેથી ધાર્યું કે ચારલસને કોઈ કોઈ વખતે ફરવા જવાની ટેવ છે, માટે તે સવારમાં ફરવા નીકળી પડ્યો હશે, અને ખાણું ખાવાની વ

ખને પાછો આવશે. પણ તેણીના વીચારમાં પેલા કપતાન વીશે જ્યારે વાત આવી ત્યારે તેણીના મનમાં ઘભરાટ પેદા થયો. આઠ વાગી ગયા ચારલસ ઘેર આવી પોહોંરચો નહી, તેથી ચારલસની માને વધારે ગભરાટ થયો અને તે અધીરી થઈ પડી. તેણીએ દરવાજા અને અંદરના આરડા વચમાં ફરવા માંડ્યું પણ ચીત સ્વસ્થ થયું નહી; છેલ્લે દરવાજાનું ખારણું ઊઘડવાના અવાજ કાનપર આવ્યો ને ચારલસ અંદર દાખલ થયો.

ચારલસ—કેમ મા તમે જરા અધીરાં દેખાઓછો અને આજે હું વેહેલો ગયો તેથી તમને ફીકર થઈ પડી હશે ?

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—મારા પ્યારા બેટા તમે મને આડું અવળું સમજાવવાનું કામ પડતું મુકો ને ખરું બોલો કે અત્યારસુધી તમે શું કરતા હતા ?

ચારલસ—તેની માને કાંઈ ખુશી કરવાને જેવાં તેવાં કારણો આપવા માંડ્યાં પણ તે તેણીએ માન્યાં નહી.

મીસ્ટ્રેસ ડીવેર—બેટા તમે એમ નહી કરો, તમે બોલો બોલો છો. (દીલગીરી ભરેલા ચહેરાથી) તમે છેકળ ખદલાઈ ગયા છો, તમને આ શું થયું છે ? તમારી માતાથી તમે કદી કાંઈ વાત છુપાવી નથી ને આ વખતે તમે મને ઘેલી નહી કરી કાઢો ને ખરું બોલો કે તમે શું કરતા હતા ?

ચારલસ અને તેની મા બને જાણ વાત ચીત કરતાં કરતાં છેવટે ચારલસ ઉપર તેની માએ એવી સકતાઈ કીધી કે ચારલસને સઘળી છુપી વાત કહી દેવા વગર રહેવાયું નહી.

ચારલસ—પ્યારી મા સાંભળો, ઝઘકાલેજ એક સફળતા આ ઉપર હેક્ટરે આનીતી ભરેલો હુમલો કીધો ને વખતે હું પાસે હતો અને મને લાજમ હતું કે એક ખારગી ગમે તેવા સ્વભાવનો માણસ હોય તોપણ આવે સમયે આદમીનો પીતો ઉછળ્યા વગર રહે નહી. તેજ મીસાલે મેં હેક્ટરને જમીપર પટકી તાજ્યો, આથી તેને અપમાન થયું એમ સમજી મારી પાસે મંડળી ભરી માફી મંગાવી, જે મેં નહી આપી. આથી કરી

ઝઘડો થયો ને છેવટે મેં તેને એક જખમ કીધો છે પણ તેનાથી મારા બદ નને ઝડકી વટોક શકાયું નથી. પણ પ્યારી મા ફીકર નહી કરો તેની અ નીતીનો બદલો મા તેને સજ્જ મળી છે, માટે તે બાહાર પડી શકવાને બદ લે આર તેના જખમ છુપાવી દેશે ને તેના માખાપને એવાં કારણ બતા વશે કે તેને ઘોડાપરથી પડી જતાં વાગ્યું હતું.

મીસ્ટ્રેસ **ડીવેર**—એમ થાયે ત્યારેનો ઘણું સારું; પણ હું તો ખરે ખર ખોદા પાસે શુકરાના કડું છઉં કે તું સહીસલામત મારા ઘરમાં પા છો આવ્યો.

તેજ દીવસની સાંજના બે ત્રણ વાગતાના સુમારમાં ફ્લોરીબલ, અંને લીસટર “સીડની વીલા” ના બગીચામાં પોતાના મેલાપીઆ સાથે મુ લાકાત લેતી હતી. આ નાનુક બદનની નાર એક નવા ફાલ આવેલાં ઝા ડના ધાંઆ નીચે એક બાંક ઉપર બેઠી હતી.

તેણીએ સણગાર ઘણા શોભતો કીધો હતો, તેણીના સરપાકાર જે વા માથાંના વાળ તેણીના કંદડી સ્થલ જેવી ગરદન તથા ખભાંઓ ઉપર છવાઈ રહ્યા હતા; છાતીનો ઉપલો ભાગ ખુલો રાખેલો હતો તેથી તેણીના ચહેરાના રંગ સાથે ગળાની કોમળતા તથા ગુલાબની કળીઓ જેવી છાતીની બાહારનો મુકાબલો સહેલાઈથી થઈ શકે તેમ હતું. ફ્લો રીબલ પાસે આ વખતે ત્રણ સખસો બેઠેલા હતા. તેમાં એકજણ કહેછે:—

પેલેલો—સાંભળો એક છુપી વાત છે, તે બધી હું તમને નહી કહું, પણ મારા દોસ્ત એક ડાકટરને કોઈએ પાટો બાંધવા બોલાવ્યો છે.

બીજો—તેમાં શું મને ખબરજ છે કે મારામારી થઈ છે, આપણા ઝોજખીતા ચારલસ સાથે કે?

ત્રીજો—હા ખરું ભાઈ, ડેકટરની માઠી ચાલને માટે કે?

આ ત્રણે સખસો ફ્લોરીબલની રજ્જ લઈ ચાલી નીકળ્યા ને ફ્લો રીબલ ઉઠી પોતાની વાહાલી સખી “એગનસ” પાસે આ મારામારી વીશે સઘળી વાત કહેવા જતી હતી, તેવામાં ચારલસ આવી પોહિંચ્યો.

એગનસ,—ચારલસ સાથે સેક્રેડ કરીને, અરે તમે હમારે વાસ્તે તમારી જીંદગી ધાસ્તીમાં નાંખી હતી ? માટે તમે મને માફ કરશો કે, મને તે સઘળું માલમ છે, અને એ સઘળું મારે માટે થયું છે એ બેશક છે.

ચારલસ—બસ હવે એવું વધારે વાર ન બોલો. મેં મારી ફરજ બજાવી છે.

ચારલસ અને એગનસ બંનેજાણ ફરવા નીકળ્યાં એગનસે રસ્તામાં ફરતાં ફરતાં ચારલસ સાથે આ બખેડા વીશે વધારે ખુલાસો કરવા માંગ્યો, પણ ચારલસે માત્ર તેણીને એટલુંજ મરમમાં કહી બતાવ્યું કે તેણીને ખાતર તેણે કંઈ કીધું નથી; પણ માત્ર આદમ જાતનો કંદ રતી જુસો પ્રસંગોપાત ઉસ્કેરાય તેમાં નવાઈ નહીં અને ખરું પુછવો તો પ્યારી એગનસ, જે થયું તેને માટે હું જરાએ પરવા રાખતો નથી અને મેં જે કીધું તેથી મને કંઈપણ હરકત થવાની નથી. બંને જાણ છુટાં પડ્યાં, ચારલસના મનમાં અને એગનસના મનમાં અન્ય અન્ય એક બીજાની સખી રમી રહી હતી; તેઓ એક બીજાને ઘડી એક વીસરતાં નહોતાં. આ વાત આટલે રાખી વાંચનારાઓને હવે ૯ મા પ્રવેસમાં ટીમપરેલ નામના વઢીલ વીશેની કેટલીએક વાતથી વાકેફ કરી એ છંદ્યે.

પ્રવેશ ૯ મા.

શાઈસ્લીનીલ.

વાંચનારાઓએ જુકી નહીં જવું જાણ્યું કે “ફ્લોરીબલ” અને “એગનસ” નો વડવો (મી૦ વાલડરોન) લીકોલડીફીલડમાં રહેતો હતો. પણ વાલડરોન મરી ગયા પછી તેની હાફીસ બાહારના પાટીઆં ઉપર “વાલડરોન” નું નામ કાઢી નાંખીને “ટીમપરેલ” એ પોતાનું નામ કોતરાવ્યું.

હતું, અને એજ હાફીસમાં ટીમપરેલ, તેની સ્ત્રી તથા તેની હાફીસનો સઘળો ખટલો રહેતો હતો.

વાલડરોને આપઘાત કર્યા પછી જ કે ટીમપરેલ એક શીર્ડીંગ ની કીંમતનો પણ ગણાતો નહોતો, તેનું નામ દૈવજોગે વાલડરોનની જગા ઉપર નોંધાયું અને દીનપર દીન અરીલો વધવા માંડ્યા; છેવટ ટીમપરેલ નું નામ વકીલાતના ધંધામાં પ્રખ્યાત થઈ પડ્યું અને તેની આવકમાં પણ વધારો થઈ પડ્યો.

પ્રથમ જયારે વાલડરોન જીવતો હતો ત્યારે તેણે માત્ર પોતાની હાફીસ “લીકોલન ફીલડમાં” એક મોટી હવેલીમાં નીચેની બાજુએ રાખેલી હતી; પણ ત્યાર પછી ટીપરેલે એ આખી હવેલી ભાડે રાખેલી હતી. ઉપરની બાજુએ પોતાના કુટુંબના માણસો રહેતાં હતાં, અને નીચેની બાજુએ હાફીસનો સઘળો ખટલો રહેતો હતો.

વાંચનારાઓને ટીમપરેલની સઘળી સ્થિતિથી વાકેફ કીધા છે કે તેની ઉંમર સાઠ વરસની થવા આવી હતી. જીવાનપણમાં તેણે જેમ તેમ કરી જાહાં તાંહાં રખડી રવડી પોતાનો નીરવાહ ચલાવતો હતો, તેને બદલે વ્રજ અવસ્થામાં તેનું નસીબ ખુલી ગયું ને પૈસાવાળો થઈ પડ્યો. તે આપ સ્વારથીઓ, મતલબીઓ અને ચક્રાર તો મુળથીજ હતો, પણ તેને દાલત મલવા પછી જેમ તેનું દીલ જરા પરોપકાર કરવાનાં કામમાં લાગેલું હતું; તેમ બીજી તરફથી તેના ચહેરા ઉપર તીક્ષણતા અને ગૂંચરી દેખાતી હતી. આ વકીલની મોહોરદાર તેના કરતાં આસરે દશેક વરસે નાહાતી હતી, તે એક આબરૂદાર કુટુંબના માબાપની હતી; જ્યાં રે તેણે મીં ટીમપરેલ સાથે લગ્ન કીધાં હતાં ત્યારે તેની હાલત સારી હતી; પણ ત્યાર બાદ તેણીએ ગરીબ હાલત ભોગવી. મીં ટીમપરેલનું નામ વકીલ લીસ્ટમાંથી કાઢી નાખવામાં આવ્યું હતું અને તેને મીં વાલડરોન વકીલને ત્યાં કારકુન તરીકે નોકરી લેવાની જરૂર થઈ હતી; જાંહાં તે એક ગરીબ માણસ તરીકે પોતાનો નીરવાહ ચલાવતો; પણ જ્યારથી વાલડરોને

આપઘાત કીધો ત્યારથી તે પાછો વકીલ થયો, ઘરાકો વધ્યાં, આવક પણ જનસતી થવા માંડી, છેલ્લે તેની સ્ત્રી પાસે એક અમીરી હાલતમાં આવી જવા જેટલી દાલત તેમને પ્રાપ્ત થઈ.

હોનરેબલ મી૦ કલકિરેડે એગનસને વાસ્તે થયેલા ઝઘડાની સર્વ હકીકત ટીમપરેલ પાસે ખુલી કરી હતી ને તેટલા સાડે એગનસને ટીમપરેલે જોલાવી હતી, તે સાથે ફ્લોરીબલ પણ જઈ આવી હતી.

એગનસ સાથે ચારલસની મુલાકાત થયા પછી ફ્લોરીબલ અને એગનસ બંને બેનો, રાતના ખાણાની ટેબલપર; ટીમપરેલ સાથેની મીલાકાત વીશેની વાત ઉપર ઉતરયાં હતાં.

ફ્લોરીબલ—જુવાનીના ખીસતા બાહારમાં મુશોભીત સંજુગાર પેહેરી ખુરસી ઉપર અઢેલાઈને બેઠીછે, તે વખત તેના જોલાબી ગાલ તથા કમળ પત્ર જેવા વીશાલ નેત્રની કઠાક્ષતા ઉપરથી તેણીની સખી એવીતો કામાતુર દેખાતી હતી કે જાણે નવપલવ થયેલા બગીચાના ખુસબોદાર વેલા ઉપર એક મોઢી અને સ્વાદીઁટ દ્રાક્ષનો લુમખો ટીંગાઈ રહેલો હોય, એ મીસાલે ફ્લોરીબલની ખુબસુરતી જોવામાં આવતી, એટલામાં તેણીના હસતા મુખમાંથી કાંઈ બોલો નીકળેછે:—

ફ્લોરીબલ—પ્યારી સખી આજે તમે ટીમપરેલને ત્યાં કેમ ગયાં હતાં? ત્યાં તમે “સાઈસ્લીનીલ” ને જોયાં કે?

એગનસ—હા, મને “સાઈસ્લીનીલ” ની મુલાકાત થઈ હતી અને તે પાછી મને એક બે દીવસમાં જોલાવશે ખરી.

ફ્લોરીબલ—તે સ્ત્રી કેવી છે?

એગનસ—હું તો ફક્ત માત્ર અરઘો કલાક તેની મંડળીમાં રહી છું, એટલે તેના વીશે હું તમને ખાતરી લાએક જબાપ કેમ આપું?

ફ્લોરીબલ—પણ તેણીના ચહેરા ઉપરથી તો કહી શકશો કે નહીં? વળી તેનું નામ શું છે? તે ચતુર અને સુઘડ છે કે શી રીતે?

એગનસ—તેણીનું નામ સાઈસ્લીનીલ છે. તેણીની આંખો બુ

રી, માથાંના વાળ કાળા છે; ટુકામાં તે ખુબસુરત છે. તેણીના માખાપ મરી ગયાં છે, અને તે હાલ તેના કાકા મીં ટીપરેલની નેડે રહેવા આવી છે.

આ પ્રમાણે બંને જાણીઆ વાતો કરેછે તે વીશેની વાત આગળ હાલ તુરત નહીં ચલાવતાં વાંચનારાઓનું ધ્યાન એક બીજી બાબત ઉપર ખેંચીએ છઈએ.

આપણે જે દીવસની વારતા કહી, તાર બાદ બે દાહાડા પછી સુમા રે પાછલા પોહારને સમયે “સાઈસ્લીનીલ” જે નામ વાંચનારાઓના જાણવામાં આવી ગયું છે તે “લીનકોલન ફીલડ” પાસે થઈ ને ચાલી જતી હતી, રસ્તામાં ચાલતાં તેણે બજારમાંથી ફેટલીએક ચીજ ખરીદ કી ધી એટલામાં તેણીની કાકી મીરેસ “ટીમપરેલ” આવી પોહાંચી એટલે તેની સાથે ગાડીમાં બેસી હવા ખાવાને માટે ફરવા ચાલી નીકળી. જેવી તે ગાડીમાં બેસતી હતી તેવામાં એક કારસતાની અને નીરભાગી “ચી કલેડ” નામની દાસીએ તેણીને જોઈ અને તેણીની ગાડી પછવાડે ચાલતી થઈ. સાઈસ્લીનીલની કાકીનું ઘર આવ્યું એટલે સાઈસલી ત્યાંથી ગાડી માંથી ઉતરી તેણીના રહેઠાણ ઉપર ચાલતી થઈએ, એટલામાં પેલી જુઠી દાસી તેણીને ઊભી રાખીને પુછે છે:—

ચીકલેડ—તમે શું હાલ લંડનમાં છો કે?

સાઈસ્લીનીલ—અરે તમે કોણ છો? મારે તમારી સાથે કાંઈ કામ નથી.

ચીકલેડ—એમ કેમ બોલો છો? તમારા કૃત્ય વીશે હું પુરતી વા ફેફગાર છઉ અને તમારે મારો ખપ જરૂર પડશે, માટે મારી નોકરી ત મારી હજુરમાં કબુલ રાખો; હું તમને ઠીક કહું છઉં.

સાઈસ્લીનીલ—કેમ તમે મને ડરાવો છો કે?

ચીકલેડે ફેટલાંએક વચન મરમમાં કહી સંભળાવ્યાં એટલે સાઈસ્લીનીલના મનમાં કાંઈક વાત સાચી લાગી. તે ચીકલેડ પાસે કહેવડાવા માંગેછે.

ચીકલેડ—એમ કદી બને નહીં; જો બોલાસો કરવો હોએ તો આ વતી કાલે મને બોલાવજો, પણ કાલે તો વળી રવીવાર છે.

સાઘરલીનીલ—આવતી કાલે બરાબર ખાર વાગતે આવજો. હું જુઓ (આંગળીથી ખતાવીને) પેલાં ઘરની પેલી તરફ રહું છું ને જો બરાબર તેજ વખતે આવશો તો ખારણું ખુલું રાખીશ ને તમારી વાટ જોઈ બેસીશ.

ચીકલેડ—ખહું સારું ઠરાવેલે વખતે આવીશ.

એમ કહી તે સાઘરલીનીલથી જુદી પડી બીજે રસ્તે ચાલતી થઈ, તે પોતાના મન સાથે વીચાર કરેછે, “હું ધારું છું કે જો એક વખત મારે તેની સાથે એલખાણ થશે તો પછી, મારા વગર તેને ચાલસેજ નહીં, હવે મારા નસીબ ખુલશે એમાં ફેર નથી.

સાઘરલીનીલ પોતાને ઘેર ગઈ અને આવા દુષ્ટ સ્વભાવની સ્ત્રીની મુલાકાતથી તેણીના મનમાં ભય ઉત્પન્ન થયો, તેણીએ ધાર્યું કે આવી સ્ત્રી ને જો એક વખત મોટું આપ્યું તો વારંઘડીએ સતાવવાની.

બીજે દીવસે રવીવાર હતો. “ટીમપરેલ” અને તેની સ્ત્રી રાખેતા પ્રમાણે દેવલમાં જતાં હતાં; અને સાઘરલીનીલ પણ તેઓની જોડે હમેશાં જવામાં આવતી, માત્ર આજ રવીવારે સાઘરલીએ પોતાનું માથું કુપ્રેરે, એ વું બાહાનું કાઢી તે તેણીના કાકા તથા કાકી સાથે ગઈ નહોતી; તે પોતાના બેસવાના ઓરડામાંથી હલકેથી નીકળી “ટીમપરેલ” ની ખાનગી હાફીસ માં આવીને “ચીકલેડ” ની વાટ જોતી હતી. આ ખાનગી હાફીસનું ખારણું ટીમપરેલ હમેશાં ખંધ કરીને જતો હતો; પણ તેજ દીવસ તે ભુલી જઈ ખુલું મુકી ગયો હતો. આ ખાનગી ઓરડાની મધ્ય ભાગમાં એક સુંદર ગોળાકાર ટેબલ ગોઠવેલી હતી, જેના ઉપર કેટલાએક કીમતી દસ્તાવેજો છુટા છુટા પડેલા હતા, અને જે દસ્તાવેજો કે “ટીમપરેલ” દેવલ ગયા અગાઉ તપાસતો હતો. વાંચનારાઓના જાણવામા આવશે કે ટીમપરેલ રવીવાર ને દીવસે પણ પોતાના ધંધાનું કામ કરતો હતો, તેથી શું આપણે નહીં ધારી શકીએ કે હમેશાં તે દેવલમાં જતો તે માત્ર માણસોને દેખાડવાને માટે!

સાઘરલીનીલ અને ચીકલેડ બને જણ હવે એકતિ બેઠાં બેઠાં વાંતો કરવી શરૂ કરેછે.

સાઈરલીનીલ—કેમ જે સખસ વિષે તમે કહેતાં હતાં કે તે લંડનમાં છે તે તમે ખરું બોલ્યાં છે કે ?

ચીકલેડ—હા, મેં તેને “શોટ જનવુડ” માં જો ત્રણ વખત જોયા હતા પણ તે “શોડનીવીલા” વાળી જે આખરૂંદાર ખુબશુરત સ્ત્રી આ સાથે પ્યારમાં પડેલો છે.

શાનીલ—અને તે કઈ સ્ત્રીઓ ? શું તમે મીસ લીસટર તથા મીસ ઇવનસ વીસે કોહો છો ને !

ચીકલેડ—હા, તેજ, અને તે બેમાંથી એકની સાથે લગ્ન કરી લેવા બંધાએલો છે અને જો તમે માનતાં નહીં હો તો તમારી પોતાની જો ખાતરી કરો.

(સાઈરલીનીલના હોસ શાંભલતાંનેવાર ઉડીગયા; તેણીનું મન ઘણું જ ઊદાસ થઈ ગયું; તેણીના અધરની લાલીમાં ફીકાશ પડી ગઈ. ટુંકામાં તેને મરવા જેવું દુખ લાગ્યું.)

શાનીલ—ખરું તે ખરું, મારા મનમાં ઘણું જ દુખ ઉત્પન્ન થયું છે. હવે તમારે આજ પછી એવો શંકેશો મને આપવો નહીં ને હવે પછી હું એ વિષે કાંઈ વાત શાંભળનાર નથી, માટે તમે પધારો; હવે ને આજ પછી આપણે જાણે કોઈ દીવશ આલખાણ નથી કરી મહ્યાંજ નથી એ મીસાલે રાખવું.

ચીકલેડ—નહીં નહીં તમે એમ દીલઝીર નહીં થાઓ, આપણે તેનો ઉપાય કરશું, તમારી મરજીમાં આવે તો હું કોઈ એવો મનશુષ્કો કરી કાંઈ ચુકતી ખોળી કાઢું કે જેથી તમારું કારજ શીઘ્ર થાય.

સાઈરલીનીલે ચીકલેડને જરા થોભવા કહી ખીજાં આરડામાં દાખલ થઈને ચાકરડીને પુછ્યું કે કાકાને આવવાને હજી કેટલીકવાર ? એ વીગરે તપાસ કરી પાછી પેલી બુઢી દાશી ચીકલેડ પાસે આવીને શુનાના વીંશ શીકા ટેબલ ઉપર ચુકી કહું કે “લો ચીકલેડ આ રકમ હું તમને ખક્ષીશ તરીકે આપું છું, અને આટલી રકમ તમને ઇનામ તરીકે મ

જીંછે એમ નહીં સમજવું, પણ મેં તમને અંહી સુધી આવવાની તસદી આપી છે તેના બદલામાં તમને હું મેહનતનું આપું છું, માટે લો ને તમારે રસ્તે જાઓ; હવે મારે તમારું કામ નથી ને મારે તમારું કામ પડશે પણ નહીં, માટે હવે મારા હાંબરા ઉપર ફરી આવવાની તસદી લેવી નહીં.”

ચીકલેડ—(શબ્દલા પૈસા ટેબલ ઉપરથી લઈ ગળવામાં મુકીને) ત્યારે શું હવે મારો ખપ નહીં પડે કે ?

શાનીલ—અલખત નહીં (ધીરેથી)

ચીકલેડ—ત્યારે કદાચ હું તમારું તરફથી મારફતી આપણું કરું તો શું હરકત છે ?

શાનીલ—તે હું નાકબુલ રાખીશ ને તમારી માંગણીને ચિફ્કા રીશ.

ચીકલેડ—ત્યારે શું તમે મને ધમકાવો છો? (એસરમી થઈને)

શાનીલ—જેટલી તમારા ધમકાવવાથી હું બિહું છું તેટલાં તમે કદી કરનાર નથી.

ચીકલેડ—ત્યારે હજી મારી પાસે તમારી એક બીજી એવીજ વાત છે.

શાનીલ—જલદી કહી દો, હું પરવા નથી કરતી !

ચીકલેડ—(જરા ધીરજથી) હું તો તમારી મજાક કરું છું, તમારી મજાકમાં આવે ત્યારે મને બોલાવજો, ને નહીં તો હું મારી પોતાની ખુશીથી તમને મદત કરીશ ?

શાનીલ—તમારે કદી સમજવું નહીં કે હવે હું તમને કદી પણ મળું, તમે હવે જાઓ ને તમારું નામઠામ પણ મારે જોઈતું નથી.

ચીકલેડ પોતાને રસ્તે ચાલતી થઈ અને સાઈસલી નીલ તથા ચીકલેડની મુલાકાત વીશે ધરની આકરડીઓને શક પણ આવ્યા નહોતો.

ટીમપરેલ અને તેની સ્ત્રી દેવલ જઈ પાછા આવ્યા, આવતાં વેતજ

ખાનગી ઓફીસનું તાણું તપાસ્યું તો તે કુંચી લગાવેલી દીઠી. ઘરની ચાકરડીને બોલાવી પુછ્યું તો માલમ પડ્યું કે આંહી કોઇએ આવ્યું નથી.

ટીમપરેલ—કેમ મારી પ્યારી સાઇશલી તમને હવે કેમછે?

શાનીલ—પ્યારા કાકા મને ઠીક લાગે છે પણ ઘણું કરીને આવતી કાલ શુધીમાં મને આરામ થઇ જશે, એમ કહી તુરતજ પાછી પોતાના બીછાના ઉપર શુદ્ધ ગઇ.

પ્રવેશ ૧૦ મો.

મી૦ ટીમપરેલ

રાખેતા પ્રમાણે બીજે દીવસે સવારના દસ વાગતે મી૦ ટીમપરેલ પોતાના ખાનગી ઓરડામાં દાખલ થયો, અને જ્યાં પોતાની ના સતાની ટેબલ ઉપર દસ્તાવેજો પાથરી મુક્યા હતા તે સઘળા જોવા લાગ્યા. ખારણુ કોડ્યું અને તુરતજ લોર્ડ મેંડલેશામ દાખલ થયો. જોયો તે આવ્યો તેવોજ પેલા વકીલે તેને પોતાની ખુરસી ઉપરથી ઉઠી આદર સ્તકાર કીધો. લોર્ડ મેંડલેશામની ઉંમર ૪૫ વરસની હતી, કદમાં ઊંચો મજબુત આંધાનો હતો. તેની આંખો કાળી અને તીક્ષણ દ્રષ્ટીવાળી હતી.

લોર્ડ મેંડલેશામ—કેમ (વકીલ) ટીમપરેલ ખુશીમાં તો છો?

મી૦ ટીમપરેલ—હા જી.

લોર્ડ મેંડલેશામ—મારે તમારી સાથે એક અગત્યની તેમજ હુ અદાએક વાત કરવાની છે?

મી૦ ટીમપરેલ—ખરેખર તે સાંભળવાથી હું ઘણોજ દલગીર છું. (જે કે મી૦ ટીપરેલ અંદરખાનેથી ઘણોજ ખુશી હતો કારણ કે તે ના અસીલતા ઊપર દુખ આવ્યું હોય તેથી તેને વધારે લાલ થાએ.)

આ ઉકાણે વાંચનારાઓએ એમ સમજવું કે મી૦ ટીમપરેલ વકીલ

લોડ મેંડલેશામનો હુમ્મશનો ખાંધેલો વકીલ નહી હોય, પણ વખતે વખતે તેનું થોડું થોડું કામકાજ તે કરેલો.

લોડ મેંડલેશામ—ત્યારે તમે કાંઈ ગપ સપ સાંભળીજ નથી કે ?

મી૦ ટીમપરેલ—નહી, નહી, મને કંઈજ ખબર નથી.

લોડ મેંડલેશામ—(જરા ગુસ્સાથી). મારે તમારી સાથે એટલુંજ બોલવાનું છે કે મારા એક જંગલી છોકરાએ મારામાર કીધી છે.

મી૦ ટીમપરેલ—અરે ! હોનરેબલ હેકટર હારડરેસે શું આવું કામ કીધું છે કે ? (બાહારથી દીલગીરી બતાવી) મારે તમારા છોકરા સાથે બોળખાણ નથી પણ માત્ર હું તેને અરસપરસ બોળખું છું. ખિર પણ હું તમો નાનદારની ખાતરને માટે ઘણો અફસોસ કરું છું.

લોડ મેંડલેશામ—મેં તમને હજી અથધી તે ઇતીસુધી એ વાત કહી સંભળાવી નથી માટે સાંભળો:—

આ મારામારનો પાથો કાહાંથી રોપાણો એ વાત મારા કાનપર આવી તેમાંથી મને એવું માલમ પડ્યું છે કે જે સખસ અથવા સખસો સાથે મારા માર થઈ તેના વચમાં એક એરત છે જેને માટે આવો માઠો બનાવ બન્યો છે; માટે તે એરત કોણ છે અને તેના કયા કયા દાસ્તો વચમાં શા કારણથી લડાઈ થઈ તેની સઘળી શોધ કરવાનું કામ હું તમારે માથે સોંપુ છું તે સાથે હું તમારા ઉપર પુરતો વીશવાસ પણ રાખું છું. તમે સઘળી સોંધ કરી લાવ્યા પછી આપણે એક વીચાર કરીશું.

મી૦ ટીમપરેલ—બહુ સારું.

આ પરમાણે બંને જણ વચમાં વાતચીત થઈ ને લોડ મેંડલેશામ વકીલની રજા લઈ ચાલી નીકળ્યો; બાદ મી૦ ટીમપરેલ એ સઘળી બાબતમાં વીચાર કરવા લાગ્યો જેવો તે વીચાર કરે છે તેવામાં તેના કારકુને એકાએક અંદરના દીવાનખાનામાં દાખલ થઈ ને વકીલના હાથમાં એક કાગળ મુક્યો જેની ઉપરનું “આડરેસ” જો નિં વાર વકીલે ધાર્યું કે આ

કાગળ કોઈ અભણ અને હુલકે વાંધેના માણસના હાથનું લખેલું છે. ઘણીવાર સુધી વીચાર કરી આખરે કાગળ ખોલ્યો અને તેના અંદરથી એક લાંબો લખેલો કાગળ નિકળ્યો જેના અંદરની મતલબ જરૂરની દીસતી હતી; પણ તેનો લખનાર કોણ હતો તે જાણવાને તે કાગળ નીચે લખનાર ઘણીના હાથની શહી નહોતી. માત્ર અક્ષર ઉપરથી એટલું ધારી શકાય કે તે આરતનો લખેલો હતો. કાગળનો અંદર મતલબ વાંચતાંને વાર તેના મન ઉપર દીલગીરીની અસર થઈ તેનો ચહેરો ફીકો થઈ ગયો. ટુકામાં તે જાણે મરવા સુતો હોય તે પ્રમાણે તેના હોસ ઉડી ગયા પણ પાંચેક કલાક પછી તે પાછો સુધીમાં આવ્યો ને એ કાગળ તેણે ફરીથી વાંચ્યો.

ટીમપરેલે પોતાના મન શાથે અરે “ પાંચ હજાર પાંડિયાં” એટલું બધું નાણું કાંઠાંથી કાઢવું પોતાના મનમાં ખરબડે છે, હવે તે શોઉપાય કરવો, કાગળ તેણે પોતાની ટેબલના ખાનામાં મુકી કુલુપ લગાવ્યું અને ગાડી મંગાવી બાહાર નીકળી પડ્યો; રસ્તામાં ચાલતાં તરેહવાર વીચાર કરે છે એટલામાં ચારલસ ડીવેરનું ઘેર આવ્યું જાંહાં તે ઉતરી પડી દરવાજા ઉપરના ચાકરને પુછ્યું, કે અંદર ચારલસની મા મીસ ડીવેર છે કે શીરીતે? ચાકરે હા કહી અને વકીલને તેણીના આરડામાં દાખલ કરવામાં આવ્યો; જાંહાં મીસ ડીવેર અને વકીલ બંને જાણ એકાંતે વાત કરવા લાગ્યાં.

મી૦ ટીમપરેલે—કેમ માજી તમારો છોકરો તો બાહાર ગયો હશે કારણ કે બપોર નમી ગયા છે.

આ૦ મા—ના ના તેતો આફ્રીસમાં છે. (ચારલસની માના મનમાં પેલી થએલી મારામાર બાબત વકીલ તેણીને મલવા આવ્યો હશે એવો શક નહોતો)

મી૦ ટી૦—એક શખ્શનું કાગળ મારા ઉપર આવ્યો છે જેથી મને માલમ પડ્યું છે કે તમારા છોકરાએ એક ઠેકાણે મારામારીકીધી છે; માટે બુઢી મા હું તમને પુછ્યું કે તમારો છોકરો આવી શારી નોકરી ઉપર રહી આવે?

એસવી ને આવી મારામાર શા માટે કરેછે, જેવી મારામાર કદી કોઇ નહી કરે તેવી તેણે કીધીછે.

ચાં૦ મા—ખરેખર હું પણ ઘણીજ ધીન્નગીર છઉ અને તે શઘળી વાતથી વાકેફ થયલી છઊં એમ કહી તે છાતી ફાટે તેમ રોઇ પડી, રોતાં રોતાં કહેછે કે આવા માઠા બનાવથી મેં કેટલું દુખ સહન કીધુંછે તે વાત તમેએ જાણીહોત તો તમે આ પ્રમાણે મારી સામે કડાણ શબ્દ નહી બોલત.

મી૦ ટી૦—(દીલાશીથી) કીકછે પણ લોર્ડ મેનડલેસામને આ વાતની ખબર કલબમાં પડી પણ એ વીશે તેણે તેના છોકરાને કંઈખી કહયું નથી તોપણ હવે “ મહમ સાહેબ ” તમે મને સઘળી વાતથી વાકેફ કરશો કે ?

ચાં૦ મા—એ વીશે મને કંઈ ખબર નથી, માત્ર હું એટલુંજ જાણું છઊં કે હેકટર હારડરેશે મારા છોકરા ચારલસની રૂબરૂ એક આબરૂદાર ર ગ્રહસ્થની છોકરીની બેઅદખી કીધી અને ચારલસે પોતાની રૂબરૂ તેમ નહી કરવાની પોતાની ફરજ સમજી તકરાર કીધી અને તેમાંથી મારામાર થઇ પડી.

મી૦ ટીમપરેલે—પણ તે છોકરી કોણ હતી ?

ચાં૦ મા—તેની મને ખબર નથી; કારણ કે ચારલસે તેણીનું નામ મારી પાશે લીધું નથી. પણ તેણે મારી પાશે હકીકત કહી તે ઉપર થી હું ઘાડું છઉ કે તે છોકરીને મારો છોકરો જોલખતો નથી.

મી૦ ટીમપરેલે—ત્યારે તે છોકરીને હેકટર હારડરેસ શાયે અ જાહની કંઈ જોલખાણ હતી કે શી રીતે ?

ચાં૦ મા—હા, તેમજ હવું (દલગીર થઇને) તેઓ ત્રણેક મહીના ઉપર તેના પડોસમાં મળ્યાં હતાં.

મી૦ ટીમપરેલે—તેઓ કોણ હતાં ?

ચાં૦ મા—બે મોટી આબરૂદાર લેડીઓ જુઓ (આંગળી કરીને) પેલા સુંદર શાભાયમાન બંગીઆના બંગલામાં રહેછે.

મી૦ ટીમપરેલે—હા ! હા ! હા ! તેઓને તો હું સારી પઠે જો બધું છઊં, તેઓ જ્યારથી જનમ્યાં ત્યારથી તેઓને હું જાણું છઊં.

ચા૦ મા—ખરૂં, ખરૂં, તેમજ હશે.

મી૦ ટીમપરેલ—તમે શું કહ્યું મડમ? (તેના કહ્યાનો અરથ સમજીને)

ચા૦ મા—હું ધારતી હતી કે આ બનાવ ઘણો દુષ્પદાયક થઈ પડ્યો છે.

મી૦ ટી૦—હા તેમજ છે; પણ મને અનિચ્છા લાગે છે કે, મીસ ઇવેલન તથા મી૦ લીસ્ટરને મારા સાંભળવા પ્રમાણે કોઈ દીવશે હેકટર હા રહેશે તથા તમારા છોકરા સાથે આલખાણ હોય એમ મને નથી લાગતું. મેં તેઓને આજ ત્રણ મહીના થયા જોઈ નથી, તેમ હું તેઓની પાશે ગયા નથી; મીસ ટીમપરેલ (મારી આરત) હાલમાં જરા આજીવન છે, અને તે માટે બાહાર જવાતું નથી. એ ટંટો એ બે લેડીઓમાં કઈ લેડી વીશે થયો હશે તે તમે જાણો છો ?

ચા૦ મા—મને કંઈ પણ માલમ નથી. (આ તેનું કહ્યું ખરૂં હતું)

મી૦ ટી૦—ત્યારે તમે આ વિષે શબ્દની વાત તમારા છોકરાને પુછી લેજો કારણ નેક નામદાર લોર્ડ શાહેબ મારી પાશે આવ્યા હતા ને તેને ઘણો ગભરાટ ઉત્પન્ન થયો છે.

ચા૦ મા૦—મોટી ખુશીથી; પણ આમા મારી તકશીર નથી. માટે મને દાશ દેશો નહીં મારી ચાલ હુમેશાં અગાઉથી ચેતી રાખનારી છે.

મી૦ ટી૦—હીક, હીક, આપણે શામે રશતો કાઢીશું; હું ઇચ્છા લોઈ બેમાંથી એક પણ તમેને દાશવાન ગણતા નથી. તમારી ચાકરડી ને મેં મારું નામ આપ્યું નથી, અને તે શાયે મારી તમારી સાથેની મુલાકાત ઇચ્છા આપણા વચમાં ચાલેલી વાત તમારે તમારા છોકરાને પણ કેહેવી નહીં, આ વાત ઘણી સરશ થઈ છે, અને વધારે શારૂં એ થયું છે કે શીડની વીલા વાળી લેડીઓ પણ અજાણી રહેશે.

ચા૦ મા૦—મારા હુકમાં પણ એ ફાયદો થયેલો ગણ્યું છઉ કેમકે ઉપર જણાવેલી લેડીઓ સાથે મેં આલખાણ કરી નથી.

મી૦ રી૦—હીકછે જે વખતે એટલે શાંખના તે ઘેર આવે ત્યારે તમે તેને શઘળી વાત પુછી લેજો ને તેને વધારે પુછવું કે તેને હેકટર હાર, હરેસ સાથે કેવો બનાવછે હું પાછો કાલે આ વખતે ઇઆ જરા મોડો આવીશ.

આટલું કહી તે જતો હતો એવામા તેને પેલા ૫૦ પાંડોડ આપ વાનું ઇયાદ આવ્યું ને તેણે તુરંતજ ગજવામાંથી એક નાઠો કાઢી રૂપ૦) ની નાઠો ચારલસની માના હાથમાં મુકીને તે શલામ કરી ચાલે તો થયા.

મી૦ટીમપરલે ચારલસની માની રજલઈ બાહાર નીકળી પડ્યો, રસ્તામાં ચાલતાં **વાઈટ કરોસ** નામની જગ્યા આગળ એક વીશાળ સરકારી મકાન પાસે ગાડી ઉભી રાખી આ મકાનમાં એક મોટું શાંખીકારી કેદખાનું હતું તેના દરવાજાની ડાબી જમણી બાજુમાં લોખંડના સભ્મિઆની શોભાય માન જળી હતી, આ કેદખાનામાં “ટીમપરેલ” જ્યારે ત્યારે પોતાનાં અસીલોની મુલાકાત લેવા જતો હતો એટલે દરવાજાની પરવાનગી લેવાની જરૂર નહોતી; જે આરકામાં નાદાર દેવાદારો તથા બીજા લેણ દેણ બાબત “શેરીફ” ના હોકમનામાંથી પકડાયેલા કેદીઓ રહેતા હતા તે આરકામાં “ટીમપરેલ” દાખલ થયા, તેના મોઢામાં બીડી સળગતી હતી અને સાંજ વખતના બીડી પીતાં પડતાં અજવાળાંથી જે કેદીનું તેને કામ હતું તેને તેણે ચોલખી કાઢ્યો, આ કેદીનું નામ મી૦ “બારીગટન” હતું.

બારીગટન—કેમ મી૦ ટીમપરેલ મારા કેહેવા પ્રમાણે ઠરાવ થયો કે શી રીતે?

રી૦—નહી ! કંઈજ થયું નથી. કલ્હો બીલ મુદતપર નાખ્યો છે અને તે લોર્ડ ચાનશલરની હજુર ચાલશે. મારા કારકુનોએ એફીડીવેટ ૧ તૈયાર કરવા માંડી છે અને તે વીશે મારે કાંઈ તમને પુછવાનું હતું માટે આ વ્યો છડી.

વકીલ અને અશીલ વચ્ચેનાં આટલી વાત થઈ રહ્યા પછી તેઓ ચાલતા કામની વાતપર ઉતર્યા. વાંચનારાઓને હવે જાણ કરવાની જરૂર થાય છે કે જે કલ્યાણ વીશે વકીલ અને અશીલ વચ્ચેનાં વાત થઈ તેમાં “મી. બારીગટન” વાદી હતો અને “જેનરલ હાઉસ” પ્રતિવાદી હતો. બારીગટને આ દાવો વાલરોન વકીલ મારફત ત્રીસ વરસ અગાઉ ચલાવ્યો હતો ને વાલરોન મરી ગયા પછી ટીમપરેલે ચારજ લીધા એટલે આ કલ્યાણ ત્રીસ વરસ થયાં ચાલતો હતો. બારીગટન એક વખત મોટો દાલતમંદ હતો તેને ગામ વચ્ચેમાં રહેવાનું મોટું વીસાલ ઘર હતું, ફરવા જવાને ભાત ભાતની ઘોડા ગાડીઓ, ચાકરડીઓ, કીંમતવાન ઘોડાઓ વગરે હતા; પણ કલ્યાણમાં તે શઘળું જતું રહ્યું અને છેવટે બુઢા બારીગટનને તે એક સ્વપ્નનાની મીશાલે થઈ પડ્યું. તે પચીસ વરસ થયાં “વાઇટકરોશ” ગલીમાં કેદખાનામાં હતો, તોપણ તે હુમેશાં એવી આશા રાખતો કે “હજી મારો દાવો હું જીતીશ અને ફરીથી એક વખત પૈશાવાલો થઈશ.”

બારીગટન—ત્યારે તમે હાલહામના અટરનીને કંઈ કોઠું આપ્યું છે કે? “જેનોરફીક” માં જે સ્થાવર મીલકત છે તથા એકાઉન્ટન્ટ જનરલની હાફીશમાં જે રોકડ નાણાં છે તે શઘલાં મારે હવાલે કરે તો કલ્યાણ ઘર મેલે પતી જશે.

મી. ટી. હા. મેં તે વાત સુચનાના આકારમાં કહી હતી; પણ સામાવાળા અટરનીએ તે વાત હશી કાઢી હતી. પણ હું તમને વાજબી શલાહ આપું છું કે તમે આ દાવો ઘરમેલે પતવો અને તમારા પ્યારા “ગસતવરા” અને “વીની” ને માટે તમને જે મલે તે લઈ સતોશ રાખો તો ઘણું સારું.

બારીગટન—નહી નહી, હું તેમ કદી કરનાર નથી. આ કેદખાનામાં હું મારો દેહ ત્યાગ કરું તો શું થયું, મારા બચાંને માટે એક પાઇ પણ નહીં મુકી જઈ તોપણ શું થઈ ગયું, પણ મારી મરજી પ્ર

માણે થયા વગર ઘર મેલે પતવનાર નથી. મારો “ગશતવશ” સેલરનું કામ કરી પોતાનું ગુજરાન ચલાવેછે, ને મારી “વીની” શીવવાના કામ માં મારું અને તેણીનું પુરું કરેછે; માટે શાલભો “ટીમપરેલ” (ગુશાથી) ને મારું કામ ચલાવવાની તમારી મરજી ન હોએ તો હું બીજા વકીલને સોંપું, તમે તમારી હકશાઈ અગાઉથી લીધીછે તોપણ હું કંઈ બોલ્યો નથી અને મારો દાવો ચલાવવાને ખરચ પુરો થાય તેટલા પૈશા અનામ ત છે, માટે તમે આનાકાની કરોછો કે શીરોતે ?

મી૦ ટી૦—હું આનાકાની કરતો નથી. (બુઢાના નીખાલસ વચનથી ડરીને) હું તમારું કામ કરવા તૈયાર છઠિં; પણ માત્ર તમને સલાહ આપવાને માટે આવ્યો હતો, કારણ કે તમારા વકીલ તથા ક્રીસચીયન (જાતભાઈ) તરીકે તેમ કરવાનો મારો ધર્મ સમજીું છું.

બા૦—નહી નહી, આવી સલાહ આપવાને મને કદી આવડું નહી.

મી૦ ટી૦—ઠીક છે ત્યારે તમારી મરજીમાં આવે તેમ કરો. અ ને મારાથી બનશે તેટલી મહેનત હું પણ લઈશ. મારે જોઈતી હકીકતની નોંધ મેં મારી નોંધ બુકમાં લખી લીધી છે ને “એફીડીવેટ” તથા “બરીફ” જલદી તૈયાર કરી તમને જોવાને મોકલવામાં આવશે.

એટલામાં બુઢા બારીઝનની ખ્યારી બેઠી “વીની” આવેછે ને ટી મપરેલ રજા લઈને ચાલતો થાય છે.

બા૦—માહારી વાહાલી “વીની” આજે જરા તું વેળાસર આવી એમ કહી (વીનીના ગાલ ઉપર બોલા આપેછે.)

“વીની” ની ઊંમર અઢાર વરસની હતી, દેખાવમાં ખુબસુરત અને મીલનસાર લાગતી તેણીની આંખો કાળી અને વાળ જુરા હતા, જ્યારે તેણીના બાપને સાઉકારી કેદખાનામાં લઈ જવામાં આવ્યો ત્યારે તે છેક જ બાહ્યાવસ્થામાં હતી, એટલે તેની હાલની યુવાવસ્થા સુધીની સઘળી વાત તેણીની યાદદાસ્તમાં રહેલી હતી, જ્યારે તે સ્કુલમાં જતી ત્યારે પણ તે એ દાહાડામાં સવારના ઈઆ સાંજના તેણીના બાપ પાસે જતી, રાત

ના ખાણાની ટેબલ ઉપર ખારીંગટન પોતાની વાહલી બેઠી સાથે બેસી ખાણું ખાતો તેથી જરા તેનું દુખી મન શાંત કરતો. ખારીંગટન પોતાની આવી ખરાબ હાલત જોઈ ઘણો દીલગીર થતો અને પોતાના મન સાથે વીચાર કરતો કે અરે ! બાલ્યાવસ્તામાં મારી ખ્યારી “ વીની ” ને લાડ લડાવવાનો વખત તે વખતમાં મારી આ હાલત ! અફસોસ હે ખોદા આ આફતમાંથી મને છોડી મુક.

આવી દુખદાયક હાલતમાં વળી ગરીબ બીચારી “ વીની ” ની મા તેણીને બાલપણમાં નીરાધાર હાલતમાં મુકી મરી ગઈ. “ વીની ” અને તેણીનો ભાઈ ગસ્તાવસ જેમ તેમ કરી સોળ સોળ વરસના થયાં, એટલે “ ગસ્તાવસ ” ને તેના કાકાએ સેલરની નોકરીમાં દાખલ કરી વાહાણમાં મુસાફરી કરવા લઈ ગયો અને ગરીબ બીચારી “ વીની ફ્રેડ ” સીવવાનું કામ સીખી હતી તેથી તે પોતાનું તથા તેણીના બુદ્ધા બાપાનું ગુજરાન કરતી; કારણ બુદ્ધો “ બારીંગટન ” પાસે એક પાઈ પણ નહોતી અને તે ઘણા દીવસથી કેદખાનામાં હતો, જે કે બારીંગટન લાંબી મુદત થયાં દુનીયા દારીના સુખ ભોગવવામાંથી બાતલ થયો હતો તોપણ કેદખાનામાં બારીંગટનના પેહરવાના કપડાં હમેશાં સાફ જેવામાં આવતાં, તેને તનદુરસ્ત રાખવા માટે ખીર તથા દરાખના દારૂના જામ પણ મળી શકતાં, પીવાની બી હીઓ તથા સુઘવાની તપખીર વીંગરે જરૂરીયાતની ચીજો તેને હમેશાં તેની વાહલી બેઠી વીની પુરી પાડતી, વીની ઉપર જેલના ઊપરી તથા ચોકી પહેરેગીરને ઘણીજ દયા આવતી એટલે વીની પોતાના બાપના સુખ ને માટે જે જે ચીજ લઈ જતી તે સઘળી લઈ જવામાં તેણીને હરકત કદી થતી નહી, કેદખાનાના સઘળાં માણસો “ વીની ” ને આબરૂ આપતાં; પણ કોઈ દીવસ તેણીને કોઈના તરફથી અપમાન કરવામાં આવતું નહોતું.

વી૦—કેમ બાપા આપણા વકીલ તરફથી તમને કંઈ ખબર સારા મળ્યા છે કે શું ?

બી૦—મારી વાહલી બેઠી, આપણા કજીઓ આવતા મહીનાની બીજી

મુદત ઉપર પડ્યો છે, અને મને પુરતી આશા છે કે ચુકાદો આપણા લાભમાં થશે અને ફરીથી આપણુ દાલતવંત થઈશું, જ્યારે મને ચુકાદો થયાની ખુશીની ખબર મલશે ત્યારે હું તમને એક ઘર ખરીદ કરવા હુકમ આપીશ, અને વાહાલી “વીની.” તું ખાતરજમા રાખજે કે જ્યાં શુધ્ધ આ કેદ ખાનાના દરવાજા ઉપર મારી પોતાની ઘોડા ગાડી મને લેવાને આવી ઉભી નહી રહે ત્યાંશુધ્ધ આ કેદખાનું છોડવાના મેં શ્રેયઃ આપ્યા છે. વળી પ્યારી “વીની” તારે માટે ઊંચી જાતના પહેરવાના કપડાં તથા કેટલું એક જોવર ખરીદ કરીશું, ને પછી તું આપણા “ગશતાવશ” ને પણ લખજે કે તે હવે શરૂ કરી પાછો જલદી ઘેર આવે અને આપણે તેને અને તારે માટે ચાકરડીઓ રાખશું, કેમ પ્યારી વીની એ પ્રમાણે થાએ એટલે પછી તારે દરરોજ એક દારૂની બાટલી સંતાડીને મારે માટે લાવવી જોઈએ તે નહી લાવવી પડે. “બારીંગટન”ના આવા વચન શાંભળી “વીની” નું મન પ્રકુલીત થઈ ગયું અને તેનો ચહેરો ખુશીમાં મલકવા લાગ્યા, આટલું કહી રહ્યાદા બુદ્ધો બારીંગટન ખાવા બેઠો અને તેની વાહાલી “વીની” તેને વાય દેલેછે, “બારીંગટન” પોતાના મનમાં, અરે શુ ટીમપરેલ મને ગાંડામાં ગણી કાઢતો હશે, શું હું રૂ લઈને મારો સઘળો દાવો ઘર મેલે પતાવી આપુ, નહી નહીં એમ તો હું કદી કરનાર નથી, મારો શામાવાળો “ડાલહામ” પ્રતીવાદીની પાશેથી આટલું જ લઈને છોડી મુકવાના કરતાં નહીંજ લેવું તેજ શાસ્ત્ર એમ કહી “વીની” શામુ જોઈ નીશાશો મુક્યો. **વીની** બાપા હુમણા તો મને કામ શાસ્ત્ર મળ્યું છે “જનવુડ” મા બે આબરૂદાર લેડીઓ રહેછે તેઓ મને પ્રીતીથી બોલાવેછે ને કામ પણ આપેછે, અને તેથી મને બે પૈસાની પ્રાપ્તિ થાએછે, તેમાં એકનું નામ મીસ ઇવેલન અને બીજાનું નામ લીસટર.

ખા.૦—મારી વાહાલી “વીની” ત્યારે તો હું ધણો ખુશી થયો છઉ કે તારો ધંધો સારી હાલતમાં ચાલેછે, આપણા કજીઆના કામના કાગળી આં તૈયાર કરવાં માંડ્યાછે, રૂડ્યો થોડા દીવશમાં થશે માટે ફીકર ન કરીશ

“ વીની ” દુખના દીવશ જવાના છે, અને આવતા દીવાલીના તેહવારમા કરશે ખોદાતો આપણે એક વીશાલ અને સુસોભીતાં ઘરમા બેસી, સારા સારા મેવા અને ઘરના જામ પીશું, વીનીફરેડનું દીલ ખુશ થયું, અને પછીતે પોતાના ખુદા બાપાની રજા લઈ ચાળી નોકળી, રશતામા ચાલતાં એક ચારત તેણીની પડખે થઈને ખડખડતી ચાલી જાયે છે, તે બાલે છે કેહું હું તેને કેવળ ઈચ્છુ છઉ, અરે પરમેશ્વર તે કેવો ઠગાયો છે.

પ્રવેશ ૧૧ મો.

સ્વપનું.

એ૦ મારી વાહાલી સખી, (ફોરોબના પલંગ ઉપર બેસી) કેમ આજ જરા તમે મોડાં ઉઠ્યાં છો તેનું કારણ હું એમ સમજું છઉં કે રાતના તમને ઊંઘ આવી નહી હશે, ઇઆને તો તમારું મન ઉદાશ થયું હશે.

ક૦—ખરું બોલાવો તો તેમજ છે, મધ્ય રાતના વખતે મને એવું તો લયંકર સ્વપનું આવ્યું છે કે તે હમાણા યાદ આવી મને ધુજરો છુટે છે.

એ૦—તમારૂં બોલવું ખરૂં છે. તમારો ચેહેરો ફીકો લાગે છે. તમારા ગુલાબી ગાલ ઉપર સફતાઈ આવી ગઈ છે.

ક૦—વાહાલી “ એગનશ ” આવું નહારું સ્વપનું, મને કેમ આવ્યું હશે. પણ મને તો એમ લાગે છે કે રોમનશ નામની બુક જે કે હું રાતના વાંચતી થુઇ ગઈ હતી તેમાંની લયાનક વાતો વાંચવાથી મને તેની “ જંખના ૧ ” થઈ ને તે સ્વપનામાં આવી. પણ વાહાલી સખી મારૂં ખતાવેલું કારણ ખરૂં છે કે નહીં? કારણ મારા કરતાં તમે ઘણી ચોપડીઓ વાંચેલી છે; માટે આવી બાબતમાં મારા કરતાં તમે તર્ક બાંધવાને વધારે શક્તીવાન છો.

એ૦—ઠીક છે હું વીચારીને જબાપ દઈશ, પણ પ્યારી સખી સ્વપ

ના વીશે મારા પોતાના વીચાર તમારા કરતાં જુદાં છે. જુઓ આપણી આં
જો ઊંઘમાં મીઠાઈ જાય છે પણ આપણું મન ફરયા કરે છે. મન ફરવાથી
આપણી યાદદાતસ્તનો પ્રવેસ આપણા મન દ્વારાએ થઈને સ્વપનામાં આ
વે છે. આપણા જાગૃતપણામાં આપણે હૃદયમાં સાવધાન હોઈને આપણી ક
દપના અથવા તર્ક આપણા અખતીઆરમાં રાખી શકીએ છીએ. તેમ
ઊંઘમાં નથી બનતું, ઉઘમાં જે વાત આપણા ધારવામાં નથી હોતી તે પણ
આપણી નજર આગલ આવી શકે છે. કારણ કે ઉઘમાં આપણા મનની લ
ગામ આપણા અખતીઆર બાહાર જાય છે.

૫૦—મારી વાહાલી “ એગનસ ” ત્યારે તો તમારા વીચાર પ્રમા
ણે મન સ્થીર નથી રહેતું, અને જો એમજ હોય તો આપણને આખી રા
ત સ્વપનું આવડું જોઈએ.

એ—ત્યાં તમારી જુલડે, બેહેન, સ્વપનું તો આપણને આખી
રાત આવ્યા કરે છે પણ જ્યારે આપણે સવારમાં ઉઠીએ છીએ ત્યારે જે વાત
થી આપણા મન ઉપર ઘણી સખત અસર થઈ હોય તેજ માત્ર ઇઆદ ર
હે છે. શું તમોને નથી માલમ ? કે ઘણી વખત આપણે વાત કરતાં કરતાં,
ચોપડી વાંચતાં વાંચતાં અને નજરે જોએલા બનાવ ઉપર મન કરતાં કર
તાં આપણી નિંદ્રામાં જે વાતનો આપણા મન ઉપર વધારે અસર થયો હ
શે તે સ્વપનામાં આવ્યા વગર રહે ?

એગનસ પોતાની વાહાલી સખી ફ્લોરીબલને સ્વપના વીશે કેટલા
એક દાખલા આપી તેણીનું મન સમાધાન કીધું. ફ્લોરીબલ આસરે પા ક
લાક શુધી મુઠી બેસી રહી અને છેલ્લે તેને જે વાત સ્વપનામાં આવી હતી
તે તેણે એગનસ પાસે કહેવા માંડી.

૫૦—બેહેન સાંભલો, ગઈ રાતના મને એવું સ્વપનું આવ્યું કે જ
ણે દીવસના મધ્ય ભાગમાં એટલે બપોરના બારેક વાગ્યાનો વખત થયો હ
શે, એવે સમયે જાણે હું બજારમાંથી કાંઈ ચીજ ખરીદ કરીને ઘર તરફ
પાછી ફરતી હતી, તેવામાં મને એવું લાગ્યું કે મેં મારે પેહરવાને માટે એ

ક બોન્ટ ૧ ખરીદ કરી પેઢેરી લીધેલું હતું, અને જ્યારે હું આપણા સાણ ગાર સજવાના ઔરડામાં દાખલ થઈ, તે વખતે જાણે તમે મને આવું “બોન્ટ” કુમારી છોકરીએ નહીં પેઢેરવા વિષે, કપડો આપ્યો અને તે વિશે આપણે બંને બહેનો વચ્ચે જરા વીવાદ થયો, અને તેથી તે બોન્ટ મેં શી સચ્ચાઈ કુમારી નાખ્યું એટલે, આપણી ચાકરડી “રાચેલ” આપણી પાસે આવીને કહ્યું કે કોઈ અજાણા હાસ્તદારે આપણે બંનેને માટે દરએક ચીજ ભેટ દાખલ મોકલી છે તે ચીજ આપણી પાસે લાવવાને હોકમ કીધો તે વખતે વાહાલી શખી તમે ટેબલ પાસે ઉભાં ઉભાં એક શુંદર કોરણીની બનાવેલી પેટી ખોલતાં હતાં, જેમાંથી એક ચકચકીત છાપ નિકળી. આણી તરફ એક મોટી પેટી મેં મારે હાથે ખોલી, આ પેટી મુઠાંની પેટી જેવડી લાંબી હતી, પણ અંદરથી શાંકડી હતી. મેં તે ખોલી, અને “બેહેન” હું તમને શું કહું ! મારા જવામાં એક ભંયકર વસ્તુ આવી, હું તો ધુનવા મંડી ગઈ, અને જગૃતમાં જતી હોઉં તેમ મને લાગ્યું. એ પેટીના અંદર આદમ જાતની હાડકાની ખોપરી દીઠી.

ઓ—આવા સ્વપનાથી તમારે કંઈ પણ જાતનો વેહેમ નહીં રાખવો એવો માત્ર જાખનાએ કરીને સ્વપનું આવે છે એમ કહી “એગનશે” પોતાની સખીને છાતી શરશી દાખી અને દીલાશો આપ્યા. “ફોરોબલ” શ્રંગાર સજવાના ઔરડામાં ગઈ, ને “એગનશે” બગીચામાં જે વાત તેણે શાંભલી તે વાત ઉપર વીચાર કરવા જતી રહી.

શુમારે બાર ઉપર એક વાગ્યો તે વખતે “વીનીફ્રેડ” ને ખારીગ ટને “શીડની વીલા” માં કંઈ કામ આપવા શાફ ખોલાવી હતી. જેવી “વીનીફ્રેડ” અંદર દાખલ થઈ તેવી “એગનશે” એક તરફ ખેંચી ચોપડી વાંચતી હતી અને “ફોરોબલ” એક ખાંક ઉપર શુતી હતી. એવામાં રાચેલ નામની ચાકરડી અંદર દાખલ થઈ અને “એગનશે” રાચેલને વીનીફ્રેડની હાલત વીશે પુછ્યું? જેનો રાચેલે “વીની” ઉપર દયા આણ

મા જોગ હેવાલ આપ્યો જેથી “એગનસે” વીનીને કેટલુંક વધારે કામ આપ્યું અને છેલ્લે એક બેંક નોટ વીનીના હાથમાં મુકી દીધી.

એ૦—ત્યારે (વીની સામુ જોઈને) તમે તમારે ઘરથી આંહી શુધી ચાલીને આવ્યાં કે ?

આ સવાલના જવાબમાં “વીની” એ હા કહી.

એગનસ—(વીની સામુ જોઈને) ત્યારે તમે ઘણે દુરથી આવ્યાં છો, માટે તમને થાક અને લુપ્ત લાગી હશે એમ કહી રાચેલને બોલાવીને “વીની” ને નાસતો કરવાના ઓરડામાં લઈ જવામાં આવી, જાંહાં વીની ને માટે બે ચાર સારી સારી વાનીઓની રકાબીઓ અને ઊંચી જતના સરાખના જામ તૈયાર રાખવામાં આવ્યાં હતાં. વીનીએ નાસતો કરવો શરૂ કર્યો અને “એગનસ” ને રાચેલે ખબર આપી કે કોઈ આખરૂદાર સ્ત્રી તમને મલવા આવી છે, “એગનસે” અંદર બોલાવવાને હોકમ કીધો ને નવા પેશોણાને અંદર દાખલ કરવામાં આવી. આ સ્ત્રી વિષે આપણે આગળ બોલી ગયા છઈએ કે મી૦ “ટીમપરેલ” ની ભત્રીજી “સાઈસ્લી નીલ” હતી.

વાંચનારાઓને આપણે જાણ કરીએ છઈએ કે મી૦ “ટીમપરેલ” પેલી “હેકટર” ની લઢાઈ વીશે “સાઈસ્લી” ને તદ્દન બેમાલં મ રાખી હતી. “એગનસ” અને “સાઈસ્લી” વચ્ચે થોડીવાર વ્તાતચીત થઈ રહ્યા પછી “સાઈસ્લી” એ પોતાની મતલબની વાત ઉપર ઉતરવાનો વીચાર કીધો.

સા૦—(ફોરોબલ સામુ જોઈને) તમને આખો દીવસ આ એકાં તની જગ્યામાં રહેવું કેમ ગમે છે ?

ફ૦—હમે એકલાં કવચીતજ રહીએ છઈએ, કારણ ઘણુંકરીને કોઈને કોઈ તો મળવા આવેલું હોયજ.

સા૦—ત્યારે તમારે તાંહાં હમેશાં કોહોનું કોહોનું આવડું થાએ છે ? (આ સવાલથી હું તમને કંઈ અપમાન કરતી હોઊં એમ ન હોય તો જવાબ આપજે, નહીં તો જરૂર નથી)

૩૦—આવે છે તો ઘણા, અને તેમાંના ઘણાખરાને તમારો કાકો ઝાળખે છે ને માત્ર થોડાકને જ નહીં ઝાળખતા હશે.

સા૦—તમે મારી પાશે નામ લેશો તો હું ઘણા ખરાને તો ઝાલ ખી કાઢીશ.

૩૦—અરલ “વીલસખોરો” ના વડો છોકરો “લોરડ મરવાઈ ન”, “મીં કલીફીરડ” વીગરે આવે છે.

સા૦—ખસ ઐટલાજ કે?

૩૦—નહી તે શીવાએ “હાનરેખલ હેકટર હારકરેશ” પણ આવે છે, અને “ચારલસ હીવેર” પણ આવે છે. ચારલસ જો કે શરકારી નોકર છે તોપણ ઘણા લાએક માણશ છે.

સા૦—ત્યારે હેકટર હમેશાં આવે છે?

૩૦—નહીં નહીં કોઈ કોઈ વખત.

સા૦—ત્યારે પહેલે તે આવતો હતો?—હા. ત્યારે હુમણા તમે જેવાં શુગ્ન સ્ત્રીઓની મુલાકાત લેવી તેણે કેમ બંધ કરી.

૩૦—આપણે મશકરીની વાત બંધ કરો કારણ “એગનસ” ને એ વી વાત પસંદ આવતી નથી. (ઐટલામા “એગનસ” આવે છે.)

વાંચનારાઓને ચાલતી-વાતમાં જરા હરકત તો પડશે; પણ આપણે “બેલમોંટ કોટેજ” માં મીં ટીમપરેલ ચારલસની મા પાશે આવ્યો અને તેને જે વાતચીત થઈ તેની થોડી હકીકત આ ઠેકાણે જાણ કરવાની જરૂર થાય છે:—

આ૦ મા૦—કેમ “ટીમપરેલ” તમે ગાડીમાં આવ્યા કે?

ટી૦—નહીં હું તો ઓમનીબશમાં આવ્યો, પણ તમે તમારા છોકરા ને શઘલી વાત પુછી લીધી છે કે શી રીતે?

આ૦ મા૦—મેં પુછી જોયું, ચારલસે મને કહ્યું કે હેકટર સાથે તેને ત્રણ ત્રણ મહીના થયા ઝાલખાણ હતી, અને તેમાં કોઈ દીવશ

તકરાર થઈ નહોતી; પણ જે સ્ત્રી વાસ્તે ઠંઠો થયો તેને તેણીની શાથે તદ્દન ચોલખાણુ નહોતી.

ટી૦—ત્યારે ઠંઠો થયા પછી ચારલસ અને હેક્ટર પાછા બોલે આ લેછે કે શી રીતે ?

ચા૦ મા૦—તેની મને ખબર નથી.

આટલી વાત થઈ રહ્યા પછી ટીમપરેલ રજા લઈ ખુરશી ઉપર થી ઉઠ્યો,

ટી૦—ત્યારે તમને જાહેન ડોલહામના ઘરની ખબર છે કે ? હું જાણું છઉ કે તે આટલામાં એક શુંદર ભભકાદાર બંગલામાં રહે છે ?

ચા૦ મા૦—હા, મને માલમ છે, તે શું “ખુરખાન” નામની વીલામાં રહે છે ? એમ કહી ટેકાણાની એક ચીઠી લખી આપી. (ટીમપરેલ જાએ છે)

ચારલસની માએ ઘડીઆલમાં જાયુંતો બાર ઉપર બે વાગી ગયા એટલે ઉપલા માળ ઉપર જઈ કપડાં પેહેરી સાલ ઓઢી નીચે આવી આ વખત ચારલસને ઘર આવવાનો હતો; જેવી તે તૈયાર થઈ તેવામાં બુઢી ચીકલેડ આવી પોંચી.

ટી૦—ફીકર નહી કરો હું તમને તશદ્દી આપવા નથી આવી, પણ મારા હાથમાં એક બીજા શીકાર છે.

ચા૦ મા૦—ચુપ રહે મારે કાંઈ કામ નથી, મારો ચારલસ હુમણા આવશે ને મારો ચાકર શાંભળશે.

ચી૦—તમારા ચાકર અને તમારા છોકરાની કોણુ પરવા કરે છે જો મારી મરજીમાં આવેતો તમારાં ઘરમાં જઈને બેસું અને મારું પોતાનું ઘર સમજું.

મી૦ ડીવેર—અરે બુઢી ચીકલેડ શું મેં તારા તરફ મારી સખાવત બતાવી નથી વાઈ ?

ચીકલેડ—હા ગયે વખતે જ્યારે હું અહીં આવી હતી ત્યારે તમે એ મને ધમકી આપી હતી.

ચારલસની માને ચેરો ફીકો થઈ ગયો. એટલુંજ નહીં પણ તે જીને ખાતરી થઈ ચુકી કે ખુબી ચીકલેડ ખામુખા તેજીને સતાવા નેજ આવી હતી, એમ કહી તે પોતાના દીવાનખાનામાં પાછી દાખલ થઈ.

ચારલસનીમા (પોતાના મનમાં) અરે હુરામજદી અને કારસ્તાની તેં તારા હલકા જતી ખવાસનો મને અછો નમુનો દેખાડ્યો, તેં મારા ઉપર જુઠા આરોપ મુકવાની ધમકીનો મારા ઉપર એક પેગામ મો કલ્યો. કંઈ ફીકર નહીં; હું તેની કંઈ ઘરકાર કરનાર નથી. એટલામાં ચારલસ આવેછે.

ચા૦—અરે માતાજી આજે તમે આવા અણોસરાં કેમ દેખાઓછો શું પેલી કમખખત ખુબી અહીં આવી હતી કે? અરે પ્યારી મા મને તો એમ લાગેછે કે એ કુતરીએ કંઈ પણ કારસ્તાન કીધું હશે. પણ તેની આપણને કંઈ પરવા નથી. પણ મેં તમને આગળ નહીં કહ્યું હતું કે ધર્મ કરતાં ઘાડ આવશે એવી હીચકારી આરતો તરફ તમારે પ્રયત્નની સખાવત નહીં દેખાડવી હતી.

મી૦ ડીવેર—વહાલા ચારલસ (ખરી વાત છુપાવીને) તે મારી પાસે મુદલ આવીજ નથી; કંઈ એક બીજાં કારણથી મારો જીવ બચા કરે છે.

ચા૦—ત્યારે તો મા મને માફ કરજો, હવે જેમ બનશે તેમ હું ત મોને ખુશી કરવાના કારણો આપીશ; એમ કહી ચારલસ અને તેની મા “રીન્ડપાર્ક” તરફ ફરવા નિકળી પડ્યાં.

હવે આપણે “મી૦ સાઇસલી નીલ” વીશે આગળ વાત ચલાવીએ છીએ જે કે “એગનસ” અને ફ્લોરીબલ” ના દીવાનખાનામાંથી “વીનોફ્રેડ બારોંગટન” ની અગાછી નિકળી પડી હતી.

રસ્તામાં ચાલતાં “સાઇસલી નીલ” ની નજરે એક અજાણી સ્ત્રી જઈ રહે પડી, જે કોઈજ નહીં પણ પેલી કારસ્તાની “ચીકલેડ” હતી કે

જેને “સાઇસલી નીલે” પોતાની આંગળીના ઇસારાથી પોતાની પછવાડે આપવા કહ્યું. તેઓ બંને જણાં એક બુદ્ધા મેદાનમાં જ્યાં કે તેઓને વાત કરવાને સવલ પડે ત્યાં આવી પહોંચ્યાં. એટલામાં “સાઇસલીનીલ” નો વીચાર તેણીની સાથે વાતચીત કરવાનો હતો તે બદલાઈ ગયો.

સા૦—(અબ્બાણી થઈને) અરે બુદ્ધી તું મારી પછવાડે શું કરવા આવી ?

ચી૦—વાહવારે તમે બલાં માણુસ છો, શું તમે મને ઇસારો નહીં કીધો હતો ?

સા૦—તું કોઈ ગળે પકુ દેખામ છે, માટે તું તારે રસ્તે ચાલી જા અને હું મારે રસ્તે ચાલી જાઉં. એમ કહી એ બંને જણીયો વચ્ચે કે ઠલીએક તકરાર થયા પછી તેઓ પોતાને રસ્તે ચાલી ગઈ.

પ્રવેશ ૧૨ મો.

સ્થળ એક મેહુલો (ગલી)

હવે આપણે “વીની ફ્રેડ બારીંગટન”. જે કે “ફ્લોરીબલ” ના દીવા નખાનામાં સીવવાનું કામ લેવાને આવી હતી તેના વીશે આગળ વાત ચલાવીએ છીએ:—

રાચેલ—કેમ “વીનીફ્રેડ” તમારા બાપના કજ્યાનું છેવટ શું આવવું ધારો છો તેમાં તેઓ ફતેહ પામશે કે ?

વી૦—હા મને આશા છે.

“રાચેલ” અને “વીનીફ્રેડ” વચ્ચે વીનીના બાપના દાવા વીશે થોડી એક વાતચીત થયા બાદ વીનીફ્રેડ “એગનસ” ના દીવાનખાનામાંથી રજા લેઈ નિકળી પડી તે પોતાની સાથે સીવવાના સામાનની પેટી તથા તેણીને સીવવા આપેલાં કપડાંનું બંડલ બગલમાં મારી “સીડની વીલા”ની હદ

ના એક લોખંડની જાળીવાળા દરવાજામાંથી પસાર થાય છે તેવામાં **તેણીની નજરે** એક તરણ વયના જુવાન તેની નજરે પડ્યા જેવો તે તેની નજરે પડ્યો તેવોજ તેણે તેને ઝાળખી કાઢ્યો. આ જુવાન ગ્રહ રથે “વીની” ની ખેરઆફીએતની ખખર પુછી અને તે તેને રસ્તે લાગ્યો. “વીની” પોતાને રસ્તે ચાલી જાય છે એટલામાં તે ઝાડોની ઘટાવાળી ગડી માં આવી ઠાગી, જ્યાં પેલી કારસ્તાની બુઢી “ચીકલેડ” “વીની” ના હાથ પકડી ઉભી રાખી.

ચીક—અરે બાઈ તમે મગરૂબ દેખાઓછો, રસ્તામાં ચાલતાં કોઈને સલામ પણ કરતાં નથી એટલી બધી મગરૂબી શા ઉપર રાખોછો ?

વીની—અરે ચંડાલ હું તને ઝાલખુ છું, તારા કુર્કમથી હું સારી પેઠે વાકેફ છું, મારો હાથ મુકી દે નહીં તો તને નુકશાન થશે.

આ પ્રમાણે તેઓ એક બીજા સાથે બાઝા બાઝી કરેછે, એટલામાં “ચારલસ” અને તેની મા આવી પહોંચેછે.

ચાર—ધારી મા (આંગળીથી બતાવીને) જુઓછો કે પેલી કમખખત બુઢી તેની પાસે ઉભેલી નાનુક બદનની છોકરી સાથે કેટલી હુજત કરે છે ન તેણીને કેટલી સતાવેછે. એમ કહી ખંને જણીઓને છુટી પાડી ચાલતો થયો. ચારલસની માએ આગળ ચાલવું સરૂ રાખ્યું હતું એટલે પાછળથી ચારલસ તેની ભેગો થઈ શક્યો નહીં, એટલમાં તેણીની શોધમાંને શોધમાં તેજ ગલી તરફ પાછો આવવાની તેને ફરજ પડી.

ચારલસ જેવો ગલીના મધ્ય ભાગમાં આવ્યો તેવામાં જે જગોએ તેણે પેલી બે સ્ત્રીઓને છુટી પાડી હતી તે જગોએ એક ભયાનક દેખાવ તેની નજરે આવ્યો.

બુઢી ચીકલેડ મરણાવસ્થામાં ચીતીપાટ પડેલી છે કે જેને બે પોલીસ અમલદાર ખંને હાથ પકડી ઉઠાડેછે.

પ્રવેશ ૧૩ મો.

પુન અને જોનડાલ હામ.

પહેલું તો ચારલસે એન્જેલું કે ત્યાં એક બુઢી સ્ત્રીનું મુઢું પડેલું છે.

પોલીસ અમલદાર—આ પુન આજ જગોએ થયેલું છે એમાં કંઈ શક નથી, કારણ કે લાસની ગરદન ઉપર એક જખમનું ચીન્હ દે ખાય છે.

બીના પો૦ અ૦—હા હા તેમજ છે, બુઢીનું કોઈએ ગળું કાપ્યું છે.

ચા૦—થોડીવાર અગાઉ એક જુવાન સ્ત્રી અને આ બુઢી અહીં મારા મારી કરતાં હતાં અને તેઓને મેંજ મુકાવ્યાં હતાં, માટે મને તો એ મ લાગે છે કે મોતનું કારણ તે એજ સ્ત્રી હશે.

પો૦ અ૦—ત્યારે તો મને સઘળી હકીકતથી વાકેફ કરો કારણ કે તમે જાણો છો કે તે સ્ત્રી કોણ હતી ?

ચા૦—હું નકી કહેતો નથી કે તેજ સ્ત્રીએ આ બુઢીનું પુન કીધું હશે.

પો૦ અ૦—નહીં નહીં તમે જાણતા હો તે કહેા તે તમારે કહેવા ની ફરજ છે. શું તમોએ એ જુવાન સ્ત્રીના મોઢામાંથી નિકળતા ધમકીના શ બદ્ધે સાંભળ્યા હતા ? તે પણ કહેા.

ચા૦—હા મારે તે તો કબુલ કરવું જોઈએ કે તેમજ હતું; એ સ્ત્રી **ડિંગી કીશમનાં** એક દરજની છોકરી જેવી લાગતી હતી, કારણ કે તે જીની બગલમાં શીવવાનાં કપડાં તથા શામાનની પેટી હતી, પણ તેણીના દબાવ એવોતો હતો કે જાણે તે કોઈ કસીન ગ્રહસ્થની છોકરી હોયની.

પો૦ અ૦—આ શીવાય કંઈ તમને વધારે માત્રાં મછે ?

ચા૦—તેઓ મારામારી કરતાં હતાં એટલું હું જાણું છું ને બુઢીના હાથમાં વીંટી હતી.

પો૦ અ૦—વીંટી ? અરે તે જો મને તો મુઢો સામેત થયો. સાહેબ

છ ખરૂં કહોને વીંટી કેવી હતી? એમ કહી પોલીસ અમલદાર ચારલસને લાસના જમણા હાથની છેલી આંગળી ખતાવેછે.

ચા૦—હા નેજ આંગળીમાં તે વીંટી મેં જોઈ હતી.

પો૦ અ૦—તમારો ઉપકાર માનવામાં આવેછે, પણ તે છોકરી કોણ હતી તે જરા ખતાવો એટલે અમે મેહેલાઈથી તેને ખોળી કાઢીશું.

ચા૦—મને વધારે તસ્દી નહીં આપો તો હું તમને કહું છું કે તેણીનું નામ “મી૦ બારીગટન” બસ જે જાણતો હતો તે બધું કહ્યું. હવે મને જવા દો, એમ કહી ચારલસે પોતાનું નામ ઠામ ઠેકાણું પોલીસ અમલદારને જાહેર કરવાને માટે તેણે પોતાના ગજવામાંથી એક છાપેલા હરફની ટીકેટ કાઢી પોલીસ અમલદારને હવાલે કરી પોતાને રસ્તે ચાલતો થયો.

રસ્તામાં ચાલતાં (પોતાના મનમાં) અરે આ દુનિયામાં કારસ્તાની ફરફમી અને નીંદાયુક્ત સ્ત્રીઓ જ્યારથી દુરાચરણમાં પડેછે ત્યારથીજ તેમની સ્થિતિ માઠી હાલતમાં આવતી જાયછે. મેંતો નજરે જોયું કે આ બુઢી “ચીકલેડ” જ્યાં ત્યાં સારા સારા ગ્રહસ્થાની સ્ત્રીઓને ઠગતી અને નીર્લજની રીતે ખોટાં તર્કટથી સતાવતી તથા લોકોની નીંદા હામેશાં કરતી; આ સઘળાં કૃત્યનો તેને આવો લાભ મળે એમાં શું નવાઈ. દુર શું કરવા જાઉં, મારી પોતાની ધ્યાડી મા ઉપર શું તેણીએ થોડો શતમ ગુજારીયોછે. એમ વીચાર કરતો તે ચારલસ પોતાને ઘેર જઈ પહોંચ્યો.

મી૦ ડીવેર—કેમ બેઠા કેમ ચેહેરો ઊઘાસ છે?

ચા૦—કંઈ નહીં મા, પેલી બુઢી.

મી૦ ડીવેર—બુઢી તે શું?

ચા૦—તેણીનું (બુઢી ચીકલેડનું) કોઈએ ખુંન કીધું.

મી૦ ડીવેર—બેઠા ખરૂં બોલો છો કે ને ને ગપ મારતા નહીં?

ચા૦—નહીં નહીં ખરૂં છે, મને તો એમ લાગે છે કે આપણે ૨

સ્તામાં ફરતાં ફરતાં પેલી જીવાન સ્ત્રી જેની સાથે એ ખુદી ટંટો કરતી હતી તેણીના હાથથીજ તેનું મોત થયું હોય, પણ કહેવાઈ શકાતું નથી.

મીંડીવેર—બેટા કપડાં ઊતારો, જરા ખેસો, ને આસાએશ લ્યો, હાથ મોઢું પાણી વતે ધુઓ અને ગ્લાસમાં તમારે માટે ઊંચી જાતનો વા ઇન રાખેલો છે તે પુરો કરો ને પછી હુકીકત સાથે એહવાલ આપો.

ચારલસે તેની માતા કદા પ્રમાણે આસાએશ લીધી ને જે હવાલ ખ ન્યો હતો તે સંબળો ખરેખરો કહી દીધો.

આ વારતો ચાલતી વાતને ધ્યાનમાં રાખવાને માટે વાંચનારા એને ભલામાણુ કરીએછીએ અને અગાઉ આપણે કહ્યું છે કે મીંડી મપરેલ પાછલાપોરની વખતે ચારલસની માની મુલાકાત લેવા જે વખતે આવ્યો હતો તે વખતે “જેનડોલહામ” નો મહેલ કોણી તરફ છે એ ખબર મીંડી “ટીવેર” તરફથી મેળવ્યા પછે “સુષુરાન” નામની બીલા તરફ ટીંમ પરેલ નિકળી પડ્યો, જે સ્થળ “બીલમૌટ કોટેજ” થી એકજ મૈલ દુર હતું. “જેનડોલહામ” જાતે રાંડેલો હતો એટલે તેનો રહેવાનો મહેલ વીશાલ અને આનંદ યુક્ત નહોતો. “જેનડોલહામ” ને એક છોકરો હતો તેની સાથે જીજ્ઞ માણસો રહેતાં હતાં, તેની પદવી પ્રમાણે ઘાડાઓ ગાડીઓ તથા બીજાં ઘણાં ખટલો હતો. “ટીંમપરેલ” જેવો “જેનડોલહામ” નો મહેલમાં જઘ પહોંચ્યો તેવોજ તેને “આદર સત્કાર કરી એક મુશાબીત દીવાનખાનામાં રેશમી ગાલીચા ઉપર સાટીન જડેલા કોચ ઉપર બેઠક લેવાની હસારત કરી. “જેનડોલહામ” શીતર વરસની ઉંમરનો હતો, જાતે માયાળુ અને ઠરેલા સ્વભાવનો હતો. “ટીંમપરેલ” નાસ્તાની વખત જઘ પહોંચ્યો હતો એટલે જે ટેબલ ઉપર “બારોનેટ જેનડોલહામ” અને તેનું કુટુંબ નાસ્તો કરવા બેઠેલાં હતાં તેમાં “ટીંમપરેલ” ને લાગ લેવા “જેનડોલહામે” બોલેશ કરી. ટેબલ ઉપર સોનેરી કીનારથી જડેલું મખમલનું ટેબલ કવર પાથરેલું હતું જેની આસપાસ જરીના લુમખા લટકતા હતા. ટેબલ ઉપર ભાત ભાતની વસ્તુઓની રકાબીયો ગોઠવવામાં આવી હતી. દરેક પરોણાની જમણી બા

જુએ ઊંચી જાતના શરખના જામો ભરીને મુકવામાં આવ્યાં હતાં. ટુંકામાં ટેબલ ઉપરના પથરાએલાં ખાણાંનો દેખાવ એવો તો સરસ લાગતો હ તો કે આદમજાતને રૂચી વગર પણ ખાવાને તેથી લાલચ થાય.

જાન ડાલહામ—આવો “ટામપરેલ” તમે ભલે આવ્યા, તમે ના સ્તો કરી હયો પછી આપણે જરૂરના કામ વીશે વાતો કરીશું.

ટામપરેલ—હું ગઈ કાલે પણ આવ્યો હતો પણ તમે બહાર ગયા હતા.

જાન ડાલ—હા તેમજ હતું, પણ તમે નવીન ખમ્બર શું લાવ્યા છો ? તે તો કહો.

ટામ—તમારા કહેવા પ્રમાણે હું તો ખુદાને મારી ફરજ પ્રમાણે કહી ચુક્યો છું. પણ તે માને એવો ભરસો મને નથી પડતો.

જાન ડાલ—પણ તેના ચહેરા કેવો દેખાએ છે ? મને તો લાગે છે કે તે ઘણા દીવસ જીવવાનો નથી.

ટામ—(ઠંડા પેટથી) અરે સાહેબ તેના મનમાં તો ખાતર જુમા છે કે ખીજ મુદતપર તે કજીઓ જીતશે.

જાન ડાલ—હા હા ત્યારે તો અલખત તમે તેને એવી આશા પાર પડવાની હીમત આપતા હશો અથવા તેના કજીઓ સારો છે એમ કહે તા હશે ?

ટામ—એમતો કંઈ નથી, પણ કજીઓ આગળ ચલાવવાની તેની મેં મરજી જોઈ તેથી પ્રતીજ્ઞા તથા મુદા પત્ર એવી રીતે તૈયાર કરવાનો હુકમ આપ્યો છે કે તેથી તેને લાભ ભાગ્યેજ મળે.

જાન ડાલ—(હાથ ધસતો ધસતો) ખરું ખરું તે લુચા ખુદાને તે ના હક નહીં મળવા દેતાં જોલમાંજ રહેવા દેવો તેને માટે હું ભીખારી ન હો થાહીં પણ ઘરમેળે પતવાની વાતનું શું થયું ?

ટામ—મેં તેને ૩ મુધી પતવવા કહ્યું હતું પણ તેમ તે નહીં કરશે એમ તે કહેતો હતો. મેં તેને તેના બાલ બચ્ચાં સાડા ખોરાકીને

માટે પતાવવા આરજી કીધી હતી પણ કંઈજ નહીં તે તો સઘળું મીથ્યા ગયું.

જાો ૬૧૦—ત્યારે તમે ખારીગટનથી દુઝો રમો છો એવા તેને કંઈશક નહીં હશે ખરું કે ?

ટી૦—તહોં નહોં તે મને પોતાનો ખારો મીઠ ગણ્યો. નવા દસ્તાવેજ તૈયાર કરી મોકલવાને મેં તેને કબુલાત આપીછે, પણ ધારતી લાગેછે કે તે ઉપર ખારીગટન પોતાની સહી કરવા અગાઉ તેના ગેરલાભના મુદ્દાઓ ફેરવી નાંખશે, કારણ કે કાયદાનું તેને સારું જ્ઞાન છે અને વળી તેથી કદાચ તે એમ પણ કરશે કે કોરઠ છેલ્લો ફેસલો આપે ત્યાં સુધી તમારો કલ્પો મુજતવી રાખવાને તમારા વકીલે જે કારણો બતાવ્યાંછે તે ગેરવાજબી ગણી કાઢશે.

જાો ૬૧૦—ફીકર નહીં કરો, તમારી ખોળી કાઢેલી ચુકતી ઉપર ભરસો રાખો; એમ કહી ખારોનેટ્ટે (જેનકાલહામ) ટીમપરેલ સોલીસીટરના હાયમાં નાણાંની થોડીએક બેંક નાટો મુકી દીધી જે તેણે પોતાના ગજ વામાં મુકી સલામ કરી ચાલતો થાયછે.

જાો ૬૧૦—જરા સપ્પર કરો, સાંભળો મેં તો જાણ્યું હતું કે જુઠો ખારીગટન જુએ મરતાં મને શરણ થઈ જે હું આપીશ તે લેશે, પણ તેને આ શું થયું તેણે તો મારી સામે લડવાની ઉલટી ખાચ ભીડી. દી લગીરી છે.

ટી૦—તમે જાણોછો કે હમણાં તો તેને તેની છોકરી તરફથી સારો અશ્રય મળ્યોછે. તે શીવવાનું કામ કરેછે ને જુઠો ખારીગટનને જોઈતી ચીજ પુરી પાડેછે. તે શીવાય તે સદગુણી છે અને ખીજ ઉદાર ગ્રહસ્થ તરફથી પણ તેને આશ્રય મળેછે.

જાો ૬૧૦—અરેરે ત્યારે તો થઈ ચુક્યું, જ્યાં સુધી એ જુઠો જુએ નહીં મરે ત્યાં સુધી તે શરણ થાય નહીં માટે ઇજ્જાજ માત્ર એ રહ્યાછે કે વીનીને તેના ધંધાથી કોઈ પણ રીતે ચુકાવવી એટલે જુઠાને ખાવાનું

ડયાંથી મળશે એટલે ત્રીજાને ખદલે છઠો સાતમો ભાગ પણ લેવા કબુલ કરશે.

ટી૦—ત્યારે એ રસ્તો કેમ કાઢવો ? પણ ફીકર નહીં મારાથી બનશે તેટલી મહેનત હું કરીશ; એમ કહી ટીમપરેલ રળ મંગિછે.

બી૦ ડા૦—સપુર સપુર તમે હાલમાં કોઈ વખતે મારા છોકરાને મળ્યાછે ?

ટી૦—કવચીતજ, માત્ર રસ્તામાં ચાલતાં સલામ વ્યવહાર ખીન્નું કંઈ નહીં.

બી૦ ડા૦—જે જે હો આપણા ખંનેની વચમાં જે વાતચીત ચાલે છે તેની તેને કંઈ ખબર પડવી નહીં જોઈએ કારણ “શેલીંગ” ઘણા અજ્ઞ એમ જોવા માણુછે જેના વીશે મેં તમને અમાઉ કહેલુંછે.

ટી૦—મારા મોઢામાંથી એ વીશે એક શબ્દ પણ તેની પાસે નીકળવાનો નથી.

બી૦ ડા૦—વારૂ ત્યારે ઠીકછે. પણ મારા બારા “ટીમપરેલ” ખાતરજીમાં રાખજો એ ખુદાને હું કુનીયાં પાર ચુકીશ, યાને તો આ કુનીયાંને હું ત્યાગ કરીશ તોપણ આ કલ્થો હું છલ્થા વગર કદી રહેવાનો નથી, અને મારા મનમાં કુખદાયક વિચાર ઉત્પન્ન થાયછે કે જે કદાચ મારું અકાળ મૃત્યું થયું તો બેશક મારો છોકરો હારી જશે. ખુદો ખારીંગટન મારી મીલકત છીનવી લેશે, મારા કુટુંબને તારાજ કરશે, મારો છોકરો ભીખારી થશે, અને મારા મેળવેલા વારસામાંથી તેને એક શીલીંગ પણ નહીં મળે. માટે “ટીમપરેલ” હવે જેમ જલદી બને તેમ ખારીંગટનની છોકરીની ઉપજીવીકા બંધ કરવા રસ્તો શોધી કાઢો અને ખારીંગટનને ભુખે મરવા દો, પણ કહેવતછે કે “પોતાના પગમાં ઉગતી ઘાસ જલદી ચુંટી નાખવું” માટે બનતી મહેનત કરો,

ટી૦—ખારોનેટ સાહેબ ભરૂસો રાખો, એમ કહી “ટીમપરેલ” “જેનકોલહામ” નો રંગમહેલ ચુકી ખુત્તા મેદાનના ખેતરોના રસ્તામાંથી

પસાર થાતો વાહ્યો જાયછે, એટલામાં “જનડોલહામ” નો છોકરો દુરથી તેને રસ્તામાં દેખેછે. “ટીમપરેલે” વીચાર કીધો કે “જનડોલહામ” ટીમપરેલની પછવાડે જોયા કરેછે. ટીમપરેલના મનમાં છેલ્લી વખતની વાત ચીત વીશે વીચાર આવતાં “જનડોલહામ” ની નજરથી જલદી અદર્શ થઈ જવું દુરસ્ત ધારયું એટલે એક ગંજવર વાડમાંથી તેને જવા જેટલો મારગ મળ્યો.

પ્રવેશ ૧૪ મો.

ગુન્હાનો આરોપ.

હવે આપણે મીસ વીની ફરેડ ખારીગટન જે કે બુઢી ચીકલેડ ના પંજમાંથી છટકી પોતાના સીવવાના કપડાંની પેટી તથા સામાન સાથે ઘર આવી પોહ્યાંચી હતી. તે વીશે વાંચનારાઓનું ધ્યાન ખેંચવા મા ગીએછીએ. જેવી વીની એક “જામનીબસમાંથી ૧” ઉતરી પોતાના દીવા નખાનામાં દાખલ થઈ તે વખતે “બ્લુઠટિકાસ” ગલીની ઘડિયાળમાં સાહાડાચારનો ટકોરો થયો હતો. ઘરમાં દાખલ થતાં વીનીની સખી મીસ સ્લેટર પુછેછે.

સૌ—કેમ ખ્યારી વીની તમારા ચેહરા ઉપર અજબોબી અને હીલગીરી જોવામાં આવેછે? એમજ છેકે?

વી૦—નાના કંઈજ નથી. એમ કહી વીની પોતાના માળ ઉપર ચાલી ગઈ.

(સ્લેટર પોતાના મનમાં) અરેરે! વીનીનો ચેહરો મને ઉદાસ લાગે છે કાંઈ નવું જીવું થયું તો હશેજ, બેહેતર છે કે હું વીની પાસે માળ પર જઈ અને શું કારણ છે તેની તજવીજ કરું.

૧ બહુ ઉતારો લેનારી મોડા ગાડી.

એટલામાં સાંભા દરવાજાનું ખારણું કોઈએ પોકાર મારીને કોક્યું. મીસ્ટેસ રહેઠરની દાસીએ ગભરાટમાં આવી દરવાજા ખોલવાનો વિચાર કીધો, એવામાં રહેઠરના કાન ઉપર બે કલાવર માણસના બેસ ભર ઉપડતાં પગલાંનો અવાજ આવ્યો; એ બે માણસોના મોઝાંમાંથી ભયાનક શબ્દો હેવા નિકળતા હતા કે “આટલામાં મીસ ખારીંગટન રહેછે ?”

ચાકરડી—હા, અંહી રહેછ.

જાનુસ—કહ્યા માળપર !

આ બે પોલીસ અમલદાર હતા. વાંચનારાને હમે જણાવી ચુક્યા છીએ કે “બુઢી ચીકલેડનું” મડદુ જ્યારથી પોલીસના હવાલામાં આવ્યું ત્યારથી ચારલસના ખતાવેલા પત્તા પ્રમાણે પોલીસ મીસ ખારીંગટનની સોંધમાં દોડમદોડ કરી રહી હતી. એટલામાં વળી પોલીસને કોઈએ એવી ખબર આપી કે મીસ ખારીંગટન સીડની વિલામાં રહેનારી એ ગનસ ને ફ્લોરીબલના કપડાં સીવવા જાય છે માટે વીની તમોને ત્યાં મળશે. એવું સાંભળતાંનેવાર પોલિશના એક જમુસે તે તરફ રસ્તો લીધો. એગનસના દિવાનખાનાનું ખારણું કોકતાંને ૧૨ રાચેલ નામની ચાકરડીએ ખારણું ખોલી દોની ખબર પુછેછો એવું કહ્યું; આએ વખતે પોલિશના જમુસની આસપાસ ઘણા માણસો ભેગાં થયેલાં હતાં.

પો૦ જા૦—તમારે ત્યાં મીસ ખારીંગટન આવી છે ?

રા૦—કેમ તેનું શું કામ છે ? તેતો અહીંથી ક્યારની ગઈ છે.

પો૦ જા૦—એક બુઢી ચોરતનું ખુન થયું છે, અને એવું કરી શકેલા કામ કરનાર મીસ ખારીંગટન છે એવો પત્તા મળ્યો છે.

(એગનસ અને રાચેલ પોતાના મન સાથે) અરેરે ! ગરીબડી વીની ઉપર આ સેતમ ! આ આક્રમ ! આ ગજબ ! અરે ! વીની તારા ઉપર આક્રમ આવી તારી દ્રવ્યહીન સ્થિતીના મ્હોટાં દુઃખ ઉપર આ અગ્ની નો ડાહ્યામ મુકાય છે તોખાહ ! તોખાહ ! અરે પરમેશ્વર ગરીબ બિચારી વીનીને આક્રમમાંથી છોડાવે.

આપણે આગળ કહ્યું છે કે મીસ ખાર્સોગટન ઊપલા માળપર રેલી હતી ત્યાં બે પોલીશ અમલદારો એકદમ ચડી ગયા. આ વખતે મીસ ખાર્સોગટનના ચહેરા ઉપર અજાણ્યેબી, દીલગીરી અને ભય કેટલો હશે તે લખવાની ગ્રંથકારની કલમમાં મુતલગ શકતી નથી.

૨૧૦—વીનીની ટેબલ ઉપર એક હીરાની વીંટી પડેલી હતી તે વીંટીમાં એક હોરા તથા તેની આસપાસ ચાર મોતી જડેલ હતાં.

૨૧૦ જાન—વાહુ વાહુ (હાથમાં વીંટી લઇને) ભણે મુદાનો માલ હાથ લાગ્યો છે.

વીની—અરે પરમેશ્વર હું નીરપરાધી છું (એમ કહી વીની પોલીસના જસુસના બે પગ વચ્ચે માથું મુકી માફ માગે છે) ખરેખરાત હું બે ગુન્હા છું. એ વીંટી મને પાછી આપો કારણ કે તે કિંમતવાન છે અને તે વી વીંટી મને ગરીબને ફરી મળનાર નથી.

૨૧૦ જાન—હા તેતો અમે જાણીએ છીએ. હમે અંહીયા તેજ કારણને માટે આવ્યા છીએ. માટે છોકરી તમે ઊઠો, જોટી નહીં થાઓ તમારા કાંઈપણ ખર્ચાં કિંવા જોઈને કાશણો આ વખત નકામાં છે, તમારે ચોકી સુધી આવવું જોઈએ.

એમ કહી એક પોલીસ જસુસે વીનીને એક તરફનો હાથ પકડ્યો, ને બીજાએ બીજી તરફનો હાથ પકડી વીનીને ધક્કો મારવા માંડી અને વીનીની શાલ અને બોનેટ વીનીને આઢવા આપ્યાં.

૨૧૦ જાન—બાઈ તમે જલદી ચાલો, તમે નહીં આવશો તો તમોને જબરીથી લઈ જવામાં આવશે.

વીની—ક્યાં ?

૨૧૦ જાન—કેદમાં જ તો.

વીની—અરે પરમેશ્વર ! મારા ગરીબ ડોસાની શી વલે ?

ઉપરના માળપરથી વીનીને નીચે ઉતારવામાં આવી. એટલામાં દરવાજા પાસેથી એક ખાલી ગાડી જતી હતી તે પોલીશના જશુશે ઉભી

રાખી, વીનીને અંદર બેસાડવામાં આવી અને તેને પોલીશના સ્ટેશન તરફ લઈ ચાલ્યા આ વખતે વીનીના દરવાજા પાસે તમાશગીરોની ઠઠ મળી હતી.

મીસ્ટ્રેસ સ્લેટરના પાણુ જાણવામાં આવ્યું કે તેની વાહાલી બેન પાણી વીનીના નામ પર પેલા બે કદાવર માણસોએ પોકાર માર્યો હતો તે કોઈજ નહીં પણ પોલીશના જશુશો હતા અને તેઓ વીનીને પોલીશ સ્ટેશન પર લેઈ ચાલ્યા, પાણુ “સલેટર” (પોતાના મનમાં) મને એવું તો લાગે છે કે વીનીને જુલથી પકડી લઈ જવામાં આવી છે પોલીશના જશુસો નામ અથવા ઠેકાણું જુલ્લી ગયા હશે. સલેટર આવો વી ચાર કરે છે એટલામાં તેને વધારે ખબર મળી કે વીની ઉપર ખુનનો આરોપ મુકવામાં આવ્યો છે અને તે એક ભયંકર આકૃત નીચે આવી પડી છે. આ ખબર સાંભલી સ્લેટરના મનમાં દીલગીરી પેદા થઈ ને તેની વાહાલી રાખીની આવી હાલત થઈ તેથી તેની આંખોમાંથી આંસુની ધારા ચાલી નીકળી. તે કહે છે “અરે ! વાહાલી વીની આ ખબર શું ખરેખરા હશે ?” (હાથ પછાડીને) એમ કહી નીસાસા મુકતી તેની છાતી ફરી ભરાઈ આવી, તેણીના ગોલાબ જેવા ગાલ ફીકા થઈ ગયા.

સલેટર—(દારી સાંચુ જોઈ આંખમાંથી આંસુ નુછી) અરે ! પં રંપરાથી આ ઘર આખરૂંદાર ગણાએ છે, આવું કલંક આ દરવાજાના અંદર દાખલ થયું નથી.

દાસી—ખરી વાત કોહો છો શેઠાણી, પાણુ વીનીના બુઢા બાપા ની હવે શી વલે ? એનો તમે શું વીચાર કર્યો. બાકી વીનીનું તો જે થવું હશે તે થશે.

સલેટર—વીનીનો બાપ મારા માણુ કરતાં વાહાલો છે, વીની આ હાલતે પોંચી તેથી બુઢા બારીંગટનને શા માટે સોસવું પડે. હું હું હું તેને માટે જોઈતી સઘળી ચીજ પુરી પાડીશ.

સલેટર—આટલું બોલતાનેવારજ દાસી પાસે એક બાલી ટોપ્પી

મંગાવી તેમા એક ઊંચી જતના દારૂની ખાટલી, ચુંદર “કેક૧” (જે કૃતેણે પોતાની ખુસીની વખતમા ખાવાને માટે બનાવ્યું હતું) તે તથા બેએક જમના વાસણો શીવાય બે અથવા ત્રણ સારી સારી વાનીઓની રકાખીઓ એ સઘળું ટોપલીમાં ભર્યું. સલેટરે રાખેતા પ્રમાણે બાહાર જવાના કપડાં પહેર્યાં અને બુઢા ખારી ગટનના કેદખાના તરફ તે ટોપલી લઈ ચાલતી થઈ; રસ્તામાં ચાલતાં તેને તેણીની ઝાળખીતી સખીઓ મળતાં અને તેને વીનીના ઉપર ભંચકર ગુનાનું દોસણ વીશે પુછતાં, જો કે સલેટરને મસકરી અને ટાંચેલાં કરવાનો ચાલ ઘણો હતો તોપણ આ પ્રસંગે વીનીની ખાખતમાં તેણીનો ચહેરો ઉદાર થઈ જતો અને જોયો તેણીને વીની વીશે પુછતાં તેઓને “વીની નીરપરાધીછે” એ શીવાય બીજા કંઈ જવાબ દેતી નહી, થોડી મીનીટમાં સલેટર કેદખાને પોંચી, જહાં પહેરેગીરો પણ વીની વીશે વાત કરતા હતા તે તેણે સાંભળ્યું, પણ અશુર ઘણું થઈ ગયું હતું કે જેથી જરૂરના કામ શીવાય કેદખાનાની અંદર કોઈને દાખલ કરી શકાય તેવું નહોતું. પહેરેગીરે સલેટરના હાથનાંધી ટોપલી લીધી ને તે બુઢા ખારી ગટનને અંદર પોંચ્યાંધી દીધી.

સલેટર—(પહેરેગીર સામું જોઈને) મારે બુઢાને કંઈ અગત્યનો તેમજ દીલગીરી ભરેલી ખબર કેહેવીછે માટે મારી તેની શાથે મુલાકાત કરાવો.

પહેરેગીર—બાઈ તમે જરા સજુર કરો, તે થોડાવારમાં અહીં આવશે. એમ કહી સલેટરને પહેરેગીરે આંગળીના ઇસારાવતે એક ખાંક ઉપર બેસવા કહ્યું. (એટલામાં બુઢા ખારીગટન આવેછે.)

આ બુઢો સલેટરને સારીપકે ઝાળખતો હતો; કારણ જ્યારે ત્યારે ૨ વીવારને દીવસે તે વીની સાથે બુઢાને મળવા કેદખાનામાં આવતી, એટલું જ નહી પણ સલેટર પોતાની તરફથી પણ કાંઈ સ્વાદીષ્ટ ચીજ બુઢા વાસ્તે લઈ આવતી. આ પ્રમાણે હોવાથી સલેટરને જોતાં બુઢો કાંઈ અન્યથા

થયો નહોતો; કારણ સલેટર વખતે વખત તાંહાં આવતી, તેમ વીનીની ગેરહાજરીના સખખથી બુઢાના મનમાં કાંઈ શક પણ ગયો નહોતો. બુઢો ખારીગટન સલેટર સામું જોઈને કહે છે:—

ખા૦—ઓ મારી પ્યારી મીત્ર તમે આજ પણ બુઢાને ભુત્રી નથી ગયાં ખરું કે? પણ ફીકર નહીં મારી વખત હજી હવે આવશે, કજી ઓ બીજી મુદતપર મુત્રતવી છે ને તે વખત હું ઝીત્યા પછી દાલતવાન થઈશ ત્યારે સલેટર તારા ગુણ હું તુરત ઇઆદ લાવીશ.

સ૦—હું તેવીજ આશા રાખું છઠ્ઠીં સાહેબ, પણ શ્રીમંતાઈમાં સુખ હમેશ રહેતું નથી, એટલુંજ નહીં પણ તેમાં ઘણા વીધનો આડાં આવે છે.

ખા૦—હા, પણ તેવાં વીધનો મેં પા સઘડિ સુધી જોગવ્યાં. માટે દુખનો અંત હવે આવવો જોઈએ.

સ૦—પણ એ વાત પરમેશ્વરના હાથમાં રહેલી છે. સેતારાની ગીરદશા અકસમાત આવી પડે છે.

ખા૦—વાહાલી છોકરી એવું શું બોલો છે, આપણા પોતાના કમ નસીબને માટે પરમેશ્વરનાં પવીત્ર નામને દોશ શાસારૂં દેવો. પણ હવે તો ઘોડીવારમો બીજી મુદત નજીક છે. હું અને મારી વાહાલી વીની તાલે વન થઈશું. મારી વાહાલી વીની ગાડી ઘોડા મન ગમતા પસંદ કરશે ને ઝવેરાત પેહેરી ગાડીમાં ખેરી ફરયા કરશે.

એટલે સલેટરની છાતી ભરાઈ આવી ને આંખોમાંથી આંસુની ધારાચાલી.

ખારીગટન—અરે પરમેશ્વર વળી શું નજોઈ વળ્યું, શું મારી વીનીને કાંઈ થયું છે? બોલો! બોલો! વીની કાંઈ આજરો છે? તમેજે ડાકટરને બોલાવા મોકલ્યો છે?

સ૦—અરે જે થયું છે તે ખરેખર બોલતાં મારી છાતી ભરાઈ આવે છે, મારાથી બોલાઈ શકાતું નથી. વીની નીરઅપરાધી છે! નકી બે ઘુના છે!

ખા૦—શું શું તમે શું બોલ્યાં નીરપરાધી એટલે શું? ફરી બોલો.

સ૦—હા ખાતરીથી કહું છું કે તે નીરપરાધી છે. મેં પોલીસના જનસુસને પણ કહ્યું છે.

ખા૦—(ધુન્નતો ધુન્નતો) પોલીસ જનશુસ, એટલે શું? તમે મારી વીની વીશે કાંઈ વીરૂધ્ધ બોલે છે. (ખારીંગટન પોતાના મનમાં) હાથ હાથ મારા નસીબ કુટી ગયાં, મારી કમખખતી આવી.

સ૦—હા હા ભયાનક આફત આવી છે, બાપા ધીરજ રાખજો. જે ખબર કહીશ તે તમારા દીલમાં જખમ કરનાર છે.

ખા૦—તમે શું કહેવા માગો છો? માથાથી તે પગસુધીમાં આ ખું શરીર ધુન્નવા માંડ્યું, ત્યારે શું વીનીને પૈસાની લેવડ દેવડમાં કાંઈ ત કરાર થઇ છે.

સ૦—નહીં નહીં, આ આફત તો ભયંકર છે. વીની ઉપર જે આરોપ મુકવામાં આવ્યો છે તે બીકટ છે; પણ તે નીરઅપરાધી છે.

ખા૦—પણ તમે શું બોલો છો (ગદ ગદ કંઠે) મારી વીનીને ખું ની ડરાવવા માગે છે. એમ કહી ખારીંગટન બેશુદ્ધ થઇ ગયો. આશરે અરધી કલાક સુધી તે એક શબ્દ પણ બોલી શક્યો નહી. આખરે શુદ્ધિમાં આવ્યો અને તે કહે છે “અરે! વીની, હું તારી પાસે આવીશ, મારી દુખની અવસ્થામાં તેંજ મારો ખચાવ કીધો છે; તેંજ મારો નીભાવ કીધો છે, તેંજ મારી ખબર લીધી છે; ટુકામાં સઘળો દીલાસો તારા તરફથીજ મને મળેલો છે, ત્યારે અરે વીની! તારી દુખની વખતમાં શું તારો બાપ તારા તરફ નીમકહુરામીપણું દેખાડે” એમ કહી ખારીંગટનની આંખમાંથી પાંજીની ધારા ચાલી. અરે પરમેશ્વર! મારા પ્રાણ થકી પ્યારી વીનીનું મુખ દેખાડવા મને તું એક વખત તક આપ; એમ કહી વીનીની બેન પણી સલેટર જે કેં ખારીંગટનને માટે ખાવાનું લાવી હતી તેને ખારીંગટને છાતી સાથે દાબી.

સ૦—તમે બહુ દીલગીર નહીં થાઓ ડોસા, મારાથી બનશે

તેટલી હું વીનીને મદદ કરીશ, વીની પાસે જવાની વાત તમે ભુલી જાઓ કાંકે તમે કેદી છો.

આ૦—અરે પરમેશ્વર તેતો ખરુંજ છે, મારાથી નહીં જાણ શકાય. આ કેલું ભયંકર સ્વપ્નનું, આ કેવો મોતનો કાંસો, અરે વીમ્મી! વીની! વીની! અરે વીની! તું ક્યાં છે? તું એક કેદખાનામાં. અને હું બીજા કેદખાનામાં એવુંજ બન્યું કે, અરે દૈવ! બસ થઈ ચુક્યું. મારી કમળાત્મી આવી. આઠ લી માઠી ખબરથી મને ગાંડો થઈ જવાનો સંભવ છે, અરે ફીરસ્તાઓ! મારી વીનીને બાલ્યાવસ્થામાં મારી પાસેથી ગુટી ગયા હોત તો મને આટલું દુખ થાત નહીં, આતો હવે “ પીલુ ઠાણે ચાંચ પાકી ” મારી અંધા લાકડી ભાંગી ગઈ “ આંધળાને એકજ આંખ તેબી કુટી ગઈ ” પણ તેતો ખેર, પણ મારી સંભાળ કોણ લેશે? તારો કાકો અને ભાઈ ભર દરીએ મુસાફરીમાં છે, હું તારી પાસે આવી શકતો નથી, તેમ તું પણ મારી પાસે આવી શકી શ નહીં. ગંજવર લોહાના સરીઆઓ અને ભોગળ(આગળીયા) ના અંદર મને બંધ કરેલો છે. તેમજ તુંને પણ બંધ કીધી હશે. અરે હુદ્દ ફીરસ્તાઓ આંધળાનો એક આંખ શું કરવા ફાડી નાંખાછો?

બુઢાનો શોક અને કલ્પાંત એટલોબધો વધી ગયો કે તે જીવાને તમાસગીરોની ઠઠ મળી અને સઘળાઓની આંખમાંથી આંસુની ધારા ચાલી નીકળી. બુઢો ઘેસાપણામાં વીની પાસે જવા તૈયારી કરે છે એટલામાં તેને સલેટેર પકડી રાખી પેહરેગીરના હવાલે કીધો અને પેહરેગીર તેના હાથ પકડી કેદખાનામાં લઈ ગયો. આની તરફ સલેટેર બુઢાને શોકાતુર હાલતમાં મુકી ચાલી નીકળી પણ તેણે વીનીને મદદ કરવાનું બુઢાને જે વચન આપ્યું હતું તે તેની છાતીપર કોતરાઈ રહ્યું હતું. સલેટેર પોતાને ઘેર આવી ગાડી ભાડે કરી જે પોલીસની ચેકીમાં વીનીને કેદ રાખવામાં આવી હતી તે તરફ તે ચાલી નીકળી. ચેકીના દરવાજા પાસે એક પેહરેગીર નાગી તરવારથી ફરતો હતો તેને સલેટેર સલામ કીધી.

સ૦—સલામ કરીને સાહેબજી મને રજાહોય તો હું અરજ ગુજરું?

પે૦—તમારી અરજ તમારા કહેવા અગાઉ મારા સમજવામાં આવી છે કે તમે એક ગુન્હેગાર ઔરતને મળવા આવ્યા છો.

સ૦—હા સાહેબ મને ખાતરી છે કે તે બેગુન્હા છે અને મારા ધારવ, માં તેને ભુલથી પકડવામાં આવી છે.

પે૦—એ સઘળી વાત તમે ભુલી જાઓ, ખુન ચોકસ થયું છે અને ખુન થયા અગાઉ તે આ ઔરત અને મરનાર સાથે મોટો ઝગડો થયો હોય તે સાથે વળી મુદ્દાનો માલ જે કે વીંટી મરનારના હાથમાં હતી તે તો હમતદાર પાસેથી મળી આવેલી છે.

સલેટરના સાંભળવામાં આટલી વાત આવવાથી તેને શક ગયો અને ધારવું કે રખેને વીની ગુન્હેગાર હોય તોપણ સલેટર ઇન્સ્પેક્ટર સામુ. જાનને તમે કહ્યું તેમ હોય તોપણ વીની એવો ગુન્હો કરવા કોઈપણ ઠંકાણે બાહાર ગઈ નથી.

ઈ૦—તમારો પુગવો અગત્યનો છે અને જો તમે જાણતાં હો તો સઘળું તમારે કહેવા મરજ હોય તો આવતી કાલે પોલીસ ઓફીસમાં આવવું અને તમે નહીં આવશો તો તમને પકડવાનું વારંટ કાઢવામાં આવશે અને તમને માજિસ્ટ્રેટના રૂબરૂમાં જખરાઈથી લઈ જવામાં આવશે.

સ૦—અરે મેં શું ગુન્હો કર્યો છે કે મને લઈ જવામાં આવશે ? એમ કહી સલેટરના ચહેરો ફીકો થઈ ગયો. વળી તે ઇન્સ્પેક્ટરને (મુઘીમાં આવીને) કહે છે કે મારી ફરજ હશે તે હું કરીશ પરંતુ તમે ઓફીસમાં અંદર બેઠેલી વીનીને ખબર આપો કે તમારી સખી સલેટર તમને મળવા આવી છે, તેણે તમારો દુખદાયક એકલાલ તમારા બાપને કહ્યાથી તેઓ ઘણા કલ્પાંત કરે છે.

પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરે આ સઘળી ખબર સલેટરના કહેવા પ્રમાણે વીનીને કહી અને પછી તે પોતાના ઘર તરફ ગાડીમાં બેસી રવાના થઈ.

હવે આપણે આ વાત એટલેમુઘી રાખી વીનીફ્રેડ બારીંગટન જેને

(૧૧૦)

કે બે પોલીસ અમલદારો પકડી ગાડીમાં બેસાડી લેઈ ચાલ્યા ગયા તેની શી હાલત થઈ તે ઉપર વાંચનારાઓનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

ગરીબ બીચારી વીનીને જ્યારે પોલીસની ચોકીમાં બેસાડવામાં આવી તે વખતે તેના મનમાં દીલગીરી કેટલી પેદા થઈ હશે? તથા તેણીના આપા બુદ્ધિ બારીગટનની હવે પછી કોણ સંભાળ લેશે? એ વીશે તેણીના મનમાં કેટલી ચીંતા ઉત્પન્ન થઈ હશે તેના ચીતાર વાંચનારાઓની જ નજરે આપો આપ દેખાશે.

પ્રવેશ ૧૫ માં.

તથાસ.

ચીકલેડના ખુન વીશેની દુખદાયક ખબર શહેરની ચારે બાજુએ ફેલાઈ ગઈ. ખુનને લગતી તાજી હકીકતને માટે ન્યુસ પેપરોની બીજી આવૃત્તી કાઢવામાં આવી. વર્તમાન પત્રોના વધારાઓ જાપખાતાના પરચુ રાણીઆ નોકર લોકોના હાથમાં થોકે થોકે જોવામાં આવતા અને કરપી છુ કર્મ કેમ થયું હશે તે જાણવાને માટે રસ્તામાં ચાલનારાઓ એકેક પેની ગજવામાંથી કાઢી આપી ન્યુસપેપરો ખરીદ કરતા ચીકલેડની લાસ ઓળખવામાં આવી, અને તે વીશે ન્યુસપેપરમાં નીચે ખતાવેલી હકીકત આપેલી હતી જે આપણા વાંચનારાઓને માટે પ્રગટ કરવાની જરૂર થાય છે.

વીનીને પહેલે તો જેવી ગાડીમાંથી ઉતારવામાં આવી તેવીજ એક ઇનસપેક્ટરના હસ્તગતમાં આપવામાં આવી. કચેરીની આસપાસ તમાસ ગીરોની એટલી તો ઠંડ મળી હતી કે તેઓનો બંદાબસ્ત રાખવાને માટે વધારે પહેરેગીરો રાખવામાં આવ્યા હતા. માછરડેરેટની કચેરી પાસેની જે ચોકીમાં વીનીને બેસાડવામાં આવી હતી તે ચોકી કચેરીથી ઘણીજ ન

જક હતી, વીનીના ચહેરા ઉપર દીલગીરી અને હીમત જોવામાં આવતી કારણ તેણીનું અંતઃકરણ નીરપરાધી હતું.

પોલીસની કચેરીમાં હાજર થવા વીનીને ચોકીમાં બેસાડવામાં આવી હતી તેને આસરે વીશેક મીનીટ નહીં થઈ હશે તેટલમાં કોર્ટનો વડો જમાદાર પોકાર મારી “વીનીફ્રેડ બારી ગટન”-પહેરેગીર, સાહેબ હાજર છે એમ કહી વીનીને માછરૂંટની કચેરીમાં લઈ જવામાં આવી. સઘળા તમાસગીરોને કચેરીમાં બેસવાની છુટ હતી. સઘળાઓની નજર વીની ઉપર જતી; વીનીને કેદીના પીંજરામાં ઉભી રાખવામાં આવી. માછરૂંટ પોલીસની તજવીજના કાગળમાં મંગાવ્યાં.

વીનીનો ખ્યાલ કરવા મીંટીમપરેલ નામનો વકીલ હાજર થઈ માછરૂંટને “મારા લારડ” હું વીનીનો ખ્યાલ કરવા આવ્યો છઉં માછરૂંટ બહુ સારું.

સાહેબના નામ બોલાવવામાં આવ્યાં અને તેઓ સઘળાને એક એ લાયદી કોર્ટડીમાં બેસાડવામાં આવ્યાં.

વરતમાન પત્રમાં છાપેલી હકીકતની નોંધ.

“ડોરોથી ચીકલેલ નામની છુટી સ્ત્રીનું કોઈએ ગદ્ય કાલ રોજે કર પીણું ખુન કીધું છે, આ સ્ત્રી “મેન્ટરન ગલીમા” “ફ્રીટનર ચોકમા” એક સારા ઘરમાં રહેતી હતી, જે ઘરમાં રહેતી હતી તેજ ઘરની માલીક સ્ત્રી સાંજ વખતનું નીકળેલું વરતમાન પત્ર વાંચતી વાંચતી ફરવા નીકળી હતી તેણેજ તે સ્ત્રીની લાસ ઓળખી કાઢી. મરનારના ગેરલાલમાં આ જગોએ કાંઈ પણ બોલવું એ વયાજમી નથી, પણ ખરી વાત કહ્યા વગર ચાલતું નથી તે એ કે જે યુવાન સ્ત્રીના ઉપર પોલીસને શક છે તે સ્ત્રી આખરૂંદાર છે અને એવો શક તેણીના ઉપર વગર કારણનો છે, મરનાર સાથે સંકલારને શું સંબંધ હશે એ બાણવું ઘણું મુશકેલ છે, તોપણ વીની ફ્રેડ બારીગટન

(૧૧૨)

જે કે માત્ર કપડાં સીવવાની જાતી મેહેનત કરી તોણીના છુદા બાપાનુ ગુ
જરાત ચેસાવેછે તે નીતીવાન અને નીરપરાધી છે એમાં કાંઈ શક નથી.
બારીંગટન અને ડોલહામ વચમાં કજીઓ ચાલેછે તે દરમીઆન બારીંગ
ટન ઘણી લાંબી મુદત થયા દીવાની જેલમાંછે જેના વકીલ મી૦ ટીમપરેલ
છે અને તેજ વકીલ તેના અસીલની વડી છોકરીના ખચાવ કરવા માથે લેશે.

પ્રગણાની પોલીસ કચેરીના મેજસ્ટ્રેટસાહેબ પોતાની ઓફીસમા ૬
સ્થોળના કરનાં જરા અમુરા આવ્યા અને પોતાની ખુરસી ઉપર બેઠા.

=====

